

זֶקְנָתָן וְכֹא יַעֲבֹר

הקדמת ליקוטי מוהר"ז

הקדמה הראותונה שהייתה נדפס בלקוטי מוהר"ז דפוס ראשון
בחיי רביז"ל.

הקדמת המסדר והמביא לבית הדפוס

ישמחו הצדיקים וחסידי הדור אתם ראו שמעו לא נאמר אלא ראו כי ה' נתן לכם מطمונ בועלם להשמי דברים העומדים ברומו של עולם לגנות אוזן מדברים עליונים ונעלמיםקדמות יקרות נפלאים ונוראים מקור חיים מקור עליון מה נובעים דרושים עליונים ומתוקים לחיך ובלב קבועים דרך חכמה וצחחות מטעמים מטעמים והנה הכל תוכחת מוסר ודרך חיים ההוגה בו עיניו ישא לשמים ויאמר זה הוא מקור מים חיים הנזולים מן לבנון, ברק השנוון, ולהלביש בחלוקת דרבנן, למען כל אחד לפיה השגתו יקח שמיין מנהו ובלבם רושם ישאר, כי הנה נא ידעתך בעצמי אני איש בעם, מחכמת התורה ואף משכל אנושי נבער, ואין די באך, ובעת העתקתי זה הספר, אחוזני צל פחד וחפר, ובהטעמי דברים המתוקים כדבש מיער, הנה הלב לשמים בוער, והנגני מחשב אם זה באיש כמוני, אשר מימי לא טעם אף לחם עוני, מה יאמרו הגברים הצוללים במים אדירים, וכל ימיהם אוכלים לחם אבירים, ושאו לשמים עיניהם לברכו על כל ברכה אשר בראש בעולמו כבה, ואין להאריך בשבחיו הספר הקדוש הלווה בההוא מגניתא כל מה דעת משבחה את פוגם במעלה, וכי הנה פה קדוש בדבר הוא נינו הרב החמיד בוצינה קדישא בעל המחבר ומפניו יוצאים הדיבורים שלא להדפים הנסכמות וחרמות אשר מונח תחת ידו מכמה גanoi זמינו על משך עשר שנים כרך כל חבר חיבור מהמת שאין בהם תועלת, ואף לדברי תורה מחשבה מועלת כל זמן

שהספר אינו נמכר וחסרונו לא נתמלא מהוצאות אשר על הדפוס עליה, מי הוא זה אשר יעלה על לבו להדפיסו שנית ולחבות ולפזר ממונו ספק ATI ספק לאathi לידיו ממונו, אף מי שאין בו דעת קונו הלא לא יفكיר ממונו ואם כז הוא רחוק משכר ולהפمد קרוב כי דרך המרכיבים דברים לעבר ולחבות בתוארי המחבר ובין כוכבים ישמו קינו לאروب ומצפון תנשא הרוח להוליד התנשאות רוח ועובדתו يولיך הרוח ולעתיד מה יהגה באשר אין בפיו מענה ואין פרקליט אשר בפניו יענה ובאשר הוא מהמנע שלום יענה ורעה אליו לא תאונה וכשMOVEDים כנים וגפתל בהם אינט, אמרתי גם אני הלא מי קטן ממני להבין דברי הספר כמוני ואף כי חdal אנבי מאישים לא עלי הוא האשם לעbor את פיו קודש הקדשים שבחי הספר לבאר אין די באר על ידי איש בעיר אשר מחייב נבער ואשמור דרך חיים משתוקי בשתיים הוא סמא דכולא על דברים קדושים כאלה על כז אזהילה ואירא שבחי הספר לספרה, ואוהבי אמת רודפי צדק אשר יבוא ביתה לבדוק ידונו אותו לכף זכות אף אם יראו מעות כי אין דפים בלי טעות, וגם לא געתך מכתב יד אחד רק השומעים ביום שמעם כתבו כל אחד ואחד ואין מלט מהכתב למכתב שלא תהא איזה שגיאה בלבד אשר חדש מהדפוס וההגחה ועליידי יהדרו את אשר יעדרו ואל ישימו עלי חטאתי אשר נואلتיב בכל האפשרי והיית נזהר וגפתל לא גפתלתי זאת עד כה מילתי ועל ה' אשים תקוטי כי הוא יהיה בעזרתי גם עד זקנה ושבה אל יעוזינו אין פרץ ואין צוחה ברחובותינו ויבא משיח צדקנו במהרה בימינוacci"r.

כה דברי המעתיק והביא לבית הדפוס ה' נטה בלא"א גפתלי היירץ מגע מריב

זֶקְנָתָן וְכֹא יַעֲבֹר

הקדמת ליקוטי מוהר"ן

הבירה חתן הרב החסיד המפורם הגאון האמיתי הרב המאה"ג מוהר"ר דוד צבי זצוק"ל שהיה אב"ד וمرا"א דarterא בק"ק קרעמניז'ן וקודם פטירתו נתקבל לראב"ד ומד"א בק"ק מאהויליב יצ"ז.

הקדמה

הזהור אַתֶּם רְאוּ דִבְרֵי הָ'. שְׁמַעְוּ לֹא גַּאֲמֵר אֶלָּא רְאוּ. רְאוּ כִּי הָ' נָתַן לְכֶם מַטְמוֹן. דִבְרִים הַעוֹמְדִים בְּרוֹמוֹ שֶׁל עַזְלָם. כִּמְאַמֵּר רַבּוֹתֵינוּ, זָכְרוֹנָם לְבָרְכָה (פְּסָחִים קי"ט). זֶלְמַכְפָּה עֲתִיק, זֶה הַמַּכְפָּה דִבְרִים שְׁכָפָה עֲתִיק יוֹמִין. וְאִיכָּא דָאָמֵרִי. זֶה הַמְגַלָּה דִבְרִים שְׁכָפָה עֲתִיק יוֹמִין. וְתַרְוִיְהוּ כְּחַדָּא. אִיתְגַּהוּ בְּהָאִי חַבּוֹרָא קְדִישָׁא, כִּי הוּא מְגַלָּה וּמַכְפָּה, מְגַלָּה וּמַבָּאָר דִבְרִים עַלְיוֹנִים וְגַעֲלָמִים, חַדּוֹשִׁים חַדּשִׁים וְהַקְּדָמוֹת יִקְרֹות נוֹרָאות וְגַפְלָאות עַצּוֹת מִרְחֹק אַמּוֹנָה אֲפָן. הַגּוֹבָעִים מִמּוֹרָם חַיִים מִקּוֹר עַלְיוֹן וְנוֹרָא מַאֲדָ. עִיר גְּבוֹרִים עַלְהָה חַבְּם וַיַּרְדֵּעַ עֹז מִבְּطַחַת, דָּרְךָ בְּמַה צְמֻצּוּמִים וְהַשְׁתְּלִשּׁוֹת מִעַלְהָה לְעַלְוָל מִשְׁכָּל עַלְיוֹן לְשַׁכָּל תְּחִתּוֹן, עַד אֲשֶׁר גַּתְלַבְּשָׂו בְּלִבּוֹשֵׁין הָאַלּוּ בְּחַלוֹקָא דְרַבְּגָן. בְּדָרְךָ צְחוֹת וְגַאֲוֹת, וּבְדָרוֹשִׁים עַרְבִּים וְגַפְלָאים וּמַתוֹקִים לְחַחָה, בְּדָרְךָ חַכְמָה וּטֻעם וּפְלִפּוֹל וּסְבָרָא וְדָרְךָ חַיִים תֹּכְחֹות מִזְסָר הַשְּׁפָלָה הַבּוֹעָר בְּאֵשׁ עַד לֵב הַשְׁמִים. וְכָל תֹּרֶה וְתֹרֶה שְׁגָלָה לְעַם סְגָלָה, כָּלָם מְלָאִים עַצּוֹת גַּפְלָאות וְנוֹרָאות לְעַבּוֹדָתָה הָאַמְתִית יִתְבָּרָה, כִּאֲשֶׁר יָרָא הָרֹזֶא בְּעִינֵינוּ, אִם יִשְׁיָּוּם לְבּוֹ עַלְיָהָם בְּאַמְתָה לְאַמְתָה, כִּי אֵיךְ לֹזֶה הִיְתָה בְּגַנְתּוֹ הַקְּדוֹשָׁה, לְעוֹזָר יִשְׁגַּנִּים וְלְהַקְיִץ גַּרְדָּמִים, לְהַיְשִׁיר לְבּוֹת בְּגַי אָדָם אֲחִינוּ בְּגַי-יִשְׂרָאֵל אֵלֵינוּ יִתְבָּרָה, לְאָמֵר לְאָסּוּרִים צָאוּ לְאָשֶׁר בְּחַשְׁדָה הַגָּלוֹ, לְפָקָח עִינִים עֹרוֹת, וְלְהַזְכִיא אָסּוּרִים בְּכֹשְׁרוֹת, לְהַזְכִיא מִמְסָגָר אָסּוּר מִבֵּית כֹּל אַיְשָׁבִי חַשְׁדָה, הָאָסּוּרִים בְּתָאֹוֹתִיהָן, וְהַלְכּוֹדִים בְּתַבְלִיהָם, וְהַגְּדָחִים

אָזְקֵן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל
אָזְקֵן פִּזְחָרֶת זָצַ"ל "אָזְקֵן מִקְוֹה שְׂדֵךְ אָזְקֵן פִּסְפְּרִי רַבְּנוֹ אָזְקֵן לְפָלָא"מ
30 "חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר ע"י הַוֹּצָאת "נְצָחָת וְאַגְּנָחָת" שְׁעִירִית תִּיקְוֹן המידות

בְּעֻזּוֹנוֹתֵיהֶם, לְהַטּוֹת לְבָבֵם אַלְיוֹ יַתְּבִּרְךְ לְהַשִּׁיבָם אֶל ה' בְּאֶמֶת
בְּדָרְךְ הַיְּשֵׁר וְהַכּוֹן לְפִנֵּיהֶם, בְּדָרְךְ אֲשֶׁר דַּרְכוֹ בּוֹ אֶבְוֹתֵינוּ
מְעוֹלָם:

וְהַגָּהָה אָף עַל פִּי שְׁהָדָבָרִים גָּלוּיִים וּמוֹבָגִים קָצָת עַל-פִּי פִּשְׁוֹטָן
שֶׁל דָבָרִים אָפָ-עַל-פִּי-כֵן עוֹד דָבָרִים בָּגּוֹ. בַּי כְּפָלִים
לְתוֹשִׁיחָה, בַּי עַדְיוֹن פִּגְיָמִיות הַדָּבָרִים סְטוּמִים וְחַתּוּמִים מַעַין כֶּל.
בַּי הֵם דָבָרִים שְׁכֶפֶה עַתִּיק יוֹמִין. שְׁצָרִיכִין לְכֹפּוֹתָם וְלִגְלֹזָתָם. כִּי
לְהַכְּנִיסָם בָּזָה הַעוֹלָם. בַּי הַמְּכֹסָה הוּא הַגָּלוֹי וּכְוֹי. וּכְמַבָּאָר מִזָּה
בְּכַתְּבֵי הָאָרְבָּי, זְכַרְנוּ לְבָרְכָה. וּבְאַשְׁר שְׁמַעַנוּ מִפְיוֹ הַקָּדוֹשׁ,
זְכַרְנוּ לְבָרְכָה, שְׁפָעָם אַחֲת אָמָר שְׁהַתּוֹרָה שַׁהְוָא מְגַלָּת, הִיא
גְּמוּכָה אַלְפִים וּרְבָבּוֹת מִדְרָגוֹת. מִכְפֵּי מַה שְׁהַשִּׁיגָה בְּמִקְוֹמָה
הָעָלִיוֹן. וְהַן הָן גְּבוּרוֹתָיו. הָן הָן נֹרְאוֹתָיו. אֲשֶׁר הַשִּׁיגָה יָד שְׁכָלוֹ
הַקָּדוֹשׁ הָרָם וְגַשְׁאָה. לְהַלְבִּישׁ וּלְהַוְרִיד. דָבָרִים גְּבוּהִים וּנֹרְאים
בָּאֱלֹהָה. דָבָרִים קָדוֹשִׁים וּדְקִים וּרְוֹחָגִים מִאָד לְהַלְבִּישָׁם בְּלִבּוֹשִׁים
רַבִּים וּצְמַצּוּמִים, עַד אֲשֶׁר יְהִי דָבָרִים הַשְׁוֹיִם לְכָל נֶפֶשׁ. לְהַזְדִּיעַ
לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרוֹתָיו יַתְּבִּרְךְ, לְגִלּוֹת עֲצֹות וּדְرָכִים וּגְתִּיבּוֹת
לְהַגִּיעַ לְעַבּוֹדָתָו יַתְּבִּרְךְ בְּאֶמֶת, "לְמַעַן דָּעַת בָּל עַמִּי הָאָרִץ בַּי ה'
הַזָּהָרָה אֲלָקִים אֵין עוֹד":

וְהַגָּהָה דָבָר שְׁפַתִּים אָד לְמַחְסֹור. לְהָאָרִיךְ וּלְהַרְחִיב הַדָּבָר
בְּשִׁבְבָה הַפְּלָגָת גְּדִילָת מַעַלָת קְדִשָּׁת נֹרְאות הַסְּפָר
הַקָּדוֹשׁ הַזָּה הַגּוֹרָא מִאָד. בַּי מַי שִׁירְצָה לְהַסְתַּבֵּל בּוֹ בְּעַזְן הָאֶמֶת.
יַרְאָה וַיַּבְינֵן בְּעַצְמוֹ עַד הַיְּכֹן הַדָּבָרִים מַגִּיעִין. וַיַּמַּשְׁלַבּוּ חָלָק.
וְאִינּוּ חָפֵץ בְּתַבּוֹנָת קְדִשָּׁת הַסְּפָר הַזָּה. לֹא יוּעַלְוּ לוּ דָבָרִי אַלְהָה:
אוֹלָם לְכָל אֲחֵי וּרְעֵי אָדָבָרָה גַּא מַעַט מִדְרָכֵי הַסְּפָר הַקָּדוֹשׁ הַזָּה,
וַיִּתְּרֵן מִזָּה יַרְאֵו בְּעַצְמָם. יַרְאֵו עִינֵיהם וַיִּשְׁמַח לְבָם. וְהַזָּה, בַּי

תורה ותורה מדברי הספר הקדוש זהה מדברת מכל מה בדברים פרטיים, מכל מה וכל מה מדות טובות, מכל מה וכל מה מצוות תורתנו הקדושה. ומהרchkות מדות רעות. וכל תורה ותורה מדברת מדברים מייחדים מה שלא נזכרו בתורה השגיה. וכן כלם. בכך התורה המתחלה אמר אל הבהנים (בסיון ב'). מדברת מתפללה ושמירת הברית שתלוים זה בזה. ושביל זה בחינת משפט לידע איך ללחם עם החרב זהה וכו', ובשביל זה צריכין להפריש צדקה קדם מתפללה וכו', ומעניין מחשבות זרות שבתפללה. ומעניין למוד התורה הקדושה. ומהקמת המשכן וכו'. ושביל צריכין לקשר מתפללה להצדיק שבדור וכו'. וכל אלו הדברים מבארים שם בקשר נפלא ונורא אשר אין דגמתו. ותורה שאחריה בכך בচזרות וכו' (בסיון ה') מדברת מעניים אחרים, הינו מעשיות המצוות בשמה. ומتابלה בכח, וmirah וכו' וכו' וכיוצא זה בשאר התורות. כי כל דבר הספר הקדוש זה מלא עצות טובות ונוראות. ודבר מכל המהות ומכל המצוות הרגשות. ומהרchkת ושבירת כל התאות. מתאות נאות. ותאות מן. ותאות אכילה. מהרchkת הקבוד. ובכל וקפידות וגדלות. ומעלת האמת ועزم גנות השקר) מהרchkת העצבות והעצמות. מפגם הדבר. מלשון הרע ורכילות וכו'. מפגם הראות ומפגם כל החושים. מקדשת העינים והחטים והאוזניים והפה שהם שבעת הנרות המAIRIN אל מול פניהם המנוראה הקדושה. מקדשת שבת יום טוב וראש חדש. משלהן רגליים בכלל. ובפרטיות מכל רגל ורגל בפני עצמו. מפשח משבזות מסככות ומהמצוות הרגשות בכלל רגל ורגל. שהם מזוות אכילת מצה ואסור חמץ ושאור וקריאת ההגדה וארבע כוסות בפסח.

אָזְקָן נִתְן וְלֹא יַעֲבֹר

וְאֶלְעָזֵר פָּזָה רַצְתָּת אַצְ"ל "אֶלְעָזֵר מִקְזָה שְׂדֵךְ אֶחָד פְּסֶפֶרִי רַבְבָּשׁ אֶחָד תְּזַקְזֹעַ לְפָלָא"

וְ"חַק נִתְן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר ע"י הַוֹּצָאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָחָת" שְׁעִירִית תִּיקְוָן המידות 30

וְכֵן מִמְצּוֹת סְכָה וְאֶרְבָּע מִינִים. וְהוֹשְׁעָגָא רְבָה וְשְׁמִינִי-עַצְרָת וְשְׁמִחָת-תּוֹרָה. וּמִקְבָּלָת הַתּוֹרָה בְּשֻׁבּוּעָות. מִרְאָשׁ הַשְּׁנָה וְתִקְיָעָת שְׁוֹפֵר וְמִיּוֹם-הַכְּפּוּרִים. מִחְגָּבָה וּפּוּרִים. מִצְיָצִית וְתִפְלִין וּקְרִיאָת שְׁמָע וְתִפְלָה. מִצְדָּקָה וּתְלִמוד תּוֹרָה. וּמִשְׁא וּמִתְן בְּאַמּוֹנָה. מְאַמּוֹנָה וּמְאַמּוֹנָת חַכְמִים. מִירָאָה וְאַהֲבָה. וּמִמְעָלוֹת הַרְצֹן וְהַכְּפּוּרִין דְּקָדְשָׁה. מִתְפָּלָה בְּבָחָן וּבְבָנָה. הַזְּמַשְׁלָש תִּפְלּוֹת שְׁבִיּוֹם. הַזְּמַגְּדָל עַצְם מִעְלָת שָׁאָר הַתִּפְלּוֹת וְתִחְנּוֹת וּבְקָשּׁוֹת שְׁצְרִיכִין לְהַרְבּוֹת בָּהֶם בְּכָל יוֹם וַיּוֹם לוֹמֶר תִּחְנּוֹת וּבְקָשּׁוֹת הַרְבָּה. וּבְפִרְט גְּדָל מִעְלָת הַהַתְּבּוֹדּוֹת לְפִרְשָׁ שִׁיחָתוֹ בְּלִשּׁוֹן אַשְׁכָּנוֹ לְפָנָיו יִתְבָּרֶךְ בְּכָל יוֹם בֵּין לְבֵין קָנוֹן. שִׁישָׁפֶךְ כְּמִים לְבּוֹ נִכְחָ פָּנִי ה' שִׁיזְבָּהוּ לְהַתְּקִרְבָּה לְעַבּוֹדָתוֹ יִתְבָּרֶךְ. וּמְגָדָל מִעְלָת אֲמִירָת תְּהִלִּים שְׁמֹזֶבֶת לְתִשְׁוֹבָה. וּמִמְעָלוֹת הַבְּבִיה לְפָנִי הַשֵּׁם יִתְבָּרֶךְ. כִּבְנֵן הַמִּתְחִטְא לְפָנִי אָבִיו. מִמְעָלוֹת לִבְנָשֶׁבֶר. וּמִהַרְחָקָת הַעֲצִבּוֹת. מִמְעָלוֹת הַשְּׁמִחָה. שְׁצְרִיכִין לְהַכְּרִיחָ עַצְמוֹ בְּכָל בְּחֹזְטִיו לְהִזְוֹת בְּשְׁמִחָה תְּמִיד וְהַרְבָּה עַצּוֹת גְּפַלְאות לְבּוֹא לְשְׁמִחָה. מִמְעָלוֹת קְדָשָׁת אַרְץ-יִשְׂרָאֵל. מַעֲנִין הַמִּשְׁבָּנו וּבִית-הַמִּקְדָּשׁ וַיְרוֹשָׁלָיִם. מְגַנּוֹת הַמִּחְלָקָת וּמְגָדָל מִעְלָת הַשְׁלוֹם. מִתְשֻׁבָּה. מִתְעִנִּית. מִקְדָּשָׁת הַמִּחְשָׁבָה. וּמִהַרְחָקָת מִחְשָׁבּוֹת זָרוֹת. וְכֵן מִכְל הַדְּבָרִים וְהַדְּرָכִים הַקְדוּשִׁים שְׁבָעוֹלִם הַמִּכְרָחִים לְפָלָל. מְגָדָל מִעְלָת הַתְּקִרְבּוֹת וְהַתְּקִשְׁרוֹת לְצִדְיקִים. שְׁבָזָה תְּלִוי כָּל קְדָשָׁת אִיש הַיִשְׁרָאֵל. מַעֲנִין גָּנוֹן וּכְלֵי זָמָר וּעֲשָׂרָה מִינִי גָּנוֹנָה. וּמִהַמְחָאת בָּף וּרְקוּדִין. וּמַעֲנִין אֲגָנָה. וּקְול הַבְּרָה. דְּבָרִים שְׁלָא שְׁמַעְתָּן אָזְן מְעוֹלָם אֲשֶׁר לֹא גַשְׁמָע וְאַגְּרָאָה לְגִלוֹת סְדוֹזָת נֹרָאָת הַגְּצָרָבִין לְהַעֲוֹלָם מִאָד בְּדָבָרִים בְּאַלּוּ אֲשֶׁר הַרְבִּי ה' גְּסָתרֹו בָּהֶם מִאָד. (ועין בָּזָה רְשִׁיחָה דָף קְס"ח ע"ב מה שְׁמַפְלִיג

מֵאַד בִּסּוֹד קֹל הַבָּרָה. וּבִפְרַשְׁת פִּינְחָם דָף רַי"ח: שְׁמַפְלִיג מֵאַד
בִּסּוֹד מַה שִׁיְשָׁרְאֵל מִנְעָגָעִין עַצְמָן כְּשֻׁעוֹסְקִין בְּאַיִּזה דָבָר
שֶׁבְקָדְשָׁה. וְעַזְן עַזְן עוֹד בָּמְקוּמוֹת אֶחָרִים בְּזָהָר וּבְכְתָבִים בֵּין מִחְצִידִי
חַקְלָא. שֶׁם תְּרָאָה וּתְבִין מַרְחֹוק גָּדֵל עַצְמָם הַפּוֹדוֹת הַגְּסָטָרוֹת בְּכָל
הַתְּנוּעָות שֶׁבְגַּנִּי אָדָם עוֹשֵׂין. וּבִפְרַט כְּשֻׁעוֹשֵׂין אָזְנוֹ בְּשִׁבְיל דָבָר
שֶׁבְקָדְשָׁה בְּגַזּוֹן מִחְיָאת בְּפִים בְּתַפְלָה אוֹ בְּשִׁבְיל שְׁמַחַת מִצּוֹה,
וּבְיוֹצָא בְּזָהָר. פְּקָח עִינְגִּיה וּרְאָה וְהַבָּזָן). וּמַרְבָּה לְדִבָּר עַל לִבְךָ אָדָם
לְחַזְקָה בְּעַבּוֹדָתוֹ יִתְבָּרָךְ, לְבָל יִתְיִיאָשׁ עַצְמָוּ בְּשׁוּם אַפְןָן, וְלְבָל יִפְלֵל
מִשּׁוּם דָבָר שֶׁבְעַזְלָם. רַק יִהְיָה עַקְשָׁן גָּדוֹל בְּעַבּוֹדָתוֹ יִתְבָּרָךְ. לְבָל
לְהַגִּיחַ אֶת מִקּוֹמוֹ בְּשׁוּם אַפְנָן בְּעַזְלָם כִּי "חַסְדֵּי הָ' לֹא תִּמְנוּ וְלֹא
כְּלוּ רְחַמְּמִיו" עַזְלָם. וְגַזְן מִכְלָלִיות כָּל הַתְּרִינִיָּג מִצּוֹת שֶׁבְתּוֹרָה
וְעַגְפִּיהָם וְכָל מִצּוֹת דִּרְבָּגָנוֹן. מִכְלָלִיות תּוֹרָה שֶׁבְכְתָב וְתּוֹרָה
שֶׁבְעַל-פָּה. מִגְגָּלָה וְגַסְטָרָה. הַלְּבָה וְקַבָּלָה. רְזִיזָן וּרְזִיזָן. לְכָלָם
בְּשֵׁם יִקְרָא. וּמִכָּלָם יִדְבָּר כִּמְה וּכִמְה פְּעָמִים. בְּדָרְכִים וּקְשָׁרִים
גְּפֻלָּאים וְחַדְשִׁים חַדְשִׁים. וְכָלָם כִּאֵחָד הֵם עַצּוֹת גְּפֻלָּאות. אַיִד
לְהַתְּקִרְבָּה לְהַשְּׁם יִתְבָּרָךְ. עַד אֲשֶׁר אֵין שָׁוּם דָבָר מִצּוֹה וּקְדָשָׁה
וְעַצְמָה טוֹבָה הַגְּצָרָה לְכָל אָדָם שֶׁבְעַזְלָם בְּכָל דָרְגָא וְדָרְגָא שֶׁלֹּא
נִזְכֵּר בְּסֶפֶר הַקָּדוֹשׁ וְהַגּוֹרָא הַזָּהָר. כִּי מֵאַד עַמְקָוּ מִחְשְׁבּוֹתָיו. כִּי
הַגָּא מִדְבָּר מִכְלָלִיות הַכָּל בְּכָל וּבִפְרַט. כָּלְלָל כָּל הַעַזְלָמוֹת
וְהַדָּרגּוֹת שֶׁבְעַזְלָם שֶׁל כָּל אָדָם, כְּקֹטֶן כָּגְדוֹלָה. מִן רָאשִׁית גְּקַדְתָּה
הַבְּרִיאָה, שְׁחוֹא תְּחִילַת הָאֲצִילָות, עַד תְּכִלַּת גְּקַדְתָּה הַמְּרַבְּבָז שֶׁל
עַזְלָם הַעֲשֵׁיה הַגְּשֵׁמִי שֶׁהָאָדָם עוֹמֵד עַלְיוֹן, כָּל אַחֲד וְאַחֲד לְפִי
מִקּוֹמוֹ וּמִדָּרְגָתוֹ בְּאוֹתָה הַשָּׁעָה וְהַזָּמָן. מִן הַגָּדוֹל שֶׁבְגָדוֹלים עד
הַקָּטָן שֶׁבְקָטָנים. וְאַפְלוּ הַמִּבְחָרִים לְמִטָּה לְמִטָּה בְּעַשר הַתְּרִינִיָּן
דָמְסָאָבוֹתָא. אֲשֶׁר יִרְדוּ בְּעֻזּוֹתֵיהֶם עד הַשָּׁאָול הַחֲתִיוֹת

זִקְנָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

ח
הַמֶּלֶךְ מִזְרָחָיו תְּצַדֵּקָה שְׁדָךְ מִקְזָה רַבְבָּשׂוֹ זְהִיזָה תְּקָזָה לְכָלָל"ג
בְּנֵי מִתְּרָא מִזְרָחָיו תְּצַדֵּקָה שְׁדָךְ מִקְזָה רַבְבָּשׂוֹ זְהִיזָה תְּקָזָה לְכָלָל"ג

ומתְחַתָּיו. לְכָלֶם יִעָזֶר יִקְיַץ וַיְחִיה. לְבָל יִתְיַאֲשָׁה, חַם וְשָׁלוֹם, מֵן
הַרְחָמִים. כוֹשֵׁל יִקְיָמוֹן מֶלֶיו וּבָרְכִים כּוֹרֻעֹות יִאֲמִץ (וּבְמַבָּאָר מֵזָה
בַתּוֹרָה כִּי מִרְחָמָם יִנְהַגֵּם בְּלִקְוּטֵי תְּנִינָא בְּסִימָן ז' עַיִן שֶׁם עַל
פָּסָוק: "כִּי כָל בְּשָׂמִים וּבָאָרֶץ"):

ומכל דבר ו**דבר** ו**דבר** ו**כל עניין** ו**עניין שהוא מדבר**. על-פי רב ידבר ממנה בפה ובמה פעמים. וכל פעם בסגנון אחר. בדרך עצה טובה אחרת. למשל. בהتورה בחוצצרות (בסימן ה') שם מבאר שתפלה בכח היא בחינת רעים. ועל-ידי-זה זוכין לפשת עקמימות שבלב, ולזכות לעשות המצוות בשמה גדולה מהמצוה בעצמה וכו'. ובהתורה "על אשר מעלתם" (בSIMON מ"ח) שעיל ידי תפלה בכח זוכין לבנים והוא בחינת ספה וארכיזישראל וכו' ובמקום אחר (בSIMON מ"ד) מבאר שתפלה בכח מבטל גלות פניות ומחשבות זרות שבתפלה. ובהתורה תחתמת יכינוי (בSIMON ט) מבאר שמתפלה בכח ממש מקובלין עקר החיות ומקימון כל העולמות תחתיהם שנויים ושלוישים. וזוכין לנפים וגפלאות, ולא מוגה שלמה ולא ארץ-ישראל וכו'. וכן בכל המדות והמצאות והדרכים וההנחות והעצות הקדושות שהוא מדבר מהם. מכך ידבר בפה ובפה פעמים. וכל פעם בדרך וקשר חדש נפלא ונורא. פעם יחבר ויקשר יחד שמירת הברית שעיל-ידי-זה זוכין לא מוגה, שהוא בחינת שבת, שעיל-ידי-זה נשלים הצדקה והتورה וכו', ואז זוכין לכופפיו לקדשה להיות בעל נפש, ואז כל אכילתו בחינת לוחם הפנים וכו', מבאר בתורה אית לו בירא בדבר וכו' (בSIMON ל"א). ופעם יחבר שמירת הברית עם בטול הגדלות שהוא עבודה זרה. ותקון תל"ט מלאכות שהם כל העסקים ומושא ומתן שביעולם. וייחודא עלאה וייחודא תהאה

זֶקְנָתָן וְכֹא יַעֲבֹר

זהלכה וקבלה וכו'. ועל-ידי-זה זוכין לדבר המPAIR לתשובה עד שזוכין לتبונות התורה לעמeka. כמברא בתורה אני ה' (בסיימון י"א) ובו יצא בזה בשאר המצוות והמדות. הפליא עצה הגדייל תושיה. בכמה דרכים שוגים. חדים וגפלאים. כי בעצם חלישותנו. ולגדל התגברות יצרו של אדם שמתגבר עליו בכל יום כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (ספרה נ"ב). על בן אנו צריכים עצות והתוערות לעובdotו יתרך בכמה דרכים. כי לפעים האדם נתעורר לכך זה ועובדת זאת על-ידי אור התורה הזאת. ולפעמים אין מתעורר לזה על-ידי תורה זאת רק על-ידי תורה אחרת. והכל לפה האדם ובפני המדרגה שלו ובפני הזמן והמקום. טעו וראו כי טוב ה'. שמעו אמריו כי געמו מאד. לבל אשר חפץ באמת לאמת ורוצחה להסתבל על עצמו ולהום על חייו האמתים להחשב על אחריתו וסוף בהheid אנפין יעוז קדם מלכאה וכו' וכו' באשר כל אדם יודע בנפשו וללבבו:

גם תבין ותראה. כי בכל דברי הספר הזה יש בהם עמקות גדול מאד בכל תורה ותורה. עמקות לפנים מעמקות בכל ובפרט ובפרט פראטיות. ובאשר שמעתי מפיו הקדוש זכרונו לברכה. שפעם אחת אמר בתורה שלו יש עמקות גדול: כי הלא כת דברי הספר הקדוש הזה באיש ובפתיש יפוץ סלע. כל תורה ותורה מתחלק לכמה ובמה הקומות יקרוות חדשות ונפלאות וכל כמה טעמי וענינים היוצאים לרבי מכל תורה ותורה. כי כל תורה ותורה מדברי התורות הנאמרים בספר הקדוש הזה. הוא בגין גדול נפלא ונורא וחזק מאד. בגין לטלפיות. תל שהכל פוגים בו. כלול מכמה ובמה חדרים. חדר לפנים מהדר. וחדר לפנים מהדר. וחלונות ופתחים פתוחים מזה ומזה לזה. וכל חדר

זֶלְקָן נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

אֲשֶׁר פִּזְבְּחָת אֶצְבָּל "אֲשֶׁר אֲשֶׁר מִקְוָה שְׂדֵךְ אֲשֶׁר פִּסְפְּרִץ רַבְּנָן עַזְּחָה תְּקֹזָה לְפָלָן"

חַק נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹר עַי הַזָּאת "נְצָחָת וְאַגְּזָה" שְׁעִיר יִשְׁיבָת תִּיקְוָה המידות

וְחַדְרָה וּכְלָל טֻעם וְעַגְּנִין וְהַקְּדָמָה הַגְּמַצְאִים בְּפִרְטּוֹת בְּכָל תּוֹרָה וְתּוֹרָה. יִשְׁ בְּכָל אַחַד וְאַחַד עַמְקוֹת גָּדוֹל מִאֵד. וּכְלָל מַה שְׁהַזְּלִכִּין וּמַתְּרִבִּין הַטּוּמִים וְהַעֲגִינִּים יִשְׁ בְּהָם עַמְקוֹת יוֹתֶר וַיּוֹתֶר. בְּמַיִם לִים מַכְסִים. וּעֲרוֹם יִבְין לְאַשְׁוֹרֹ כִּי בְּכָל פָּעָם שַׁהְוָא נְבָנָם וַיּוֹצֵא מַפְלָטִין לְפָלָטִין וּמַחְדָּר לְחַדְרָה וּמַעֲגִין לְעַגְּנִין בְּאַזְתָּנוֹ עַגְּנִין. צְרִיךְ לְחַזְרָה לְאַחֲזָרִיו בְּכָל פָּעָם וְלַהֲבִיט מַאֲחָרִיו לְהַבִּין הַיְּטָב מַתְּיקּוֹת עַמְקוֹת הַדְּבָרִים אַחֲרִית דָּבָר מַרְאִשְׁתָּו וְרַאשְׁתָּו מַאֲחָרִיתָו. בְּלֹז קָשָׁור וּמַחְבָּר וְגַעֲוִז סּוּפּוֹ בְּתִחְלָתָו וְתִחְלָתָו בְּסֹפוֹ, וּכְן בְּאַמְצָעִיתָו וּבְצְדִּיקָוֹ. יִשְׁוֹטֵט הַמְעִין וַיְרַבֵּה הַדּוֹעַת. וּבְיֹתֶר בְּכָלְלוֹת הַתּוֹרָה שְׁהִיא מִחְבָּרָת וְגַסְגָּרָת וְגַכְלָלָת. מִכָּמָה טֻעַמִּים וְעֲגִינִּים שׁוֹגִים נֹרָאים וְגַפְלָאים וְעַמְקִים וּרְחִיבִים מַגִּיעִים יָם. וַצְרִיךְ אֲתָה הַמְעִין שְׁתַּבִּין בְּדָבָרִיו שְׁלַפְעָמִים מִבְיאָה שְׁנִים אוֹ שְׁלַשִּׁים רְאִוּת לְדָבָר אַחַד. בְּדָרֶךְ עַמְקוֹת נְפָלָא וְגַעַים מִאֵד. וּמַרְהִיאִתְהַלְשָׁזָן גְּדֹמָה בְּאַלּוּ הִיא רְאִיה אַחַת. כִּי כֵּד דָרֶךְ הַסְּפָר הַזֶּה. שְׁבּוֹתָב עַל-פִי רַב בְּמַה פָּעָמִים תִּבְתַּחַת כִּי וּבְיֹצֵא עַל דָבָר אַחַד. וּמַחְמַת זֶה גְּדֹמָה שַׁהְוָא טֻעם וּרְאִיה אַחַת. וּבְאֶמֶת הַזָּא בְּמַה וּבְמַה טֻעַמִּים. וּכְלָא אַחַד קָשָׁור בְּחַבְרוֹ. עַל-כֵן אֵי אָפְשָׁר לְחַלְקָם. כִּי הֵם טֻעַמִּים וּרְאִוּתִים רַבּוֹת בְּדָרֶךְ נְפָלָא מִאֵד. וּכְלָא אַחַד גַּעֲוִז וּקָשָׁור בְּחַבְרוֹ (עַיִן בספר פרפראות לחכמה בתחילת):

וְהַגָּה לְפִי גָּדְל הַעַמְקוֹת שֶׁל כָּל דָבָר וְדָבָר. הַיְה מַהְרָאי לְכַתֵּב בְּכָל פָּעָם וְדַוָּק אוֹ וְהַבָּן וְעַיִן הַיְּטָב. וּבְיֹצֵא בְּאַלּוּ הַלְּשׁוֹנוֹת הַמּוֹרִים לְמַעִין שִׁיעִישִׁים עַיִן עַיִונָה שֶׁם לְהַבִּין הַיְּטָב. אֲדָרָה רְאִיתִי. כִּי אֵם כֵן יְהִי הַחְכָּרָה לְכַתֵּב כְּמַעַט אַצְל כָּל דָבָר וְדָבָר לְשׁוֹנוֹת בְּאַלּוּ. לְפִי עַצְם עֲרַבָּת מַתְּיקָת הַשְּׁבָל וְהַעַמְקוֹת שִׁיעִשְׁ בְּכָל עַגְּנִין וּכְמַעַט בְּכָל דָבָר. וְעַל-פִי רַב יִשְׁ עַמְקוֹת גָּדוֹל

הקדמת ליקוטי מוהר"ן

מִאֵד בְּדָבָרִיו אֲשֶׁר לֹא יַסְפִּיק שְׁוֹם לְשׂוֹן מֵאַלּוּ הַלְּשׁוֹנוֹת. עַל כֵּן
הַחֲדַלְתִּי אֶת עַטִּי. וּמְגֻעָתִי אֶת עַצְמִי מַלְכַּתְבָ שְׁוֹם לְשׂוֹן מַלְשׁוֹנוֹת
הַפְּנִילָה. רַק לְפָעָמִים וְלַעֲתִים רְחוּקוֹת גְּשִׁמְטָה מִתְחַת הַקְּלָמוֹם אֵיזָה
לְשׂוֹן בָּזָה. וְהַמְעִין בָּאַמְתָה. מַי שִׁישׁ לֹז מַח בְּקִידְקָדוֹ. יַבִּין מֵאַלְיוֹ
עַמְקוֹת הַדָּבָרִים. שְׁהָם רְחַבִּים וְעַמְקִים מֵגִיאִים. גַּבְהָה מְשֻׁמְּדִים וְעַמְקָה
מִתְהָוםִים. וַיְמִי שְׁרוֹצָה לְטֻעם צוֹף דְבָשׂ אַמְרִי נָעַם הַאַלּוּ צְרִיךְ
לְהַעֲמִיק בְּעֵין הָאַמְתָה בְּעֵין גָּדוֹל הַדִּק הַיְטָב לְהַבִּין הַדָּבָר עַל
מִתְכִּנְתֹּו עד מִקּוֹם שִׁיד שְׁכָלוֹ מְגֻעָת. אֲשֶׁרִי אָדָם מִצָּא חַבְמָה
וְאָדָם יַפִּיק תִּבּוֹנָה לְהַבִּין הַיְטָב פְּשָׁטוֹת הַדָּבָרִים הַאֲלָה הַגְּאַמְרִין
בְּסֶפֶר הַקְדּוֹשָׁה הַזָּה. וְאַפְ-עַל-פִּי-כֵן הוּא מִלְתָא דְשֻׁוְּיָא לְכָלָהוּ. בַּי
גַּם אֲשֶׁר קָצָרָה יָדוֹ לְהַבִּין דָבָרִים עַמְקִים. הוּא גַם הוּא יוּכֵל לְמִצָּא
מִרְגּוֹעַ לְגַפֵּשׁוֹ בְּדָבָרִי הַסֶּפֶר הַקְדּוֹשָׁה הַזָּה. בְּדָבָרִי הַעֲצֹות
הַקְדּוֹשָׁות וְהַמּוֹסֵר הַגְּפָלָא הַיּוֹצָאים מִכָּל תּוֹרָה וְתוֹרָה. כַּפִּי אֲשֶׁר
יָאִיר ה' עִינֵּי שְׁכָלוֹ לְהַבִּין בְּזָנָה הַפְּשָׁוֹטָה שַׁהֲכָנִים רַבָּנוֹ, זְכָרוֹנוֹ
לְבָרְכָה, בְּתוֹרָתוֹ הַקְדּוֹשָׁה. בַּי בְּאַמְתָה כָּל דָבָר הַסֶּפֶר הַגּוֹרָא הַזָּה.
הַם הַשְׁגֹּות עַלְיוֹנוֹת גְּבוּהוֹת וְעַמְקוֹת מִאֵד מִאֵד עַד אֵין סֹוף וְאֵין
תְּכִלִית. וְגַעֲלָם וְגַסְפָּר וְגַתְלִבָּשׂ בְּהָם דָבָרִים גְּבוּהִים וְעַלְיוֹנוֹם
מִאֵד. אֲשֶׁר אֵינָם מִזְכָּרִים כָּל בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה בַּי אָם בְּדָרְךָ רַמֵּז
וְסֹוד. וְכָל כְּתַבֵּי הָאָרְיִי ז"ל וּמִאַמְרִי הַזָּהָר הַקְדּוֹשָׁ וְתַקּוֹנִים וְכָל
דִּרְכֵי הַקְבָּלה הַקְדּוֹשָׁה. כָּלָם כִּאֵחָד כָּלּוֹלִים בְּדָבָרִי הַסֶּפֶר הַקְדּוֹשָׁ
הַזָּה. וְכָל תּוֹרָה וְתוֹרָה מִדְבָּרָת מִכּוֹנוֹת מִיחַדָּה מֵאֵיזָה מִצְוָה
וּמִשְׁעָר מִיחַד מִהָּעֵץ חִיִּים". בְּדָרְךָ גְּפָלָא וְגַנְזָרָא מִאֵד כִּאֵשֶׁר
עִינֵּינוּ רָאוּ וְלֹא זָר אֲשֶׁר פִּתְחָה עִינֵּינוּ וְהַרְאָה לָנוּ לְפָעָמִים כְּטֶפֶה
מִן הַיּוֹם מִעֵצָם כְּזָנָתוֹ. וּכְאֲשֶׁר הַזָּבָא בְּתוֹךְ הַסֶּפֶר לְפָרָקִים אֵיזָה
רַמְזִים בְּעַלְמָא. בַּי כָּל תּוֹרָה וְתוֹרָה כָּלּוֹל מִפְרָדָ"ס וּבָכָל אַחֲד

אָזְקָנִי נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

בְּזֶה כְּפָר פְּזֹה רְצֵית אַצְּלָל "אָזְקָנִי מִקְוֹה שְׂדֵךְ אֲחֵר פְּסֶפֶרִי רְבָבָע אַחֲרָיו לְפָלָל" →
בְּזֶה כְּפָר "חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר ע"י הַוְצָאת "נְצָחָת וְאַגְּנָחָת" שְׁעִיר יִשְׁבַּת תִּיקְוֹן המידות → 30

וְאֶחָד הַז בַּדָּרֶךְ פְּשֵׁטָה הַז בַּדָּרֶךְ רְמֹז וּכְוּי. בְּכָלָם יִשְׁבַּת בָּהֶם עַמְקּוֹת גָּדוֹלָה גְּפָלָא וְגָנוֹרָא מַאֲד.

אָז עַקְרָב בְּזֶה כְּפָר פְּזֹה רְצֵית הַקְדּוֹשָׁה הוּא פְּרוֹשָׁה הַפְּשָׁוֹט שְׁבָכֶל תּוֹרָה וְתוֹרָה, כי לא הַמִּדְרָשׁ הוּא הַעֲקָר אֶלָּא הַמְעָשָׁה כִּמְבָאָר בְּבָר בַּמְהַפְּעָמִים. שְׁבָכֶל עַקְרָב בְּזֶה כְּפָר הַקְדּוֹשָׁה בְּכָל תּוֹרָה וְתוֹרָה שְׁגָלָה. וּבְכָל דָּבָר וְדָבָר שְׁיִצְאָה מִפְיו הַקְדּוֹשָׁה הַכָּל הִיה רָק בְּשִׁבְיל לִזְכָּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל לְהַבִּיאָם לִיְדֵי מְעָשָׁה יִשְׂרָה. לְרְמֹז לָהֶם מַרְחֹק וּמִקְרֹזָב לְהַזּוֹרָת לָהֶם עַצּוֹת וּתְחֻבוּלּוֹת. עַמְקּוֹת וְגְפָלָאות. לְהַתְּקִרְבָּה לְהַשֵּׁם יִתְּבְּרַךְ מִכֶּל מִקּוֹם שֶׁהוּא. כִּאֲשֶׁר יִרְאָה הַרְזֹאָה בְּעִינֵּי אָמָת יִרְצָח לְהַסְּתַּבֵּל בְּעִין הָאָמָת לְאָמָת. כי כָּל בְּזֶה כְּפָר הַקְדּוֹשָׁה הִיה רָק שְׁגַשְׁתַּדְלֵל לְהַבִּין הַעֲבוֹדָה וְהַעֲצֹות הַיּוֹצְאִים מִכֶּל תּוֹרָה וְתוֹרָה. וּשְׁגַבְקָשׁ מִהַּשֵּׁם יִתְּבְּרַךְ וְגַשְׁתַּפְטָח לְפָנָיו יִתְּבְּרַךְ וְגַשְׁתַּדְלֵל לְקָיִם כָּכָל הַכְּתֻוב בָּהֶם בְּפִשְׁיטוֹת. וּבָה' בְּטַחַנוּ. שְׁבָכֶל מֵשִׁישִׁים עִינּוֹ וְלִבּוֹ הַיְתָבֵל לְדִבְרֵי קְדֵשָׁה גָּאָמְרִין בְּסֶפֶר הַקְדּוֹשָׁה הַזָּה. יַתְּלִהְבָּב לְבָבָו וַיַּפְתַּחְוּ עִינּוֹ וַיַּכְסְּפָה וַיַּשְׁתַּוקְקָה מַאֲד לְעַבּוֹדָתָו יִתְּבְּרַךְ. עד אֲשֶׁר יִשְׁׂוֹב אֶל ה' בָּאָמָת. בְּכָל לְבָבָו וְגַפְשָׁו וּמַאֲדוֹ. וְלִבְחֹזֶק בְּצָור יִזְוֹז מִמְּקוֹמוֹ. אָמָת אֶבֶן הַזָּה גַּמְוָת. אָמָת בְּרֹזֶל הַזָּה מַתְפּוֹצֵץ. כִּאֲשֶׁר שְׁמַעְנוּ מִפְיו הַקְדּוֹשָׁה ז"ל. שָׁאָמֵר שְׁמַי שִׁיסְתַּבֵּל בְּסֶפֶר הַזָּה בְּעִין הָאָמָת. בּוֹדָאי יְהִי גְּפָתָחֵין אֶצְלוֹ כָּל גִּידִי קַשְׁיוֹת לְבָבָו. וַיְהִי גַּעֲשָׁה בַּעַל תְּשִׁוָּבָה גָּמָור:

וּבָאָמָת הוּא מִן הַגְּמָגָע וְאֵי אִפְּשָׁר לְסֶפֶר בְּשִׁבְחָה הַחֲבָר הַקְדּוֹשָׁה הַכְּרָדָה הַגּוֹרָא הַזָּה. וּמִכֶּל שְׁכַנּוּ וּכֶל שְׁכַנּוּ בְּשִׁבְחָה קְדֵשָׁת הַמִּחְבָּר הַקְדּוֹשָׁה בְּזִיכְיָנָא עַלְּאָה רְבָא וַיִּקְרָא אֲדוֹגָנוּ מַוְרָנוּ וְרַבָּנוּ זָכָר צְדִיק וְקָדּוֹשׁ לְבָרְכָה. כי לוֹ דַזְמִיחָה תְּהִלָּה. וּמָה גַּם כִּי יִדְעָנוּ גַּם יִדְעָנוּ עַצְם הַמְּחַלְקָת רַבִּים קָמוּ עַלְיוֹ וְעַלְילָנוּ. חֲגָם

על לא דבר. ובגָלְל הַדָּבָר הַזֶּה הַכְּרַחֲנוּ לְשׁוֹם לִפְנֵי מְחֻסּוּם וְהַחְשִׁינוּ מְטוֹב מִלְהָאָרִיך וְלִסְפָּר בְּשִׁבְח קָדְשָׁתוֹ וְפִרְישָׁוֹתָו וְתִמְימָתוֹ וְצִדְקָתוֹ וְעֲגֹתָנוֹתָו בְּאָמָת. וּבָמָקוֹם גָּדוֹלָתוֹ וְחַכְמָתוֹ הַרְמָה וְהַגְּשָׁאָה אֲשֶׁר כְּבִיר מִצְאָה יִדוֹ בְּכָל הַתּוֹרָה כָּלָה בְּגָלָה וּבְגַסְטָר בִּים הַתְּלִמּוֹד וּפּוֹסְקִים רָאשׁוֹנִים וְאַחֲרׁוֹנִים וּבְכָל סְתִּירִי הַשְׁגָות גְּבוּהֹת וְעַצְוּמוֹת כָּל רֹז לא אֲגִינִים לָה וּבְכָל סְתּוּם לֹא עַמְמָה שֶׁם אָגָו מַזְכָּאֵין עֲגֹתָנוֹתָו. הַפְּשָׁוט הַסְּבָלוֹן וְהַעֲלוֹב וְתִמְימָם בְּמַעַשָּׂיו. עָזַב אֶת ה' בְּמִסְרֹות נִפְשָׁר נִפְלָא יוֹמָם וּלְילָה לֹא יִשְׁבַּת, לֹא יִשְׁקַט וּלֹא יִגְוח מַעֲבוֹדָתוֹ יִתְבַּרְך בְּחַכְמָה וְהַשְׁגָה גְּדוֹלָה וְנוֹרָאָה מִאֵד מִאֵד כְּאֲשֶׁר עִיגִילָם תְּחִזִּינָה מִישְׁרִים בְּסֶפֶר הַקָּדוֹש הַזֶּה. כִּי כָל מַעַיִן אֲשֶׁר יִשְׁיִם לְבָו לְדִבְרִים הָאֱלֹהִים יִשְׁפַּט בְּצֶדֶק. שָׁאֵי אָפְשָׁר לְהַשִּׁיג דִּבְרִים כְּאֵלֹו מִכְרָם מַלְאָה. וּכְמָה יִגְיעּוֹת יִגְעַע וּכְמָה טְרָחוֹת טְרָח וּכְמָה אַלְפִים תְּעִנִיתִים וְהַפְּסָקוֹת וּכְמָה וּכְמָה הַפְּסָקוֹת שְׁלָמוֹת מִשְׁבָּת לִשְׁבָּת וּכְמָה מִינִי סְגֻופִים סְגֻפָּה וּכְמָה וּכְמָה שְׁנִים הַתְּבֹודֵד בְּהַתְּבֹודֹdot וּפְרָשׁ עַצְמוֹ בְּכָל מִינִי פְּרִישָׁות מִכָּל מִינִי תְּאוֹזָת. וּקְדַשׁ עַצְמוֹ בְּכָל מִינִי קָדְשָׁות. וּבְיוֹתֶר עַל הַכָּל נִתְעַלָּה וְנִתְקַדֵּשׁ בְּקָדְשָׁה נֹרָאָה וְעַצְוָמָה עַל-יִדִי קָדְשָׁת אָרֶץ-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הַשְׁלִיךְ נִפְשָׁז מִגְדָּד. וְנִסְעַ לְאָרֶץ הַקָּדוֹשָׁה בְּשִׁעַת מְלֹחָמָה שְׁהִיו תְּקִף מְלֹחָמֹת קָשׁוֹת וְחַזְקֹות בָּאָוֹתָן הַמִּדיְנוֹת. וּכְמָה וּכְמָה הַרְפַּתְקָאֹות דָעָדו עַלְיו בָּאותו הַדָּרֶך. ה' צָדִיק יִבְחֹן כְּפִשְׁתָּגִינִי הַזֶּה וּכְו' (בראשית רבה ל"ב, ומובא ברש"י תהילים י"א ע"ש). כי הקיפו עליו או באוותן הימים במה מיני צרות וסכנות תכופות ורצופות. צרתת הַדָּבָר רְחַמְנָא לְצַלְו שְׁהִיה או באוותה הַמִּדיְנָה וְתְקִף רַעַש הַמְּלֹחָמָה שְׁלָא הִיו בְּטוֹחִים בְּחִיִּים יוֹם אֶחָד. וּשְׁאָר מִינִי הַרְפַּתְקָאֹות קָשׁוֹת בְּגּוֹת וְגַפְשׁ וּמִמוֹן אֲשֶׁר אי אָפְשָׁר לְבָאָר בְּכַתָּב. וְהַשֵּׁם יִתְבַּרְך בְּרַחְמָיו גָּטוֹ לו כְּח בְּרוֹל

זֶקְןָ נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

אֲשֶׁר פָּזָה רְצִית אֶצְבָּל "אֲשֶׁר אֲשֶׁר מִקְוֹה שֶׁדֶבֶר אֲחֵר מִסְפָּרִי רַבָּבוֹ אֲזַהַר תַּקְזֹז לְפָלָל"

יל
30 "חַק נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹרָעִי הַוְצָאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָחָת" שְׁעִירִי יִשְׁבִּת תִּיקְוָן המידות

לְסֶבֶל כֵּל זה מֵה שֶׁאָי אָפְּשָׁר לְשׁוֹם אָדָם לְסֶבֶל צְרוֹת וַיְסֹרֵין כְּאֶלְהָ מִכֶּל צְדָ. עַד
אָשֶׁר זָכָה לְעַבְרָה בְּשָׁלוּם וְגַבְנָם לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל וַיֵּצֵא וַיָּאֵן בְּשָׁלוּם בְּלִי פְּגֻעָה. וַזָּכָה
לִמְה שְׁזָכָה בְּאַתְגָּלִיא וּבְאַתְכָּסִיא. בַּי מִלְבָד הַגְּסָתָרוֹת לְה' אֶלְקִינוּ מֵה שְׁזָכָה
עַל-יְדֵי אָרֶץ-יִשְׂרָאֵל לְדִבְרִים גָּעוֹלָמִים מַעַיוֹן כֶּל חַי. גַּם בְּאַתְגָּלִיא רָאוּ רְאִינוּ בַּי
הַיָּה ה' עַמֹּו. בַּי הַתּוֹרָה שְׁגָלָה אַחֲרָה אָרֶץ-יִשְׂרָאֵל בְּכֹמֶה מַעֲלוֹת עַד אֵין שְׁעוֹר
גַּתְעָלִית וּשְׁגַבָּה מִהַתּוֹרָה שְׁגָלָה מַקְדָּם. אָם אַמְּנָנוּ גַּם מַקְדָּם תֹּרְתָּו הַקְדּוֹשׁ הַאִירָה
פִּנְיֵי תְּבִלָּה נוֹרָאות נְפָלָאתָה. גְּפַלְאִים דְּבָרִי תֹּרְתָּו שְׁגָלָה לְאַחֲרָה אָרֶץ-יִשְׂרָאֵל, מְדָרְכִי תֹּרְתָּו
שְׁמִים מִאָרֶץ כֵּן גַּבְהָוּ דָרְכִי תֹּרְתָּו שְׁגָלָה לְאַחֲרָה אָרֶץ-יִשְׂרָאֵל, מְדָרְכִי תֹּרְתָּו
שְׁגָלָה מַקְדָּם בְּאָשֶׁר שְׁמַעַנוּ מִפְיוֹ הַקְדּוֹשׁ בְּפֶרֹושׁ בְּמַה פָּעָמִים, וּבְלִי הַסְּפָר רַבּוּ בְּכָל
הַוָּא מִהַתּוֹרָה שְׁגָלָה לְאַחֲרָה שְׁהִיה בְּאָרֶץ-יִשְׂרָאֵל. וְלֹא גַּמְצָא בּוּ מִהַתּוֹרָות שֶׁל
קָדָם אָרֶץ-יִשְׂרָאֵל בַּי אָמַר מַעַט מִזְעִיר שְׁנִים אוֹ שְׁלִשָּׁה עַלְיוֹן לְדִגְמָא. (וְהָם גַּמְצָאים
בְּתוֹךְ הַסִּימְנִים שְׁגַכְתָּבוּ בְּלִשׁוֹן הַחֲבָרִים שֶׁהָם מִסִּימָן ע"ג עד סִימָן קִי"ד וְגַם שֶׁם
הַמִּרְאֶת רַק מַעַט דָּמָעַט):

וְהַגָּה זה הַסְּפָר גְּדֹפֶם פָּעָם רָאשׁוֹן בְּאָוֹסְטְּרָהָא בְּשִׁנְתַּת תְּקִמָ"ח.
בְּחִיִּי רְבָנוֹ, זָכְרוֹנוֹ לְבָרְכָה. זה שְׁלַשׁ עֲשֵׂרָה שָׁנָה. אַדְּ
הַמִּדְפִּיסִים דְּשֶׁם עַזְתּוֹ מַאֲד. בַּי גְּדֹפֶם שְׁלָא בְּפָגִינוּ. וּעַל כֵּן רַבּוּ
כִּמוֹ רַבּוּ הַטְּעִיות שְׁגַפְלוּ שֶׁם בְּשָׁעַת הַדְּפוּם. וּבְכֹמֶה מִקְוּמוֹת
גַּחְסָרוּ שִׁיטּוֹת שְׁלָמוֹת. גַּם שְׁנָוּ הַפְּדָר בְּכֹמֶה מִקְוּמוֹת וְחַחְלִיףּ
כֹּמֶה עֲגִינִים לְגִמְרָיִ. מִלְבָד שְׁאָר קְלָקוּלִים בְּעֲגִינָו הַהַפְּסָקוֹת שְׁבֵין
תֹּרָה לְתֹרָה. וּשְׁבַתּוֹךְ כֵּל תֹּרָה בְּעַצְמָה שְׁצָרִיכִין לְפָעָמִים לְתַנּוּ
רִוח וְהַפְּסָק בֵּין עֲגִינָו לְעֲגִינָו. וּבְכֵל אֶלְהָ עַזְתּוֹ מַאֲד. לְפָעָמִים
הַפְּסִיקוּ הַפְּסָק גָּדוֹל בְּאֶמְצָע הַעֲגִינָו שְׁלָא לְצֹרֶךֶת. וּבְמִקּוֹם שְׁאָמָרוּ
לְהַפְּסִיק. בְּלִלוּ וְצִרְפּוּ הַעֲגִינָו יְחִיד. עַד שְׁבַבְכֹמֶה מִקְוּמוֹת לֹא גַּתְנוּ
הַפְּסָק אָפְלוּ בְּהַתְּחִילָת הַמְּאָמָר. עַל אֶלְהָ שְׁמַתִּי לְבִי וְדַעַתִּי לְתַקְנוּ
הַכָּל עַל צְדָה הַיּוֹתָר טוֹב. בְּפִי אָשֶׁר הַיָּה ה' עַמְּדִי. וְתַקְנָתִי כֵּל

הטעיות והעוזות שגפלו בהדפסה ראשונה:

גם זאת לדעת שהספר הראשון נדפס בהתאם שלא בפני כנ"ל. בעת שהיה רגנו זכרונו לברכה, בקהלת לMBERG. ובכמה מקומות היה צריכין עדין לתקן הלשון במהדורא תנינא. ומהמת נחיצת הדפוס. נדפס מפני מה שגכתב בראשונה במהדורא קמא. על פיו ראיתי ונთן אל לבי לתקן בהרבה מקומות להרחב ולברר יותר. מפני מה שידעת וhabgati בדעתך פונת המאמר. מפני מה ששמעתך מפיו הקדוש. וכל התורות שגכתבו בלשונו הקדוש בעצמו, זכרונו לברכה. לא גראעתך וhospetei אפלו אותה אחת. רק במקום ההכרח מאי לכתב איך פרוש וברור. הצעתי אותו מסגר בתוך שני חצאי לבנה למן דעת שאין זה מלשונו זיל בעצמו:

גם יגעתי ומצאתי כל המראה מקומות מכל פסוקי תנ"ד ומאמרי רבותינו, זכרונם לברכה. בש"מ ומדרשים וספרי הזהר הקדוש ותקונים כתבי האר"י זיל אשר רבו כמו רבו בספר הזה. ובכלם ציגתי בעזרת השם יתרך המראה מקומות שליהם איך מקום בבזדים:

גם שמתי סימנים לתורה. שהצעתי אצל כל תורה ותורה ציון וסימן עלי-פי סדר הא"ב. למן יכול על המein למצא מבקשו. גם בתוך כל תורה בעצמה. הצעתי אותן לסמין אצל כל עניין וענין. למן רוח וסימן להתבונן בין עניין לעניין. ולהודיע שבקaan יוצא המאמר מעניין לעניין. ללמד ולברר התקדמות וענין אחר. באשר יבין המein במקומו:

גם במאמרים. הובאו בספר הזה כפולים. פעם בארכאה ופעם בקצרה. וזה. כי בן דרכו בקדש של רגנו, זכרונו

זִקְנָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

נֶזֶר מִזְהָרֶגֶת זַצְמָח לְאַרְבָּעָה מִקְזָה שְׁדָקָה מִסְפָּרִי רַבְבָּשׂ אַהֲרֹן תְּקֹוֹן לְכָלְלָה

"זִקְנָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר" יצא לאור ע"י הוצאה "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לברכה. שהתורות שכתב בעצמו היה על-פי-רב שגויים רבים
בין האמירה והכתيبة. כי כתם כפי רheet מזו הקדוש.
על-בן היה גורע ומוסיף מכפי מה שיצאו מפי בשעת הדרosh.
אבל לא בן אנבי עמוני. כי אני דקדקתי לכתב כפי מה שיש מעתי
MPIO הקדוש בלי גרעון ותוספת. ולאشر נמצאו כמה מאמורים
שכתבתי בעצמי. ואחר-כך באו לידי מכתיבת ידו הקדושה.
ונמצאו שגויים רבים בינייהם. מטעם הניל. על-בן אמרתי
ביניים כאחד טובים. והכל. כי כל דבר שנאמר ונשנה לא נשגה
אלא בשבייל דבר שחת חדש בו:

עד כה דברינו אלה הטעמים המחייבים הרבה. להודיעו מעט מזעיר מדרבי הספר הקדוש זה: יותר מזה אי אפשר להאריך ולספר בmahot קדשות נפלאות נראות בספר הקדוש והנורא זהה. כי לא יספיקו המון יריעות לדבר ולספר בשבח מעלה תורה אחת מהספר הקדוש זהה. ובפרט מלחמת עצם המחלוקת שהתגברה עבשו בעונותינו הרים. ונתקים בעונותינו הרים ותשילך אמת הארץ. זהאמת גדרת שנעשה האמת עדים. וכל אחד ואחד אומר שאצלו האמת. אבל את-על-פי-כז האמת הוא אחד. זהאמת עד לעצמו. והבזהר יבהיר. ועל ה' נשליך יהבנו. כי אין לנו על מי להשען, כי אם לאבינו شبשים תלויות עינינו. עד הנה רחמי עוזרנו. גם לנצח אל תפיחנו ולאל תעוזנו. שלח אורך ואמתך תהמה יגהנו. יחי ה' אלקינו עמו באשר היה עם אבותינו. ויהי נעם ה' אלקינו עליינו ומעשי ידינו בוננה עליינו. בן דוד יבוא ויגאלנו. ויעלנו בשמה לארכנו. ויובה בית קדשנו ותפארתנו במרה בימינו.

הֵלֹא כִּי דְבָרִי הַמְּעַתִּיק וְהַמְּסִידָר. יַגְדִּיל תֹּרֶה וַיְאִדֵּר: הַק' נָתַן בָּא"א מוֹהָר"ר נְפִתְלֵי הַיְרֵץ יַצְ"ז מִנּוּמָרָאָב רַבְתִּי: חַתָּן הַרְבָּה הַגָּאוֹן הַחַסִיד הַמִּפּוֹרָסָם מִוּ"ה דָוד צְבֵי אָבָ"ד בְּקִ"ק שָׁאַרְיְגָרָאָד וּבְקִ"ק קְרֻעַמִּינִיָּץ וְהַגְּלִיל. וּבְקִ"ק מַאֲהַלּוֹב יַצְ"ז:

שִׁיר גְּעִים מִאָדוֹגָנוֹ מִזְרָנוֹ וּרְבָנָנוֹ זָכָר צְדִיק לְבָרָכה
וְאֶלְהָ דְבָרִי רְבָנָנוֹ זָכְרוֹנוֹ לְבָרָכה. שִׁיר גְּעִים. כָּזְלִל עֲגִינִים רְבִים
בְּדִבְרִים מִעְטִים. מִעְטָה מִחְזִיק הַמְּרַבָּה. יַדְבֵר נְפָלָאות. מִשְׁבֵח
תֹּרֶתְנוֹ הַקְדּוֹשָׁה. וּמִשְׁבֵח מִשְׁהָ רְבָנָנוֹ עַלְיוֹ הַשְׁלוּם. וּמוֹסֵר נְפָלָא
וְהַתְעֹרְרוֹת עַצּוּם שִׁיעֹרֶר כָּל אָחָד אֶת נְפָשׂוֹ. וַיַּדְבֵר מִגְדָּלָת
הַבּוֹרָא יַתְבִּרְךָ. וּנְפָלָאות בְּרִיאוֹתָיו. וַיִּגְצַח בְּשִׁירֹו לְהַזְכִיר. נְפָלָאות
עֲרָבָת גְּעִימָת תְּעִנּוּגִי הָעוֹלָם הַבָּא וּשְׁעִשּׁוּעִי לְכָל הַזּוּכִים
אֲלֵיכֶם. וְהַשִּׁיר שִׁיחַתְעַר לְעַתִּיד, וְלַחֲפֵךְ מִרְיָרָת הַמְּכָאָוב וְקַהִיּוֹן
שְׁגָפִים שֶׁל הַגְּדָחִים מֵהֶם וְאַוְבָדִים אַבְדָה שְׁאַיְגָה חֹזֶרת. יַעֲזֶר
יִשְׁגִים. יִקְיַץ גְּרָדָמִים. יִחְזַק עִיּוֹפִים. יוֹדִיעַ לְהָאָדָם מִגְּדָל פְּחוֹ.
בְּיָדוֹ וּבְחוֹ לְזֹכּוֹת לְכָל אֶלְהָה. כִּשׁוֹפֵר יָרִים קְזָלוֹ. לְהַטּוֹת לְבָבָנוֹ אֶלְיוֹ
יַתְבִּרְךָ לְעַבְדוֹ שְׁכָם אָחָד. הַז אֶלְהָה קָצֹות דָרְכֵי הַשִּׁיר הַזָּה. וּשְׁמוֹ
קָדֵשׁ וּשְׁם אָבִיו חַתּוּם בְּרָאֵשִׁי הַחֲרוֹזּוֹת. כְּפּוֹל וּמְשֻׁלָּשׁ וּמְרַבָּע.
גִּימּוֹסִי הַדְּתָוֹת כָּלָם לֹא יִשּׁוֹן לְדַתָּנוֹ.

חַכְמֵיהֶם בָּדוּ מִלְבָם גִּימּוֹסִים בְּשַׁבְּלָם הָאָנוֹשִׁי.
מִשְׁהָ עַלְהָ לְפָרָומָן וְעַגְןָ לְבּוֹשָׁו.

גְּמַצָּא הַמְּחִיב דָבֵר עַמּוֹ בְּכָל פָעָם, וּפִרְשֵׁן מִן הַאֲשָׁה:

גְּבָזִים וְדֹזְנוּיִים וּסְחוּופִים אֲנַחְנוּ.

חַכְמָתוֹ מֵאַין תִּמְצָא, מִמְּגַן לְקַח טֹב לְקַחַנוּ.

מֶלֶךְ בִּישׁוֹרָן עִם דְּתַנוּ כְּשֶׂנִּי אֲחִים לֹא יִתְפְּרֹדוּ.
כְּשֶׂמֶתּוֹ וְגַוְפּוֹ הַזֶּה, זו מְזוֹ לֹא גַּדוֹ:

גַּפְשׁוֹתָם רַבִּים, כֵּן רַבּוּ דְעֹתֵיהֶם, וְחַלּוֹף סְבָרוֹתֵיהֶם.
חֲדָשִׁים מִקְרֹוב בָּאוּ עֲבוֹדוֹתֵיהֶם.
מִחְשָׁבֹותֵיהֶם לֹא מִחְשָׁבֹותֵינוּ, וְלֹא דָרְכֵינוּ דָרְכֵיהֶם.
גַּפְשׁוֹתֵינוּ אַחַת הִיא, וְאֵינָה נוֹטָה לַרְבּוֹי צְלָמֵיהֶם:

בְּפִשְׁי הַחֶזְקָה וְהַפְּקָחָת. לֹמַה לֹא חָסַת עַלְיוֹן. וּשְׁבָחָת אָוָמן הַמְגִידָל
אוֹתָה. וְהַאֲכִילָה מִמְתָקִים. וְהַלְבִישָׁה אַרְגָמָן. וְעַתָּה אֵת. רְמוֹסָה
בֵין עֲקָבֵי צָאן. וּבֵין רְגֵלֵי הַתְאֻוּות. הַעֲבִים וְהַגְשְׁמִים. וְאַתָּה עַרְם
וְעַרְיוֹת. יְיֵז מִשְׁתִּיך נְחַפֵּד לִמְשַׁתָּה דְמָעוֹת.

חזק ונתק חזק. ולא תהיה כפיף הגדול. ובגמל אפלו בושם שכחו
בחטמו הכביר לא יבעט בו. וכל זה מחתמת שטות שאין יודע
מכח. אבל נפשי הפקחת וחזקת.

מה תענש ליום פגודה. ומה תשיב לשולחיך דבר. אל תבט על מצלחות הזמן. כי גוף חלש ודל. הזמן הולך וthon מה. והגוף אפשר עבשו בא יומו:

גַּקְבָּ לִבְ הַאֲבֹן וְהַאֲרָ לֵי מַשְׁמָ מַעַט פֶּגֶנִיךְ בְּרָה כְּחִמָּה. יִפְהָ כְּלִבְנָה.
אַל תְּחִרְישֵׁ וְאַל תְּשַׁקְּטֵ. הַרִּימָה קְוָלָה הַעֲרָבָ בְּשִׁירָות וְהַזְּדָה.
וּפְתַח פִּיךְ וְתוֹצִיאָ דְּבָרִיךְ הַגְּעִימִים לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ-בָּרוֹךְ-הַזָּא. דָלוּ
עִינִיךְ לְמַרְוּם וּזְכָר אַהֲבָתָךְ הַיְשָׁנָה:

בתרונות נחלים אפיקי מים רבים וימאים גדולים וקטנים.

זֶה נָתַן וְכֹא יַעֲבֹר

הקדמת ליקוטי מוהר"ן

גִּפְלָאים וּמִשְׁנִים בְּצִבְעֵיהֶם וּבְטֻמְמִינֵיהֶם וּבְטַבְעֵיהֶם.
חִיוֹת קְטָפּוֹת וְגְדוֹלוֹת בְּכָל אַחֵד וְאַחֵד אֵין מִסְפֵּר לְמִגְיָהֶם.
מִשְׁבְּחִים וּמְהֻלְּים כֹּלֶם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּכָל אַיִּירִים.
מְלִין יִגְידֹּן תְּמִיד וְלֹא יִכְחַשּׂן מִנְהִיגִיָּהֶם.
נוֹצָצִים אֶבֶגִים טוֹבּוֹת וּמִרְגְּלִיוֹת בְּעַמְקִיָּהֶם.

גְּחַבָּא בְּהָם אֹרוֹת כְּלִיָּהֶם:

גְּשָׁמוֹת הַגּוֹרִים מִתְחַת כְּפָא בָּבּוֹד.

גְּכָסֶפֶה תְּמִיד אֶל שְׁרַשְׁתָּה לְהִזְוֹת לְבּוֹד.

חִיִּים וְחַסְד שׁוֹאָבָת מְחַסְדֵי דָוד.

חַזְן רֹוח מְטֶפֶי גַּן עַדְן מִמְגָה לֹא אָבֵד.

מְזֻשְׁבּוֹת הַהִכְלּוֹת וְאַהֲלִי הַשְׁלּוּם לְכָל אַחַת וְאַחַת גְּסָמָן וְגַתְּוָה
תָּיו הָזָד.

מָה פָּעַל אֶל הַמְּלָאכִים יִשְׁאָלוּ, וַיַּרְוְצָוּ בְּשִׁלְיוֹחוֹתָם בְּכֹובָבָא
דְּשָׁבִיט.

מְרַחְקִים וּמְסֻלְקִים מִכֶּל הַתְּעִנוֹגִים, מֵי שְׁאָרְחוֹתָיו עַבִּיט. (מִלְשׁוֹן
וְלֹא יַעֲבְטוּן אַרְחוֹתָם עַיִן רַשְׁיִי יוֹאֵל ב.).

גְּשָׁאָרִים בְּרַעַב וּבְחַרְפָּה בְּתוֹךְ כַּפְ הַקְלָע ּוֹבֵד:

גְּשֹׁוֶּה עַד הֵי וְלֹא גַּהְיָה אָבֵד:

גְּקַבֵּל רָע וּטוֹב בְּאַהֲבָה וְגַלְבִּישׁ לֹאָב עַד:

בְּרִיאָת הָאֲדָמָה וּבְדֹרִיה אָרְצֹת וּמְדִינֹת רַבּוֹת סְבִיבִיהָ:

בְּגַי אָדָם אִישׁ לְלִשְׁוֹנוֹ וְדַתּוֹתִיהָ:

גְּצִגִּים וּפְרָחִים וְאֶבֶבִיהָ.

גְּפִילָת הַמְּדִינֹת מְרוֹחֹתִיהָ.

נִתְן וְלֹא יַעֲבֹר כִּי
אֵלֶיךָ פָּזָה רְצִית אַצְּבָל "אֵל" מִקְוָה שְׂדֵךְ אֵלֶיךָ רְבָבָל אַחֲרָךְ לְפָלָל" 30
"חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר ע"י הוֹצָאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָתִי" שְׁעִיר יִשְׁיבָת תִּיקְוָן המידות 31

בְּשֶׁאָרֶת עוֹמֶדֶת וְהַגְּלָגְלִים מִקְיָפִים סְבִיבּוֹתֶיהָ:

שְׁיִיטֹת הַשְׁדִים וְהַרְוֹחוֹת בַּאֲוִיר.
שׂוֹמְעִים גִּזְרָת הַשָּׁם וּשׂוֹלְטִים בְּאֶרְבָעָה הָאָבוֹת שֶׁהֵם הַשּׁוֹר
וְהַבּוֹר וְהַמְּבָעָה וְהַחֲבָעָר (ב"ק ב. עיין זוהר דף קצא. ויקרא כה. תזריע מה:
שלח קעב):

מִשְׁתְּפִים עִם הַמִּלְאָכִים וְעִם אָדָם בְּגַמּוֹל (חַגִּיגָה ט"ז).
מִבְּרִית קָדֵש בּוֹרְחִים הַגְּאָמָר בּוֹ הַמּוֹל יִמּוֹל. (בראשית י"ז י"ג. ועיין
זוהר לך לד צ"ה: עיין שם, ובתיקון כא ובתיקון ע').

חֻזְבָטִים בְּבָמְקָלוֹת בְּצָרוֹתָם הַמִּשְׁגָוֹת.

חֻזְבָרִי חֶבְרִים וּמִכְשָׁפִים מִבְּרִיעִים אָוֹתָם בְּהַשְּׁבָעָתָם בְּשִׁמוֹת
הַמִּכְּנוֹנּוֹת:

הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה שׂוֹמְרָת אָוֹתָנוּ מִפְלָטָמָות.

הַצְּדָקָה מִצְלָת מִמִּיתּוֹת מִגְּנוֹת:

גְּבוּאָה אֵין לְנוּ:
חַרְיקָת שַׁן הָאָמוֹת עַל אָמָה יְחִידָה, תְּבוֹנָה אֵין בָּנוּ.
מִרְירָת הַצְּרוֹת אֵיךְ לְהַשְׁקוֹת הַם דָנוּ.
גְּסִבָּל עַזְלָם עַד יִבּוֹא עַגְיִי.

בָּן יְחִיפָש בְּגַנְזִי אָבָיו.
גָזָר עַטְרָת גַעַטָר בָּבָן חַבִּיב.

שִׁיר חַדְשָׁ אָז גַשִּׁיר.

זֶה נָתַן וְכֹא יַעֲבֹר

הקדמת ליקוטי תפילות

כג

מִלְכָנוּ כֵּל אָחָד וְאָחָד מִרְאָה בְּאַצְבָּע בְּשֶׁר.
חֲתֻום תֹּרֶה בְּלֵב כֵּל אָחָד מִלְהַשְּׁבָח.
הַמִּפְוָת לְנִצְחָה יַבְלַע בְּקַטְרָת רִיחָה:

גְּבִיא לְבָב חַכְמָה לְהַבִּין תִּכְוִינָת גּוֹפָנוּ וּמִרְחָקִי פָּרָקִיו וּעֲרִיכּוֹת
אִיבָּרִיו.

חַיּוֹב הַבָּגָתָו מַזְעִילָה לִיְדִיעָת הַבּוֹרָא הַמִּצְיָר אֵלּוּ הַיִּצְירֹות כְּלָם:
מִרְפָּא כֵּל חָלִי וְאִישׁ מִכְאֹזְבּוֹת עִיר וּפֶסֶת. צְרוּעָה וּגְגֹועַ דֹּאָג
וּכֹּאָבָה:

נָאָכָל לְבָד לְקִיּוּם נְפִשּׁוֹתִינוּ וְלִמְעָט תְּאֹוֹת טְבָעָנוּ:

חַזָּק

הקדמת ליקוטי תפילות

רַבָּנוּ זָכְרוֹנוּ לְבָרְכָה (הַזָּא אֲדוֹגָנוּ מַזְרָנוּ וּרְבָנוּ הַגָּאוֹן הַקָּדוֹשׁ אָזָר
הַגָּנוֹזׁ וְהַצָּפֹן מַזְרָנוּ הַרְבָּב רַבִּי נְחַמּוֹן זָכָר צְדִיק לְבָרְכָה בֶּעֱלָם
הַמִּחְבָּר לְקוֹטִי מַזְהָרְזָן) הַזָּהִיר אֲוֹתָנוּ בָּמָה פָּעָמִים, בָּבָמָה מִינִי
לְשׁוֹנוֹת, לְעַשּׂוֹת מִתְּהֻרּוֹת תְּפִלּוֹת וְאָמֶר, שְׁגַעַשָּׁה מִזָּה
שְׁעַשְׁוֹעִים גְּדוֹלִים לְמִעְלָה וְאָמֶר, שְׁעַדְיוֹן לֹא עַלּוּ שְׁעַשְׁוֹעִים בְּאֶלְהָה
לְפָנֵי הַשֵּׁם יַתְבִּרְךְ בְּמוֹ אֵלּוּ הַשְּׁעַשְׁוֹעִים שְׁגַעַשִּׁים מִתְּפִלּוֹת אֵלּוּ
שְׁעַשְׁוֹעִים מִן הַתּוֹרֹות וְעוֹד דָּבָר מִזָּה בָּמָה וּבָמָה פָּעָמִים עִם בָּמָה
וּבָמָה בְּגִי אָדָם:

אִמְגָנָם לֹא בְּאָר הַעֲנִין הַיּוֹטֵב, אֵיךְ הִיְתָה בְּזִגְתָּו הַקָּדוֹשָׁה בָּזָה, אֵיךְ
מִבְּלָל דְּבָרָיו הַבָּגָנוּ, שְׁעַקר בְּזִגְתָּו הִיְתָה בְּפֶשְׁוִיטָה, שְׁגַשְׁתָּה
לְעַין בְּתוֹרֹות הַקָּדוֹשָׁה וְהַגּוֹרָאות שְׁגָלָה לָנוּ לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל
בְּזִגְתָּו אֲוֹתָה הַתּוֹרָה לְמִעְשָׁה (כִּי זֶהוּ הַעֲקָר בִּי לֹא הַמְּדָרָשׁ הַזָּא

זִקְנָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

העקר אלא המעשה במאיר אצלנו כבר כמה פעמים שבל עקר בונת רגנו הקדוש והנורא זכרונו לברכה בכל התורות שגלה, היה הכל רק בשבייל המעשה, שגשגתך ונתאמץ וגתחזק בכל עוז לשמר ולעשות ולקיים ככל הנאמר בכל תורה ותורה), וגחשב דרכנו כמה אנו רוחקים מألو הדברים המזקרים בכל תורה ותורה, וגטאכל וגעתיר לשם ברבוי הפצצות ובקשות ותchnוגים שירחם עליינו ויוצנו, ויקרbenו ברוחמי המרבים, שגוזה לקים כל מה שנאמר שם באotta התורה, ונשפך שייחנו לפניו שם יתברך על כל הדברים הנאמרים שם, שגוזה לקים ולהגיע אליהם **בשלמות:**

ומי שזוכה לעסק בזה, לעשות מהתורות תפלות בג"ל, בודאי יוכל תמיד לפרש שיחתו לפניו השם יתברך, ואת כל אשר עם לבבו ישיח על ידי כל תורה ותורה, כי אף על פי שבתchallenge יכול להיות שידמה לו שהتورה הזאת אינה מדברת מהכראיות שלו, ומהחרוגות והפגמים שלו באותו העת אף על פי כן בשיתחיל לדבר על ידי אותה התורה בודאי יעוזרתו השם יתברך יוכל להזכיר כל שיחתו שם, ואת כל אשר עם לבבו יוכל לפרש על ידי כל תורה ותורה כי דברי רבנו זכרונו לברכה הם כלליות גדול מאד מאד, וכל תורה ותורה כלולה מכל התורה כללה ומכלליות ישראל ומכלליות כל הדברים שבעולם וכל אדם מאות שהוא, בין אם הוא בתכילת דיוטא התהותנה, חכל לאשר לפל, מריש כל דרגין עד סוף כל דרגין, כלים יכולים למצא עצם, עם כל בחינותיהם, בתוך כל תורה ותורה של רבנו הקדוש והגURA זכרונו לברכה ועל כן על ידי כל תורה ותורה יוכל כל אדם שבעולם בכל עת ובכל זמן לפרש

שִׁיחָתוֹ יְהִיה אֵיךְ שִׁיחָיוּ:

וְגַם עַל פִּי פְּשׁוֹטוֹ יִכּוֹלִים לְהִבָּין ذָאת, שִׁיכּוֹלֵין לְפִרְשָׁ שִׁיחָתוֹ עַל יְדֵי כָּל תּוֹרָה וְתּוֹרָה לְמַשֵּׁל, הַתּוֹרָה בְּחַצּוֹצְרוֹת וְקוֹל שׂוֹפֵר (בִּסְימֵן ה', בְּלֻקּוֹטִי מִזְהָרֶז א'), שִׁמְתָּחָלָת כִּי חִיבָּכְל אָדָם לוֹמֵר בְּשִׁבְיָלוּ
גְּבָרָא הָעוֹלָם, גִּמְצָא כְּשַׁהַעוֹלָם גְּבָרָא בְּשִׁבְיָלוּ צְרִיךְ אָגִי לְרֹאֹת
וְלֹעֲזָן בְּכָל עַת בְּתָקוֹן הָעוֹלָם וְלֹמְלָאת חִסְרֹוֹן הָעוֹלָם וְלַהֲתִפְלֵל
בְּעֲבוֹרָם וּכְוֹי וְצְרִיכִים לִיְדָע אִם הוּא קָדָם גָּזָר דֵין אוֹ אַחֲרָגָזָר דֵין
כִּי לִיְדָע אֵיךְ לַהֲתִפְלֵל וּכְוֹי עַיִן שֵׁם וְהַגָּה מִהַתּוֹרָה הַזֹּאת דָבָר
רַבָּנוֹ הַקָּדוֹש זֶכְרוֹנוֹ לְבָרְכָה בְּעַצְמוֹ עִם אֲנָשִׁים מְאַגְּשִׁיו, לְעַגְּנִין
תִּפְלָה, שְׁהַזְהִיר אָזָתָם לְעַשּׂוֹת מִהַתּוֹרָות תִּפְלוֹת, וְלִמְדָד אָזָתָם
סִדְרָתִפְלָה, וְתִפְפָס לָהֶם לְדוֹגָמָא תּוֹרָה הַזֹּאת, וְהַזּוֹרָה אָזָתָם
בְּפִשְׁיטֹות, שִׁיתְחִילוּ לְהַסְתִּכְלֵל עַל עַצְמוֹ בִּמְהַם רְחוֹקִים מִכֶּל זֶה,
כִּי כָל אַחַד מְחִיב לוֹמֵר כָּל הָעוֹלָם לֹא גְּבָרָא אֶלָּא בְּשִׁבְיָלוּ,
וְלַהֲתִפְלֵל עַל חִסְרֹוֹן הָעוֹלָם, וְלִיְדָע אִם הוּא קָדָם גָּזָר דֵין אוֹ לְאַחֲרָ
גָּזָר דֵין וְאִם כֵּן עַתָּה יִסְתַּכֵּל עַל עַצְמוֹ בִּמְהַם הוּא רְחוֹק מִכֶּל זֶה,
וַיִּתְפְּלֵל וַיִּעֲתִיר לְהַשֵּׁם יִתְבְּרֵךְ שִׁזְבָּה לְהַגִּיעַ לְכָל זֶה וּשְׁאַלּוּ אָזָתָ
אָז, כִּי אֵין זֶה צְרִיךְ לְנָנוּ עַכְשִׁיו כִּי אָנוּ רְחוֹקִים עַכְשִׁיו לַהֲתִפְלֵל עַל
זֶה לִפְיֵי מִדְרָגָתָנוּ עַכְשִׁיו הַשִּׁיבָה לָהֶם, הַלֹּא יִשְׁמְעוּ אַזְגִּיבָם מַה
שְׁפִיכָם מִדְבָר בְּהַתּוֹרָה הַזֹּאת, כִּי הַלֹּא מִבָּאָר בָּאָן, שְׁפָל אָדָם
מְחִיב לוֹמֵר כָּל הָעוֹלָם לֹא גְּבָרָא אֶלָּא בְּשִׁבְיָלוּ, וְאִם כֵּן הַחֽוֹב מְטַל
עַל כָּל אַחַד וּאַחַד בְּהַכְּרָח וְאִינּוּ יִכּוֹל לְפִטְר עַצְמוֹ מִזָּה וּכְוֹי
בְּדָבָרים הָאֶלְהָגָשָׁמִים מִפְיו הַקָּדוֹש זֶכְרוֹנוֹ לְבָרְכָה בְּעַצְמוֹ:

וְהַגָּה בְּאִמְתָּא אִם יִזְכְּנוּ הַשֵּׁם יִתְבְּרֵךְ לְקִים דָבָרִיו בְּפִשְׁוטוֹ, עַל פִּי
הַדָּרֶךְ הַמִּבָּאָר בָּאָן בְּפִשְׁיטֹות, בְּוּדָאי יוּכְלָכְל אַחַד וּאַחַד לְפִרְשָׁ
שִׁיחָתוֹ, עַל פִּי דָרֶךְ זֶה עַל יְדֵי כָל תּוֹרָה וְתּוֹרָה כִּי אַפְלוּ אִם יְהִיה

זֶקְנָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

כל אֲשֶׁר פָּזָה רְצִית אֶצְבָּעַל "אֲשֶׁר אֲשֶׁר מִקְוֹה שְׂדֵךְ אֲשֶׁר מִסְפְּרֵי רְבָבָע אֲזֶה תְּקֹזָע לְפָלָע" →
"חַק נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹר ע"י הַוֹּצָאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָחָת" שְׁעִירִי יִשְׁכַּת תִּיקְוֹן המידות →
30

הַפְּחוֹת שְׁבַּפְּחוֹתִים וְהַקְּלָשְׁבָּקְלִים, וְאֶפְלוֹ אֵם עַבְרָמָה שְׁעַבְרָחָם וְשַׁלּוּם, אֵם יִתְעֹזֵר בְּאֶמֶת לְשׁוֹבָא אֶל הָא', וַיַּתְחִיל לְשַׁפְךְ שִׁיחָוּ לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבְּרָה, יוּכָל לְפִרְשָׁה עַל יְדֵי זֶה דִּיקָא כָּל אֲשֶׁר עַמְּלָבָו כִּי יִתְחִיל לוּמָר בְּמַר נְפָשָׁו, הַלָּא בְּשִׁבְיָלִי גְּבָרָה הַעוֹלָם, כִּי כֵּד הַזְּהִירָה אָזְתָּנוּ חַכְמֵינוּ זְכֻרוֹנָם לְבָרְכָה שְׁהָוָא חַיּוּב עַל כָּל אָדָם לוּמָר כֵּד שְׁבָל הַעוֹלָם לֹא גְּבָרָא אֶלָּא בְּשִׁבְיָלִי, וּבָמָה וּבָמָה אָנָּי רְחֹוק עַכְשִׁיו מִזָּה וְאֶפְ שִׁידָמָה לְפִי דָעָתוֹ שְׁהָוָא רְחֹוק מִאֵד מִזָּה בְּלִי שְׁעֹורָה, עַד אֲשֶׁר אֵין רְאֵי לוּ לְדִבְרָר כָּל מִזָּה שְׁבִשְׁבִּילָו גְּבָרָה הַעוֹלָם, לְפִי מְדִרְגָּתוֹ הַפְּחוֹתָה וְהַשְּׁפָלָה שִׁיּוֹדָע בְּנְפָשָׁו, אֶפְ עַל פִּי כֵּן אִדְרָבָא עַל יְדֵי זֶה דִּיקָא יוּכָל לְשַׁפְךְ שִׁיחָוּ בְּיוֹתָר כִּי הַלָּא בְּאֶמֶת לְאֶמֶת בְּוֹדָאי הַחַיּוּב עַלְיוֹ לוּמָר כֵּד שְׁבִשְׁבִּילָו גְּבָרָה הַעוֹלָם, כִּמוֹ שְׁאָמְרוּ רְבּוֹתִינוּ זְכֻרוֹנָם לְבָרְכָה חַיּוּב כָּל אָדָם לוּמָר וּכְוֹ, כָּל אָדָם דִּיקָא יְהִיָּה מֵשִׁיחָה, רַק שְׁהָוָא גַּתְרָחָק כָּל כֵּד עַד שְׁקָשָׁה לוּ לְדִבְרָר מִזָּה, אֵם כֵּן אִיפּוֹא אִדְרָבָא עַל יְדֵי זֶה דִּיקָא, יַשְׁפָךְ לְבוּ בְּמִים נִבְחָר פָּנֵי הָא', בְּשִׁיסְתָּכֵל עַל עַצְמָו בָּמָה הַזָּא רְחֹוק מִזָּה עַל יְדֵי מַעֲשָׂיו וּכְוֹ, וְדִיקָא עַל יְדֵי זֶה יִכְנֹס בְּדָבְרִים עַד שִׁיּוֹכָל לְדִבְרָר וְלִפְרָשָׁה כָּל לְבוּ, אַת כָּל נִגְעָי לְבָבָו וּמִכְאֹבֵי נְפָשָׁו בְּאַזְטָה הַעֲתָה וּבְיוֹצָא בְּזֹה בְּכָל דָבָר וְדָבָר מִתּוֹרָה הַזָּאת, כִּי אַחֲר כֵּד יִסְתָּכֵל לְהַלֵּן בְּתּוֹרָה הַזָּאת, שְׁמַבָּאָר שָׁם, אֵיךְ לִיְדַע בֵּין קָדָם גַּזְרָה דִּין לְאַחֲר גַּזְרָה דִּין, הַזָּא עַל יְדֵי שְׁמַחָה שֶׁל מִצְוָה לְעַשׂוֹת הַמִּצְוָה בְּשְׁמַחָה גְּדוֹלָה מִהְמִצְוָה בְּעַצְמָה וּכְוֹ עַיִן שָׁם וַיַּתְחִיל לְהַתְפִּיל עַל זֶה, וְלִהְסַתְּכֵל עַל עַצְמָו בָּמָה הַזָּא רְחֹוק מִזָּה, וַיַּטְעַז טַעַז וְהַפְּצָרוֹת לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבְּרָה שִׁיזְבָּהוּ לְהַגִּיעַ לִזֶּה וּבָמָה כֵּן לְהַלֵּן יוֹתָר, שְׁמַבָּאָר שָׁם אֵיךְ לִזְכֹּר לְשְׁמַחָה וּכְוֹ שְׁהָוָא עַל יְדֵי רְעָםִים עַל יְדֵי שְׁמַפְשִׁיטִין עֲקָמִימִות שְׁבָלָב וּכְוֹ וּרְעָםִים הַם הַתְּפִלָּה בְּכָח

ובו' ולזכות לך צריכין לפנות מה ממחשבות זרות מחייב שלא יחייב את מה בთאות וחרוזים, ויגעור בהמחשבות זרות כמו שכתב גער חית קגה וכו' שזה בחינת מצה וכו', וצריך לשמר עצמו מיראות חיזוגיות וכו', והעיקר, לשמר עצמו מחייב, שלא יחייב מחייב בשום מחשבה חיזוגה כלל וכו', וצריך שייה לא אמונת חכמים, ולהאמון שבל החלוקת שיש בין הצדיקים השלים הוא רק בשביילו, כדי שיקח לעצמו תוכחה ומוסף על שפוגם בטפי מהו, שעל זה נאמר "כל באיה לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים", כדי שיזכה לשוב ממות לחיים, מחייב למצה וכו' ועל כן אסור לו שייה קשה לו שום קשיא על החלוקת שבין הצדיקים האמתים, רק להאמון בכם באמונה שלמה וכו' עין שם כל התורה הנזכר לעיל, והגה על כל הדברים האלה צריך לשפך שיח בתחנות ובקשנות הרבה שיזכה להגיע לכל זה כי בפה ובפה תפלוות ותחנות צריך האדם להתפלל שיזכה לפנות מה ממחשבות זרות וחרוזים שלא יחייב את מה בთאות ובכמה חיזוגיות וחרוזים חם ושלום כי במעט כל אדם בלבד בזה מאד, וצריכין לבקש הרבה מהשם יתברך להצל מזה ושיזכה למחשבות זכות וקדושות, וכן בפה צריכין להתפלל לזכות לתרלה בכונה ובכח וכו' וכיוצא בזה בכל הדברים הפעם שם בתורה הזאת וכן בכל תורה ותורה ומשפיל על דבר יכול להבין מעצמו דברים הרבה מתוך דברים אלו, וגם כי הבא לטהר מסיעין לו מן השמים ואם יכין לבו, יהיה השם יתברך בעזרו ויזמין וישלח לו דברים הרבה בפיו, שיוכל לפרש כל לבבו בכל עת על ידי כל מאמר ומאמר: על כן מי שרוצה להזם על נפשו ולהסתכל על תכליתו הגאה באמת לאמת ורוצח

זַקְןָ נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

אֲשֶׁר פָּזָה רְצִית אַצְּעָל "אֲשֶׁר אֲשֶׁר מִקְוֹה שְׂדֵךְ אֲחֵר מִסְפֵּרִי רַבְבוֹ אֲזַחְתָּא תַּקְזֹז לְפָלָא"

נָא "חַק נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹר עַי הַזָּאת "נְצָחָת וְאַגְּזָה" שְׁעִיר יִשְׁיבָת תִּיקְוָן המידות ۳۰

לְהַתְּקִרְבָּה לְהַשְּׁם יִתְּבָּרְךָ בְּאֶמֶת, וְזֹה יִדּוּעַ וּבָרוּר שֶׁאָי אָפָּשָׁר
לְהַתְּקִרְבָּה לְהַשְּׁם יִתְּבָּרְךָ דְּהַיָּנוּ לְשָׁבֵר וְלִבְטֵל כָּל הַמְּדוֹת רַעֲוֹת
וְלִזְכֹּות לְכָל הַמְּדוֹת טֻובּוֹת, וְלִילָּךְ בְּדָרְכֵיכְיוֹ יִתְּבָּרְךָ, זֹה אָי אָפָּשָׁר
כִּי אָم עַל יְדֵי תִּפְלָה וְתִּחְנּוּגִים וְשׂוּעָה וְזַעַקָּה וְצַעַקָּה לְהַשְּׁם
יִתְּבָּרְךָ יָמִים וְשָׁנִים הַרְבָּה, וְכָל הַצְּדִיקִים וְהַכּוֹנְסִים אָמָתִים לֹא
זָכוּ לְמִדְרָגָתָם, כִּי אָמ עַל יְדֵי זֹה, עַל יְדֵי תִּפְלָה וְתִּחְנּוּגִים, בַּמְבָאָר
אֲצִלָּנוּ כְּבָר בַּמָּה פָּעָמִים, אֲבָל גַּם זֹה בְּעַצְמוֹ קָשָׁה וּכְבָד לְאָדָם,
דְּהַיָּנוּ לְהַרְבּוֹת בַּתִּפְלָה וְתִּחְנּוּגִים, כִּי עַל פִּי רַב אֵין מַלְהָ בְּלִשּׁוֹנוֹ
לְדִבֶּר וְלִפְרֵשׁ שִׁיחָתוֹ, אֲבָל עַל פִּי הַדָּרָךְ הַגּוֹזֵר לְעַיל לְעֲשׂוֹת
מִהְתּוֹרוֹת תִּפְלוֹת בְּגַזְבָּר לְעַיל, עַל יְדֵי זֹה בְּקָל יוּכָל לִפְרֵשׁ כָּל
שִׁיחָתוֹ כָּל אָשָׁר עַם לְבָבוֹ בְּגַזְבָּר לְעַיל אַד גַּם עַל זֹה יִשׁ מְגִיעוֹת
וּכְבִּזּוֹת הַרְבָּה, כִּי לֹא כָּל אָדָם בָּקִי כָּל כֵּד בְּדָבְרֵי רַבְנוּ זְכָרוֹנוּ
לְבָרְכָה עַד שִׁיּוּכָל לְעֲשׂוֹת מִהְתּוֹרוֹת תִּפְלוֹת וּכְיֹצֵא בְּזֹה שָׁאָר
מְגִיעוֹת רַבּוֹת עַל כֵּן שְׁמַתִּי אֶל לְבִי לְהַעֲתִיק מִהְתּוֹרוֹת שְׁרַשְׁמָתִי
לְעַצְמִי כְּאָשָׁר פָּקַד עַלְיִ רַבְנוּ זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה שְׁטוֹב לְכַתּוֹב לְעַצְמוֹ
הַתִּפְלוֹת בְּשַׁזְׁוּבֵין לְאַיִּזה תִּפְלָה סְדוּרָה, כֵּדי שִׁיּוּכָל לְאָמָרָה גַּם
בְּפָעָם אַחֲרָ, וּכֵן עֲשִׂיָּתִי אַחֲרָ כֵּד רַאֲיָתִי שְׁטוֹב לְהַעֲתִיקָם בְּלִשּׁוֹן
כְּלִילִות בְּאוֹפֵן שִׁיחָיו שְׁווֹן לְכָל גֶּפֶשׁ, וּלְמִסְרָם לְאַגְּשִׁי שְׁלוֹמָנוּ לְכָל
אָמָגָע הַטּוֹב מְבָעָלָיו כִּי רַאֲיָתִי כִּי הֵם כְּלִילִות גָּדוֹל מִאָד וְהֵם
דְּבָרִים הַצְּרִיכִים לְכָל גֶּפֶשׁ, לְכָל אָחָד וּאָחָד לִפְיֵי מִדְרָגָתוֹ, כָּלִים
צְרִיכִים לְהֵם לְמִגְדוֹל וְעַד קְטֹן וְאֵין שָׁוֹם דְּבָר שְׁחִסְרָ לְאָדָם בְּעָגִינִין
עֲבוֹדָת יְיָ שְׁלָא יִמְצָא בְּתִפְלוֹת הַלְּלוֹ וּכְאָשָׁר הַעֲתָקָתִי קְצָתָם,
וּמִסְרָתִים לְקַצְתָּ אַגְּשִׁים הַוּטְבוֹ בְּעִינֵיכֶם מִאָד מִאָד וְהַפְּצִירָה בְּיַיִן
לְהַעֲתִיק לְהֵם כָּלִים אֲמָגָעָם לְבִי הַלְּדָא אַגְּשָׁה וְאַגְּשָׁה בְּזֹה, עַם כָּל זֹה
מִסְרָתִי עַצְמִי לְשֶׁם יִתְּבָּרְךָ לְבָד וּסְמָכָתִי עַלְיוֹ לְבָד, כְּרַצְוֹנוּ יִתְּבָּרְךָ

הטוב וברצונו רבנו זכרונו לברכה בן אעשרה:

זהה מעלת אלו הפלות יבין כל משכיל ההפץ באמת ובתמים, כי תפנות באלו עדין לא היו בעולם, והם מלאים כל טוב לבית ישראל תפנות תחנות ובקשות והפרצות ורצויים ופינסים וודויים וטענות ואמתלאות וצעקות ושובות ועקות גדולות לשם יתרה, לעזר רחמיו המרבים עליינו שיקרבנו לעובדותו יתרה חיש קל מהרה ו גם פול ביהם התועරות גדול שיאמר האדם לנפשו, שיעזר את עצמו לבן עבר עולם בשנה חם ושלום, כי הדבר יש לו בה גדול לעזר את האדם, ועל בן אפלו הדברים שהאדם בעצמו יודע אותם, אף על פי בן כשי אמרם בפיו ויעזר את עצמו, על ידי זה יתחזק ויתגבר וששתוקק ביותר להתקרב לשם יתרה, עד שיזכה לתשובה שלמה באמת ומי שייה רגיל בתפלות אלו באמת ובתמים, בודאי יזכה לחי עולם:

אך טוב אשר תאחז בזו ו גם מזו על תפחה ידה, דהינו לעסוק בכל יום בהתבזבות ולפרש שיחתו לפניו לשם יתרה את כל אשר עם לבבו בלשון אשכנז [모בן שכונתו רק לבני עדות אשכנז כמובא בליקו"מ ח"ב סימן ק"ב] (כਮבא רבספרי הקדושים כמה פעמים), ולעשות בעצמו מהתורות תפנות נזכר לעיל כי אי אפשר לבראר בכתב כל התרבות האדם בפרטיות, ובפרט לפי השגויים שנעים באדם בכל עת וזמן, ובבר הזהיר רבנו זכרונו לברכה כמה פעמים לומר תחנות ובקשות תרבה בכל יום, כל מיני תחנות הנטצאים באיזה סדור מפוזרים הגדולים או בשער ציון ובשער מקומות, מכל שבען וכל שבען לעסוק בספר תהילים, מי שרוצה לקיים דבריו הקדושים, ולעסוק בתפלות, לזכות לחי

זֶקֶן נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

עוזֶלֶם, בָּוֹדָאי יִעַרְבֵּ לְנִפְשׁוֹ מַאֲדַמְּדָאֵלּוֹ הַתְּפִלוֹת כִּי אֵין שָׁוֹם
תִּפְלוֹת בְּעוֹזֶלֶם שִׁי-זָכֵל הָאָדָם לְמִצְוָא אֶת עַצְמוֹ בְּהָם כְּמוֹ בְּאֵלּוֹ
הַתְּפִלוֹת הַמִּדְבָּרִים מִכֶּל הַמִּדּוֹת וּמִכֶּל הַדְּבָרִים שִׁבְעֹזֶלֶם, וּכְאַשְׁר
יִרְאָה הַרְוֹאָה בְּעֵינֵינוֹ, אֲשֶׁרִי שִׁי-אָחֹז בְּהָם:

זה גה לא נפלאת הוּא לחרבר תפלוות חדשות כי כבר קדמונו בזה
במה ובמה גדולים וקטנים, אשר חברו ייסדו במה תפלוות, כמו
בספר שערי ציון שגמצאים כמה תפלוות שהברothers האחרזנים, וכן
בחדוריים גדולים ובשאר ספרים וגם בימינו נתחברו כמה
ובמה תפלוות חדשות, וגם יש כמה ובמה ספרים שלמים של
תפלוות, רק שאינם מצוינים ביגינו, במובא בסוף ספר סדר
הדורות בתוך שמאות הספרים, שמבייא שם ספרים הרבה של
תפלוות שאינם מצוינים כל כך ביגינו וגם כל היפותים והsplioothot
וזרירות רבם בכולם לא יצא מפי הקדמונים מגבאים ותגאים
ובעל רוח הקדש, כי אם מפי האחרזנים שהיו זמן רב אחר
שפסקה רוח הקדש מישראל כי מובן לבל משכיל, שאין אסור
 לחבר תפלוות מי שאינו במדרגת בני עלה בעל רוח הקדש, כמו
ששאר מחברי ספרים אין חiyob שהיו בעל רוח הקדש כי לא
בשמי הילא, אדרבא בחבורי תפלוות אין שום אחריות ואין בו
חשש סכנה כמו בשארি ספרים מהחברים, כמו בענין הורת
אסור והתר ודייני ממונות, שיש בהם סכנה גדולה למחים, שלא
יבשל בדבר הלכה חם ושלום, שלא יאמר על טמא טהור חם
ושלים וכי וכן בספרים מפרשיהם וմבריםם יש גם כן חשש שלא
יאמר שלא בהלכה, ולא יכוון הפרוש והברור האמת, ואף על פי
כן החiyob על כל בעל תורה לחבר ספרים, כדי אשר תשיג ידו,
כasher הארכו בזה בכמה ספרי קדש ואסור למנוע עצמו מהמת

זֶה קְרֵבָרִי

הקדמת ליקוטי תפילהות

חַשְׁשָׁ שִׁכְנּוֹת הַגּוֹכְרִים לְעֵיל, כִּי לֹא בְשֶׁמִּים הִיא וְאֲנָחָנוּ מַחְיִבִים
לְעַשּׂוֹת הַמִּטְלָל עַלִינוּ, לְבָרֶר וְלִלְבֹּן הַהְלָכָה כַּפִּי יְכַלְתָנוּ, וְלַהֲטֹת
דָּעַתָנוּ וְשִׁכְלָנוּ אֶל גְּקֻדָת הָאֱמָת תָּمִיד, וְה' הַטּוֹב בְעִינֵינוּ יַעֲשֵׂה,
וְאֵת כָּל אָשֶׁר יִזְמִין לְנוּ הַשֵּׁם יַתְבִּרְךָ בְשִׁכְלָנוּ אֵיזָה חִזּוּשׁ וּבָאָור,
אֲנוּ מַחְיִבִים לְבָאָר עַל סְפִר, וְלַהֲפִיחַ מַעֲינּוֹתֵינוּ חֹצֶת, וְלַהֲטִיב
מַטוּבָנוּ לְאֶחָרִים וְלַבְּלִי לְמִנּוֹעַ הַטּוֹב מִבְעָלָיו מַחְמָת חַשְׁשָׁוֹת וּמְרָה
שְׁחוֹרוֹת כְּאֵל, כִּי אֵין הַקְדוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא בָא בְּטַרְוָנִיא עַם בְּרִיאָתָיו
וְלֹא גַתְנָה תֹזְרָה לְמַלְאָכִי הַשְּׁרָת מִכֶּל שְׁכֹן וּכֶל שְׁכֹן בְּעִינֵינוּ חַבּוּרִי
תִּפְלוֹת שְׁאֵין יוֹצֵא מֵהֶם הַזָּרָאָה וְדַיָּן וְלֹא בָאָור וּפְרוֹשָׁה, בְּזַדְאִי אֵין
לְמִנוּעַ מַלְחָבָרִם, אֲפִי מַי שְׁאֵינוּ גָדוֹל בְּמַעַלָה בְּפֶרֶט תִּפְלוֹת כְּאֵל
שְׁגַתִּיסְדוּ עַל יִסּוּד חֹזֶק וּקְיִם, יִסּוּד מוֹסֵד, וַיֵּשׁ לְהָם עַל מַה שִׁיםָמוּכוּ
תַּהֲלָה לְאֵל, כִּי בְּלָם בְּנוּיִם וּמִסְפָּדִים עַל אַדְגִּי פָּז, עַל דְּבָרִי תֹזְרָתוֹ
הַקְדוֹשָׁה שֶׁל רְבָנוֹ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ וְהַגָּדוֹרָא, זָכָר צְדָקָתוֹ וְקַדְשָׁתוֹ
לְבָרְכָה, אֲשֶׁר כָּל דְּבָרָיו כָּלָם נְאָמְרוּ בְּרוֹוח הַקְדָשׁ, בְּמִדְרָגָה גְבוּהָה
מִאֵד מִאֵד וּמִי שִׁיעֵין בְּסֶפֶרְיוּ הַקְדוֹשִׁים וּבְשִׁיחָוֹתֵיו הַקְדוֹשָׁוֹת יִבְין
מַעַט מַה מִאֵד מִאֵד עַמְקָוּ מַחְשָׁבּוֹתֵיו, וְעַד תַּיִכְנוּ דְבָרָיו מַגִּיעִים, וְאֵין
לְהִאָרִיךְ בָּזָה פָאוּן עַל כֵּן כָּל תִּפְלוֹת אֵל, מִמְקוּם קְדוֹשׁ יַתְהַלֵּבּוּ
גּוֹבָעִים וַיּוֹצְאִים מִמְעֵין הַקְדוֹשׁ הַיּוֹצָא מִבֵּית הָאֱלֹהִים, הַמְלָא עַל כָּל
גִּדְוֹתֵיו עַצּוֹת עַמְקוֹת גְּפָלוֹת וְנוֹרָאות לְעַבּוֹדָת הַבּוֹרָא יַתְבִּרְךָ
מִים עַמְקִים עַצָּה בְּלָבָב אִישׁ" הַזֶּן עַל כָּל אֱלֹה הַכְּרָחָתִי לְמַלְאֹות
רְצֹן חֶבְרִי הַחֲרָדִים לְדִבְרֵי הָאֱלֹהִים, הַמְתָאָזִים וּמִשְׁתַוּקִים לְתִפְלוֹת
אֵל, לְהִעְתִּיקָם וְלַהֲדִפֵּיכֶם, לְהָאִירָם עַל פְנֵי תְבִלָּה, לְחַלְקָם בִּיעַקְבָּ
וְלַהֲפִיצָם בִּיִּשְׂרָאֵל וְדַי בְּהַתְגִּצְלוֹת זוֹאת לְכָל חִפֵּץ בְּאֱמָת וְה'
אֱלֹקִים אֱמָת, יִתְזִקְנָה אֱמָת לִיעַקְבָּה, וַיּוֹרְנוּ וַיִּדְרִיכְנוּ בְּדָרְךָ הָאֱמָת
תָּמִיד וַיִּטְהַרְבֵּנָה לְבָבָנוּ אֶלְיוֹן לְעַבְדוֹ בְּאֱמָת, עד יוֹכֵן בְּחִסְדָּה כְּפָא דָוד,

זֶקְןָ גִּתְּנָ וְלֹא יַעֲבֹר

אֵלֶיךָ תִּתְּנַשְּׁאַל מִמְּלֵאָה שֶׁרְאַל מִפְּרָאָר רַבְּנָא עַזְּחָא תִּתְּקֹאָז לְפָלָא
חַק נָתָן וְלֹא יַעֲבֹר יָצָא לְאָרֶן עַי הַזָּאת נִצְחָת וְאַגָּחָת שְׁעִיר וְאַגָּחָת
וְאַפְּרָאָר פְּזָה רַצְעַת זָצְעַל אַלְפָרָאָר שְׁדָרָא אַלְפָרָאָר רַבְּנָא עַזְּחָא תִּתְּקֹאָז לְפָלָא

חַק נָתָן וְלֹא יַעֲבֹר יָצָא לְאָרֶן עַי הַזָּאת נִצְחָת וְאַגָּחָת שְׁעִיר וְאַגָּחָת
וְאַפְּרָאָר פְּזָה רַצְעַת זָצְעַל אַלְפָרָאָר שְׁדָרָא אַלְפָרָאָר רַבְּנָא עַזְּחָא תִּתְּקֹאָז לְפָלָא

וַיַּשְׁבֵּט עַלְיוֹ בְּאֶמֶת, בְּמִתְּרָה בִּימִינָו אָמֵן:
וְהַשֵּׁם יִתְּבָרֵךְ יִשְׁמַע שְׁוֹעֲתִינוּ וַיַּאֲזִין כָּוֹלָנוּ וַיַּקְשֵׁיבּ תִּפְלוֹתִינוּ
וַיַּזְכִּבּנוּ לְעַסּוֹק בְּתִפְלוֹת וְתִחְנּוּגִים תָּמִיד, הַז בְּתִפְלוֹת הַבְּתוּבּוֹת
וְסִדּוֹרוֹת לְפָנֵינוּ, הַז בְּתִפְלוֹת וְתִחְגּוֹת שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְדֹבֶר בְּעַצְמוֹ
מַלְבוֹז בְּלִשּׁוֹן אַשְׁבָּנוּ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם כִּאֲשֶׁר הַזָּהָירִינוּ רַבְּנָנוּ זְכָרוֹנוּ
לְבָרְכָה פְּמָה פֻּעָמִים, כִּי זֹהוּ הַעֲקָר בְּמַבָּאָר בְּסִפְרֵיו הַקְדוּשִׁים
כְּפָמָה פֻּעָמִים עַד שְׁגַזְבָּה לְשׁוֹבָבּ עַלְיוֹ בְּאֶמֶת בְּתִשְׁזְבָה שֶׁלְמָה
כְּרַצְנוּ הַטּוֹב עַד שְׁגַזְבָּה לְעַלוֹת וְלַהֲכִילָל בּוּ יִתְּבָרֵךְ בְּאָרֶן הַאִין
סָופּ לְחִזּוֹת בְּגַעַם הַשֵּׁם וְלַבְּקָר בְּהַיְכָלוֹ וּבְזָכוֹת זוּ הַז יִבְיא לָנוּ אַתְּ
מֶשִׁיחַ צִדְקָנוּ בְּמִתְּרָה בִּימִינָו, כִּי עֲקָר כָּלִי זַיִן שֶׁל מֶשִׁיחַ הוּא
הַתִּפְלָה, בְּמַבָּאָר בְּהַתּוֹרָה אָמָר אֶל הַכְּהָנִים (בְּסִימָן ב') וְצִדְיכִין
לְחַזֵּק עַצְמוֹ בְּתִפְלָה וְתִחְנּוּגִים מִאָד מִאָד, אָפְלוּ אָמֵן יַעֲבֹר עַלְיוֹ
מָה, עַד יִשְׁקִיףּ וַיַּרְא הַשֵּׁם מִשְׁמִים יְחִיָּנוּ מִיּוּמִים, בַּיּוֹם הַשְׁלִישִׁי
יַקְיִמָנוּ וְגַחִיה לְפָנָיו, לְהַתְהַלֵּךְ לְפָנֵי הַשֵּׁם בְּאָרֶן הַחַיִם, אָמֵן וְאָמֵן:

קיצור ליקוטי מוֹהָר"

הקדמת המביא לבית הדפוס (מהדורה חדשה בשנת תרע"ג)
אמֵר הַמְעַתִּיק, כִּבְרָ מִבָּאָר בְּהַקְדִּמָת סִפְר "קָצָר לְקוֹטִי מוֹהָר"

הַיִשְׁעַן" שֶׁחָבֵר אָזֶה מִזְרָנוּ חַרְבָּ הַצְדִּיק וַהֲקֹדֵש רַבְּנָא גִּתְּנָ זְכָר צְדִיק
וַקְדֹּשׁ לְבָרְכָה, מָה רַאֲה עַל בָּכָה לְחָבֵר אֶת הַסִּפְר "קָצָר לְקוֹטִי
מוֹהָר". כִּי פְּקָדָת אֲדוֹגָנוּ מִזְרָנוּ וַרְבָּנוּ הַקְדֹּשׁ אֲוֹר הַגָּנוֹז וַהֲצִפּוֹן
מִזְרָנוּ חַרְבָּ רַבְּנָא גִּחְמָן זְכָר צְדִיק וַקְדֹּשׁ לְבָרְכָה הַיִתָּה עַלְיוֹ לְלַקְטָה
מִתּוֹרֹתָיו וּמִמְּאַמְרָיו קָצָר הַדְּבָרִים הַגּוֹגָעים לְמַעַשָּׂה. כִּי כָל
בְּגַתָּו בְּכָל הַתּוֹרוֹת וְהַמְּאַמְרִים שְׁגַלָּה לְעַם סְגָלָה הַיִתָּה רַק כִּי
לְהַבְיא אֶת הָאָנָשִׁים לִיְדֵי מַעֲשָׂה יִשְׁרָה. וְעַל כֵּן הַשְׁתָּדֵל מִזְרָנוּ
חַרְבָּ רַבְּנָא גִּתְּנָ זְכָר צְדִיק וַקְדֹּשׁ לְבָרְכָה וַפְּעַל וַעֲשָׂה מִתּוֹרוֹת

והמאמרים הקדושים של אדוננו מורה ורבנו זכר צדיק וקדוש לברכה, קצור גפלה הוא הספר "קצור לקוטי מוהר"ז הישן". ותבנה בהרשותו אחר פטירת אדוננו מורה ורבנו הקדוש זכר צדיק לברכה השתדל ביגיעות עצומות להדפסו מבאר בספר "ימי מוהרנ"ת", והשם עוזר להוציא לפועל הדפסת הקצור בשנה בהרשותו אחר הסתלקות. גם כתוב בספר "ימי מוהרנ"ת" שרב דברי הספר "קצור לקוטי מוהר"ז" היו לפארה עיני אדוננו מורה ורבנו הקדוש זכר צדיק וקדוש לברכה, ובשקרה בו געגע בראשו ואמר "פתח יפה" (בזו הלשון "א שין צעטיל") והויטבו בעינו מאד הדברים המאמרים שם והיה כוסף מאד שגופה לקים עין שם:

זהה מורה הרב הצדיק מורה רבינו זכר צדיק לברכה כתוב בעצמו בהקדמת הספר "קצור לקוטי מוהר"ז", שלא סדר שם רק רב הדברים היוצאים מדברי אדוננו מורה ורבנו הקדוש מורה הרב רב נחמן זכר צדיק וקדוש לברכה, וגנות רשות בהקדמת הספר לכל הרשות להוסיפה שיבוא ויוסיפה. וכותב שם בפרש כי יכולם למצא עוד דברים רבים בהגהה וכגהה בכל תורה ומאמר שגלה אדוננו מורה ורבנו הקדוש מורה הרב רב נחמן זכר צדיק לברכה, כי מאד עמוק דברי תורה ומאמריו וכלם מלאים עצות והתורות גפלה לעובדותו יתברך. אך באשר מורה הרב רבינו זכר צדיק לברכה ראה אשר אין מי שישתדל בזה כמהתו ללקט מהתורתו עוד שושנים נוראים סגולות יקרות ורפואות נצחיות כדי לזכות על ידם לחיים נצחיים, אשר ידע כי רק זה היה כל תשוקת אדוננו מורה ורבנו הקדוש זכר צדיק וקדוש לברכה. על כן נתעורר בעצמו לחבר עוד קצור

גַּפְלָא מִתּוֹרֹתִיו הַקְדוּשׁוֹת הוּא הַסִּפְר "לִקוּטֵי עֲצֹות" שֶׁמְסֻדֶּר
עַל-פִּי אֱלֹפִכְיִית בְּלִשׁוֹן קָצֶר וַצָּחַ מַאֲד, וּשְׁם הַוְסִיף לְלִקְטָה עוֹד
עֲצֹות גַּפְלָאות מִתּוֹרֹות שְׁלִמוֹת, אֲשֶׁר מִסְבּוֹת שֶׁלָּא יִדְעָנוּם לֹא
גַּזְכְּרוּ בְּלָל בְּ"קָצֶור לִקוּטֵי מַזְהָר" ז', כְּמוֹ הַתּוֹרָה הַרְאָשׁוֹנָה:

אשרי תמיימי דרך, והتورה השלישית על מאמר רבה בר בר חנה מספר האקרזוקתא, וכן עוד כמה תורה. וגם אףלו בהتورות שגדפסו מהם בה"קוצר לקוטי מזהר"ז הוסיף ללקט מהם עוד עצות נפלאות בהלקוטי עצות הניל, שלא נזכרו כלל בהקוצר לקוטי מזהר"ז. ושם בה"קוטי עצות" בלבדים כמעט כל העצות הקדושות היוצאות מתחום תורתו של אדוננו מורהנו ורבנו זכר צדיק לברכה. והספר הזה היה יקר מאד בעיני מורהנו הרב הצדיק רבי נתן זכר צדיק לברכה, ופקד זכה לכל אנשיו לעסוק וללמוד בו בכל יום. אבל בבר אמרו חכמיינו זרונים לברכה, מה שעדים הללו כל זמן שהתינוק משתמש בהם מוצא בהם טעם חלב, אף דברי תורה כן. ועל כן גתעוזר הרב הצדיק רבי נתן זכר צדיק לברכה מטשערין בתמכו על יסוד דברי מורהנו הרב רבי נתן זכר צדיק לברכה בהקדמת הקוצר שלו, שפתב זהרוצה להוסיף יבוא ויוסיף בוג"ל ולקט וחפש ומצא בתורתו הקדשות עוד דברים נפלאים ונוראים שלא הובאו גם בספר "לקוטי עצות" הרaszון, וסדרם גם כן על פי אלף בית וקראמ בשם "לקוטי עצות" מהדורא בתרא:

והנה אנחנו בדורותינו אלה בעקבותך ממשיכא בהתקפות החשך העצום והגורא מאד כפול ומכפל. וגთקים בנו בעוגנותינו הרבה: "זה הארץ היה תהו ובהו וחשך על פניהם תחום". ואפרבר זכו העזלים שידפסו ויתפקידו כל השלשה קצרים היב"ל,

הינו ה"קצור ליקוטי מוהר"ז" הישן והספר "ליקוטי עצות" ממוירנו
 הרב הצדיק רבי נתן זכר צדיק לברכה זה"ליקוטי עצות" מהדורא
 בתרא מהרב הקדוש מטשערין זכר צדיק לברכה, אשר כל אחד
 מהם בודאי או רגילה ונורא להoir לכל אדם בחשכת אפלות
 לכל האסורים במאסר התאות והלכודים בראשתי הבעליים,
 למצאה על ידו פתח לצאת מחשכת אפלתו ולהגיע בדרך ישירה
 ללכנת בדרך מלכנו של עולם. אבל הלא נודע לכל איש כי אין
 דומה או רשות גר אחד לאו רהא בוקה משלה גרות קלועים ביחיד
 הצעקה עתה מאד, שתAIR גם בהתרפות החשד שביבינו
 אלה. זאת ראיינו לחבר הספר הזה אשר בו נקבע הצעות
 בספר "קצור ליקוטי מוהר"ז" הישן וגם הצעות בספר "ליקוטי
 עצות" הראשון וש בספר "ליקוטי עצות" מהדורא בתרא ולחברים
 יחד על פי סדר סימני התורות בספר "ליקוטי מוהר"ז" הגדל,
 בכדי אשר מי שילמד איזה תורה בספר "ליקוטי מוהר"ז" וירצה
 לקים לא המדרש הוא העקר אלא המעשה. יעוז תבוף אחריבך
 בספר הזה ותAIR לו אבוקת דברי הספר הזה גם בתקף חשכת
 אפלתו. לדעת את המעשה אשר יעשה האדם וכי בהם. וביטה
 ימץא עלידי החבור הזה מרגוע לנפשו. כי על פי רב יובל להבין
 עלידי הצעות אלה שנקבעו בספר הזה גם פרוש הפשט
 בדברי תורה הקדושים בספר "ליקוטי מוהר"ז" הגדל. גם יבין
 משל ומיליצה דבר מתוד דבר איך להתחזק נגד התרבות היוצר:
 גם לעיתים במקומות מעטים הצגנו פה מראה מקומות להראות
 להזכיר שדברי תורה הקדושים יש להם יסוד בדברי רבותינו
 זכרונם לברכה בתורה שבכתב ובעלפה, להoir עיגי הקורא, כי
 כל דברי הספר הזה ממקום קדוש יהלו. יותר מעילות דברי

זִקְנָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר לְפָנֶיךָ תְּצַדֵּקְתָּנוּ וְלֹא יַעֲבֹר
לְפָנֶיךָ תְּצַדֵּקְתָּנוּ וְלֹא יַעֲבֹר

הספר הזה יבין הקורא בעצמו פאשֶׁר ילמד איזה תורה ומאמר בספר "לקוטי מוהר"ז" הגדול וישים אחר-כך עין עיננו עליו בספר הזה. וקרוינו שם הספר הזה "קוצר לקוטי מוהר"ז השלים" כי באמת שלם הוא בשלימות נפלא. יעוז כי כלול הווא משני הקצורים הפלאים שפועל ועשה מירנו הרבה רבינו נתן זכר צדיק לברכה, הלא הימה ה"קוצר לקוטי מוהר"ז ישן ו"לקוטי עצות" ראשון וגם מ"לקוטי עצות" מהדורא בתרא, ועינן נא גם בשני הקדמות הגדפסים פה הלא הימה הקדמה בספר "לקוטי עצות" הרaszון והקדמה ה"קוצר לקוטי מוהר"ז" הישן. לך נא ראה:

וַיְהִי רָצֹן שֶׁגַּזְבָּה לֵילָך בְּכָל הַדָּרְכִים הַקְדוּשִׁים וְהַעֲצֹת הַקְדוּשָׂות
הַמְבָאָרִים פָה. וְהַשֵּם יִגְחַנו בַמְעַגְלִי צָדָק לְמַעַן שְׁמו וַיַּטְע בְלִבָנו
אַהֲבָתו וַיַּרְא תֹו לְעַשֹות רָצֹנו וַיַּעֲבֹדו בְלִבָב שְׁלָם אָמֵן:

הקדמת הספר "קיצור ליקוטי מוהר"ץ" הילן

בזה הבהיר מלקט ומסדר קצר בדברים הנוגעים למעשה מה שלקטו מتوزה הספר "ליךוטי מוהר"ז" היוצא בקדשה ובטהרה מפני רבנו הגדול והקדש אור הגנוו והגעם מוהר"ז מברסלב זכר צדיק וקדש לברכה, כי הוא צוה עלי לחבר זה הבהיר בחיות כל עקר פונתו הקדשה בכלל המאמרים ובכלל הדרושים הפלאים והגוראים אשר גלה לעם סגלה לא היתה כי אם בשבייל העשאה, כי לא המדרש הוא העקר וכו'. ובאשר גראה בעילן לכל אשר זכו לחסות בצלו הקדוש אשר כלל תשוקתו ומגמת חפות היהת להביא אנשים לידי מעשה ישרא, לפकח עיניהם עורות ולהוציא אסירים בפושרות אמר לאסורים צאו, להוציא ממגר אסיר האסורים במאסר התאות הלבודים בראשתי הבעלים, להורות

לְהַם הַדָּרֶךְ אֲשֶׁר יַלְכוּ בָּה וְאֵת הַמִּעְשָׁה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּנִים אֲשֶׁר יַעֲשֵׂה
הָאָדָם וְחַי בָּהֶם חַי עֹלָם. וְזֹאת הִיא תָּהָרֶת בְּגַתּוֹ בְּכָל הַדָּרוֹשִׁים
וְהַמִּאמְרִים שֶׁגֶּלה וּבָכֶל הַשִּׁיחּוֹת וְהַסְּפּוּרִים וּבָכֶל הַדְּבוּרִים שֶׁהָיָה
מִדְבָּר עִם בְּנֵי אָדָם הַכֵּל בְּאֲשֶׁר לְכָל לֹא הָיָה כִּי אִם בְּשִׁבְיָל בְּגַתּוֹ
זֹה. גְּלַל כֵּן הִיא תָּהָרֶת פְּקַדְתּוֹ עַלְיִ לְלַקְטָה מִמִּאמְרִיו וְדָרוֹשָׁיו קָצָר
הַדְּבָרִים הַגּוֹגְעִים לְמִעְשָׁה וּלְרָשָׁם עַל הַסְּפָר. בְּדַי שֶׁגַּזְבָּה לְשֻׁמֶּר
וְלְעַשׂוֹת וְלַקְיָה בָּכֶל הַיּוֹצָא מִפְיוֹ. כִּי בָּכֶל מִאִמְרִיו וְדָרוֹשָׁיו הַגְּפָלָאים
הַם עֲגִינִּים עַמְקִים וּרְחַבִּים מִאֵד וְהַם מַלְאִים עַצּוֹת גְּפָלָאות
וְהַגְּהָגוֹת יִשְׁרוֹת. וְאֵין שָׁום דָּבָר עַצָּה בְּעֹלָם אֲשֶׁר לֹא יוּכֶל לְמַצָּא
בְּתוֹךְ דְּבָרֵי קָדְשׁוֹ שֶׁל רַבְנוֹ זֶכֶר צָדִיק וְקָדוֹשׁ לְבָרְכָה. כִּי בָּכֶל דְּבָרֵי
הַם כְּלָלִיות גְּדוֹלוֹת מִאֵד וּמִשְׁבֵּיל עַל דְּבָר יוּכֶל לְהַזְצִיא
מִדְבָּרֵי הַגְּהָגוֹת יִשְׁרוֹת וְעַצּוֹת גְּבֻנוֹת, לְכָל אֲשֶׁר יִצְטַרְךְ וּבָכֶל
אֲשֶׁר תְּשִׁאָלָהוּ נִפְשֹׁו לֹא יַאֲצִלוּ מִמְּפָנוֹ דְּבָרֵי זֶכֶר צָדִיק וְקָדוֹשׁ
לְבָרְכָה הַעֲמִיקִים וּרְחַבִּים מִגַּי יִם. אָוָלָם לֹא כָל אָפִין שְׂוִין וְלֹא כָל
אָדָם יִכְׁזַבֵּל לְעַסְק בָּזָה עַל־בָּזָה גְּסִידָר פָּה רַב הַדְּבָרִים הַיּוֹצָאים
מִדְבָּרֵי רַבְנוֹ זֶכֶר צָדִיק לְבָרְכָה לְמִעְשָׁה לְפִי פְּשׁוֹטָן שֶׁל דְּבָרִים
וְעַל־בָּזָה גְּרָשָׁם בְּתִחְלַת בָּל מִאִמְרָנָה נֹשָׁא הַדָּרוֹשׁ אֲשֶׁר הַמְּחַבֵּר זֶכֶר
צָדִיק וְקָדוֹשׁ לְבָרְכָה בָּנָה עַלְיוֹ יִסְׂדֵד דָּרוֹשׁוֹ בְּסֶפֶר "לְקוֹטִי מִזְהָרֶז"
הַגָּדוֹל הַזָּהָרְאִי קָדְשׁ אוֹ מִמִּאמְרִי חַזְ"ל וּמִמְּקוֹם קָדוֹשׁ יִתְהַלְּכוּ
וּמִמּוֹרְמִים חַיִם גּוֹבְּעִים. וְהַרְזָץ הַחֲזָקָה לְהַזְסִיף יִבּוֹא וְיִזְסִיף, כִּי מִ
שְׁדַעַתּוֹ שֶׁלְמָה יוּכֶל לְמַצָּא דְּבָרִים רַבִּים בָּהָגָה וּבָהָגָה בְּכָל מִאִמְרָנָה
וְדָרוֹשׁ שֶׁל הַסְּפָר הַגָּדוֹל. כִּי מִאֵד עַמְקָוֹ דְּבָרֵי הַסְּפָר הַזָּהָר וּבָכֶל
מִאִמְרָנָה מִתְחַלֵּק לְכָמָה טַעַמִּים וּעֲגִינִּים גְּפָלָאים וּגְזָרָאים וְהַזָּהָר מַלְאָ
עַצּוֹת וְהַגְּהָגוֹת יִשְׁרוֹת וְהַתְּעוֹרָות גְּפָלָא וּגְזָרָא מִאֵד לְעַבּוֹדָתוֹ
יִתְבְּרַךְ. וְזֹאת לְדַעַת כִּי רַב דְּבָרֵי הַבָּרֶךְ הַזָּהָר הַיּוֹ לְמִרְאָה עִגְּנִי

זֶלְקָן נִתְן וְלֹא יַעֲבֹר

לֵא טָרֵךְ פָּזָה רַצְתָּת זָצְעָל "אֲזָר אֲזָעָז מִקְזָה שְׂדָק אֲזָהָר מִסְפָּרִץ רַבְעָז אֲזָהָז תַּזְקָזָז לְפָלָז"
לֵא טָרֵךְ "חַק נִתְן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאָרוּ עַי הַזָּאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָחָת" שְׁעִירִית תִּיקְוָן המידות צָמָת

רַבְנוּ זָכָר צָדִיק וְקָדוֹשׁ לְבָרְכָה וְהַזְּטָבוֹ בְּעִינֵינוּ. וּבְהִזְוֹת לֹא גַּעַלְם
מַעֲינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל וּמַעֲינֵינוּ כִּי הָאֱמָת נִعְשָׂה עֲדָרִים בְּעֻזּוֹנוֹתֵינוּ אֶז
יְחַלֵּק הָעָם וְדָבָרִי רִיבּוֹת בְּשָׁעָרֵינוּ לֹא יִשְׁבַּגְנֵינוּ מַזְכִּיחַ יִשְׁתַּיְהַזְּזֵה יָדוֹ
עַל שְׁגַנֵּינוּ עַד יָבֹא מַוְרָה צָדָק לְעַדְתָּנוּ, לֹזַאת אָמְרָנוּ נִשְׁמָר לִפְינֵנוּ
מַחְסּוּם, גַּשְׁא בְּשִׁרְנוּ בְּשְׁגַנֵּינוּ וְגַפְשַׁנֵּנוּ נִשְׁיִם בְּכַפְינֵנוּ, עַד יִעָּרָה רֹוחַ
מִפְּרוֹם עַלְינוּ לְחַדְשָׁה בְּגַשְׁר יִמְיָנוּ וְגַדְעָה נִרְפָּדָה לְדַעַת אֶת הַשֵּׁם
בְּאֱמָת וּבְתָמִים בְּאָשָׁר עִם לְבָבֵנוּ. עַד כִּי יָבֹא שִׁילָה לְקַבֵּץ
גְּפֹצּוֹתֵינוּ בְּמִתְּרָה בְּיִמְינֵנוּ אָמֵן:

הֵלֹא כִּה דָבָרִי הַמִּצְפָּה לִישְׁוֹעָה הַקְּטוֹן נִתְן בָּנֵן אֲדוֹנֵי אָבִי מַוְרָנוּ
הַרְבָּרְבִּי נִפְתָּלֵי הַיְּרִץ יִצְילָהוּ וַיִּשְׁמַרְהוּ מִגּוֹעַם רַאֲבָב רַבְתִּי חַתּוֹן
הַרְבָּה הַגָּאוֹן הַמִּפְּרָסָם מַוְרָנוּ הַרְבָּה דָּוד צָבִי זָכָר צָדִיק לְבָרְכָה לְחַיִּי
הַעוֹלָם הַבָּא.

הקדמת חיי מוהר"

מי ימלל גבורות השם ישמע כל תהילתו (תהלים ק"ז). מי יוכל
לספר מי יוכל לשער את כל הגדולות והנפלאות והגוראות אשר
עשה אדונינו מורהנו ורבנו אור האורות אור הצדחות אור הגנות
וצפון וטמון עם כלל נפשות ישראל שבhem תלויים כל העולמות.
וביוותר אשר פועל ועשה עם אנשיו המקורבים אליו אשר זכו
להסתופף בצליו צל הקדוש ולשםוע מפיו מה ששמעו דבריהם
שביכם עתיק יומין. ובפרטות, אשר פועל ועשה עמי העני
והאביון אשר הקימני מעפר ומאשפות והושיבני אליו, וקרבני
ברחמייו ביוטר, וסמן ידו עלי לקבל ולכתוב את כל דברי תורה
ושיחותיו וסיפוריו מעשיותיו, הכל באשר לכל, זיכני שייהיה נכתב
על ידי ואמר בפה מלא שאין מי שידוע ממנו כי אם אנכי מעט
ועוד כמה לשונות כאלה.

הקדמת חי מוחר'ן

ובאמת נפשי יודעת מaad מה שαι אפשר למספר כלל, ובבר
כתבתי הרבה ופירתי לחבריו ותלמידי בפה הרבה מאד, וברוז
השם דברי עשו רושם בכוחו גדול שגננים בלבם האמת כאשר
בזעם, וגtauוררו הרבה להשם יתרך, וכמה כבר נסתלקו
בקדושה ובטהרה ונפטרו בשם טוב מתוך דברי תורה ותפילה
ואמונה שלימה חלקם בחיים, והנשאים לאורך ימים ושנים
הינם חזקים בעזרת השם יתרך בהאמנת והאמונה כראוי מוצק
בל ימותו לעולם.

ועם כל זה ידעתني בנפשי כי הם גם הם עדין צריכים למודע לרבה
ועדין אינם יודעים אor לאמיתת האמת לאמיתתו בשליות
כראוי כאשר תקוע בנפשי. וכעין מאמר רבותינו ז"ל (סנהדרין
ס"ח): הרבה למדתי מרבותי ולא חיסרתי מהם כי אם ככלב
המלך מהים ותלמידי לא חסרו ממוני וכו'. מה אדר, כי כל
דברי אלה נוגעים בידיעות נعمות התגוזצזות אלוהות בלב אשר
הוא לכל חד כפום מה דמשער בלביה, וזה הון גבורותיו הון הון
נוראותיו, אשר יגע וטרח בעבודתו יתרך כל כך עד שזכה למה
שזכה ועלה למקום שעלה. אשר המשיך שכליות עמוקים כאלה,
מים עמוקים עצה בלב איש עמוק מי ימצאנו, עד אשר
בחכמתו הנשגבת ובכוחו העצום האיר בטובו בלב הפחות
והגשחת התגוזצזות השגת אלוהות מה שאי אפשר לספר לחברו
כל וראה זה חדש אשר לא יהיה לעולמים וכי מרומז בתורה
מיישרא דסכינא בסימן למ"ד עיין שם שצרכין רביעי גדול ואומן
נפלא ורופא נאמן שיוכל להכנים השגות אלוהות בלב הקטנים
באליה חולים כאלה רחוקים כאלה.

והנה אם אין כלי הכתיבה וכלי הדיבור מופיעים מספר חלק אחד

צַקְנָתֶן וְלֹא יִעֲבֹר

לְפָזָהָר פָּזָהָר זַעַמְלָא זַעַמְלָא מְקוֹזָה שְׂדֵךְ אֲחֵר פְּסָפָרִץ רְבָבָע זְהָה תְּקָזָע לְפָלָא

ח
30 "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאה "נצתתי ואנצה" שע"י ישיבת תיקון המידות

مالף מאשר בלבבי, עם כל זה להוציא חלק אי אפשר, על כןelman היום שזכהתי להתקרב חיזקי השם יתרך והוא זיל לעסוק בכתיבת נוראות התגלות תורה הקודשה, והשם יתרך חיזקי בכתב תמיד העניים והשיחות שהיו אצל כל תורה כי ידעת שבל דבר ודיבור הוא תורה שלימה. אבל בתחילת לא נזהרתי עדין לכתב כל השיחות הקדשות והדברים הקדושים שיצאו מפיו הקדוש כי מה שהיה בהם איזה המשך התגלות חדש תורה, אבל שאר השיחות לא נזהרתי לכוטבם.

ובאמתelman אשר התחלה לי��ר היטב אמיתי נשגבות מעלהו וקדושתו הנוראה, הייתה אומר תמיד שראוי היה שיעמוד אחד שיכתוב כל דבר ודיבור שיצא מפיו הקדוש בקדשה ובטהרה וכל מיני חן של אמרת וביראה נוראה בוערות בלבד אש, אפילו כל הדברים במילוי דעלמא וצרבי אדם וכל דבריו כולם ראויים להכתב כי כל דבר ודיבור שיצא מפיו אפילו במילוי דעלמא כולם היו בוערים בגחל אש. אך ראיתי שהוא דבר שאי אפשר, ומהמת זה נתרשלתי ולא נשתדלתי לכתב אפילו כמה דברי חכמה אמיתיות שנשמעו מדיבורי הkadoshim, ולא כתבתי כי אם כמשמעותו איזה המשך דברי תורה או שהוא שיקד לאיזה תורה.

עד אחר כמה שנים להתקרבותי אליו, האיר השם ליבי להתחילה לרשום גם כמה שיחות וענינים מאשר נשמעו מפיו הקדוש אז וקצת מה שנשמע כבר. גם רשמתי כמה סיפורים וענינים מאשר עבר עליו ועל ואנשיו, ומעט מסיפורים יגיעהו ותירחטו אשר טרח ויגע בעבודת השם, אשר על ידי זה זכה למה שזכה, וסדר נסיעתו לארץ ישראל, וכמה סיפורים מעשיות שהיו אצל כל תורה

זֶקְנָתָן וְכֹא יַעֲבֹר

הקדמת חי מוהר"ז

ותורה ואצל כל סיפור מעשה, ואיך ועל ידי מה נתגללו רחמיו עד שפתח פיו הקדוש וגילה מה שגילה.

ואם אמנים בכל אלה אי אפשר לבאר ולצир בכתב מהות העניין היטב באשר היה בשעת מעשה, עם כל זה לא מנעתי מלכתוב ולרשום כל מה שאפשר לרשום, והמשכיל יבין מדעתו מעט מהות העניין, כולי האי ואולי יזכו הדורות הבאים לידע את כל הגדלות והנפלאות אשר עשה עמו אדוֹן כל הנוהג בחמדו כל דור, אשר מחשבות לבו לדור ודור, אשר עושה חדשות בכל עת למען ספרשמו בכל הארץ, למען יתעוררו בכל דור לשוב אליו יתברך, כי כבר פינה לפניו דרך נכוֹן על ידו זכרונו לברכה, אשר מעתה כל הרוצה לגשת אל הקודש بكل יכול להתקרב אליו יתברך, על פי הדריכים המבוירים בספריו הקדושים. אשורי שיאחז בהם הפוך בהם והפוך בהם וסיב ובליה בהם ומهم לא תזוע שאין לך מדחה טובה מהם.

הן כל אלה ראתה עיני, כי הוא רצונו יתברך לרשום הכל על הספר, על כן זה ימים אשר שמתי אל לבי בזה לכתוב ולרשום כל שיחה ודיבור וענין וסיפור שיעליה על זכרוני והן הן הדברים הנכתבים בספר הזה. וקרأتي שם החיבור הזה בשם חי מוהר"ז מהמת שרובו מספר מחייו הקדושים מאשר עבר עליו ביום חי הקדושים והחיים אשר חי בעולם. כי הוא היה איש חי באמת אשר לא היה דוגמתו, והוא חי תמיד חיים אמיתיים, וכל פעם חי חיים חדשים כאשר נשמע מפיו הקדוש, שפעם אחת אמר אני חיתי היום חיים שלא חיתתי מעולם חיים זה, וזה התחיל לגלות מעט ראשי פרקים מהتورה קרטלייתא (סימן י"ח) בגרשם בזה הספר למן במקומו. וכן כמה פעמים שמעתי ממנו זכרונו

מ זיך נתן ולא יעבור מ פוזהרנ"ת זצ"ל "אשר לא צפְקָזֶה שזרע אחד מספריו רבץ איזה תקוץ לפכל"

לברכה התפארות נפלא מענין החיים שלו, ובענין גנות החיים של העולם שאינם חושבים על תכליותם, וגם בחיות העולם יש חילוקים הרבה לאין מספור, כמו בואר זה למן קצר.

והכלל שעיקר החיים הוא חיים אמיתיים שהיא חכמה אמיתית, כמו שכחטוב (קהלת ז): "החכמה תחיה את בעלייה". ועיקר החכמה להשתדל ולהתיגע לידע ולהכיר אותו יתרך שהוא חי החיים. וכל אחד כפי קירובו לזה בן חייו חיים ולהיפך להיפך. ועל בן (ברכות יח) "רשעים בחיהם קרויים מתים, ולהיפך צדיקים במתותם קרויים חיים מהמת ש תמיד הם דבקים בחים אמיתיים כמו שכחטוב (דברים ד): "זאתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כולכם היום". ועל אלו החיים אנו מתפללים הרבה בראש השנה ויום הבכורים "זכרנו לחיים" "ובתוב לחיים", כי חזץ מזה הכל הבל ואין שום חיים כלל. ועל חיים אלו נאמר "למען תחיה" וכו' "למען ירבו ימיכם" וכו' (שם ה, ושם ח) "למען תחיוון", אבל חיים שזכה הוא זכרנו לברכה היו במעלה עליונה ונפלהה מאד. אשרי מי שיזכה להרגיש מעט התנוצצות מגעימות החיים שלו שהייה חיים ארוכים חיים טובים באמת, כMOVEDן מהמעשה של השבעה בעטלים אשר על חיים אלו בקש דוד המלך עליו השלום (תהלים ט"ז): "תודיעני אורח חיים" וכו':

בזה הספר נכתבו כל המעשיות ששמענו מפיו הקדוש גם כמה שיחות ומיפורים ששמענו מפיו הקדוש, כי שיחתו היא כולה תורה, גם כמה מעשיות שנעשו ועברו בין לבין מקורביו. ומכלולם. יבין המשכיל עוצם גדולתו ותוקף קדושתו המופלג מאד מאד מה שאין הפה יכול לדבר ולהלב לחשוב, זה המשכיל כתעת ידום וישתוק וכל חד בפום מה דמשער בליבה יבין מעט מעט פחות

מטיפה מן הים הגדול. ואפילו מה ששמענו וראינו לא היצגנו כאן רק מעט קצת ברמז. ומפני עוצם המחלוקת שרבו עליו מאד, אנו מוכרחים לשום לפינו מחסום לבלי למספר בשבחו. וגודל עוצם קדושתו ורוממותו הוא מרומם ונשגב מאד מידיעתנו.

אך גם זה המעת דמעט שזכינו לידע ולהבין קצת, אי אפשר לספר כלו מפני המחלוקת הגדולה אף על פי שהיה טובה לעולם, רק רשותי זאת בשבייל דורות הבאים ובшибיל הימים הבאים לקראתנו לשлом, למען לא תשכח מפינו ומפי זרענו. למען ידעו דורות הבאים גודל חיבתם של ישראל לפני השם יתברך אשר זכו בדורות האחרונים לאור צח וזך כזה אור הגנו וזפון. אשר עין ראתה אותה, אשר אוזן ששמעה מפיו דבריו הקדושים. והמעמיק עיונו בספריו הקדושים יבין מעט מעוצם קדושתו:

דברי הכותב הקטן בן אדוני אבי מורנו הרב נפתלי הירץ
ישמרדו צورو ויהיהו מגענמרוב:

ובקשתי מأت המעיין לבלי יפלא בעיניו אם לפעמים ימצא בדברינו כמה שיות וסיפורים מרבנו ז"ל שנכתבו כאן שם נראים דברים פשוטים, ולפעמים נראה כאילו אין להם פירוש כלל, ויקשה בעיניו על מה נכתבו. אך באמת בכל הדברים והשיות והסיפורים שנכתבו כאן, ככלם יש דברים בגוומי שזוכה לעמוד לפני ולשם מפיו הדברים והשיות היה מתנוצץ לו קצת והיה מתנוצץ לו קצת והיה רואה ומבין קצת שהם דברים עליונים וגבויים מאד, והיה מתעורר להשם יתברך על ידי כל דבר ודיבור שיצא מפיו בקדושה ובטהרה נפלאה. ומחמת זה לא יכולתי להתאפשר מלכתחילה ולרשותם קצת סיפורים ושיות לזכרון, ואף שיש בהם קצת שיות שלא יבינם המעין

צַק נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

מִנְחָה פֶּזֶר פֶּזֶר זָצַר זָצַר לְפָנָיו שְׂדֵךְ פֶּזֶר רְבָבָה זָהָה תְּזַקְזֵז לְפָנָיו

חַק נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר יָצָא לְאָרוֹן עַיִן הַוּצָאת נִצְחָתִי וְאַגְּנָחָת שְׁעִיר מִינְדּוֹת

כל תוכן הכוונה שיש בהם, עם כל זה משנה לא זה מקומה
(לשון חז"ל יבמות ל.).

ומי שחפי באמת יכול למצוא ברוב השיחות דברים נפלאים,
וכמה וכמה התעוරות נפלא לעבודת השם יתברך, וכמה עצות
וכמה התחזקות שיתחזק האדם מאי לבלי יתייחס עצמו בשום
אופן וכיוצא בזה כי (דברים ל"ב) "לא דבר ריק הוא מכם" ואם ריק
הוא מכם (ירושלמי פאה). כי אפילו דיבורים פשוטים של רבנו ז"ל
הגadol והקדוש הם פותחים אור גדול ויש להם כוח גדול לעורר
כל העולם לעבודתו יתברך אשר זה היה כל מגמת רבנו ז"ל כל
ימי חייו הקדושים, גם נשמע מפיו הקדוש שאפילו שיחות
פשוטות שלו צריכים לכתבם, כי בכל שיחה ושיחה שלו יש בהן
כוונות עמוקות מאד, והם כללות גדול וכל אדם יכול להוציא
מהם עצות נפלאות והגהנות יתרות לעבודתו יתברך שם:

הקדמת הספר שבח הר"ץ

ראיתי לבאר ולספר קצת מעט מזעיר מקדושת הנהגת רבנו
הקדוש והנורא, זכרונו לברכה, מיום שעמד על דעתו עד היום
שנמתלק בשלומם. קצת מה ששמעתי מפיו הקדוש בעצמו, וקצת
מאנשים אחרים שהכירו אותו מעודו, וקצת מה שראינו בעינינו:
אם אמנים ידעת כי גם ידעת כי רבים קמו עליו, עם כל זה לא יכולתי להתפרק
בעצם הפצחת ותשוקת אנשים רבים וכן שלמים אשר הפיצו
עד בוש להדים קצת מזה. גם סעיפי ישיבוני וכליותי יעכוני כי
הלא על כל פנים הנהגות המבוירים כאן הם הנהגות קדשות
ותובות מאד, אשרי שיאהז בהם. וראויים לחקוקם על ספר
הגהות אלו, יהיה העוזה מי שעשהן. על כל פנים הנהגות

זֹקֶן נָתֵן וְכֹא יַעֲבֹר

הלו הם טובים וקדושים מאד ואיככה אוכל למנוע הטוב מהולכים בתמים אשר נפשם איותה למצוא בספר דרכיהם ישרים הללו. גם האמת עד לעצמו: מי שיביט בעין האמת בספר רבנו, זכרונו לברכה, יבין בעצמו כי דברים כאלו אי אפשר להשיג כלל בשל אנושי כי אם לקדוש וטהור בקדשה וטהרה יתרה במותו ואי אפשר להאריך בזה, כי הם אך למותר, בדרך שאומרים העולם או שלא יועיל או שהם שלא לצורך. על כןنبي הלא אחת הנה ואחת הנה בעניין זה, אמרתי ויהי מה ארוצה דברי אלה (תהלים ע"ח ו): "למען ידעו דור אחרון יקומו וימפר לבנייהם", וממנו יראו וכן יעשו ליד בנטיבות הללו ולדרוך בעקבותיו. כי זאת אין צורך לפנים שהנהגות כאלו הם הנהגות קדושים ויקרות וכל אחד ואחד יכול להתקרב להשם יתרך על ידי הנהגות כאלו כי הם דברים השווים לכל נפש קטן כגדול. ואפלו הפחות שבישראל, אם ירצה לחום על חייו ולהשוב על תכליתו הנצחי, וירגיל עצמו ללכת בנטיבות וב דרכים הללו המבואים פה, בודאי יזכה לחיי עולם ויכול לבוא למעלות גבהות וקדושים כחד מבני עלייה, אם יהיה חזק בדעתו לאחוזה דרכו הטוב תמיד כי תחזק בכל ימות כל המבואר פה لكمן: אך זאת לדעת כי כל המבואר פה איןו אףלו כתיפה מן הימים הגדול מעוזם קדושתו והפלגת מעלה העולה למעלה במקום שאין יד שכטן אנושי שלטת שם. גם אין רצוננו לבאר קצר מופתים נוראים שראינו ממן, כי אין אנו עוסקים בספר בשבחיו הקדושים כי אם מה שנוגע ליראת השם. אמרתי אך יראו אותם הדברים יקחו מוסר. כי כל האנשים הרואים הדברים הללו בכתב אצלנו כולם יודו וישבחו ויפארו אותם ונגע בהם התעררות

זֶקֶן נְתָנוּ וְלֹא יַעֲבֹר מִלְּפָנֵי פָּזָה רָגְזָה תְּצִוָּה שְׁדָךְ אֶחָד מִסְפָּרִי רַבְּגָלִיל אֲזִיחָה תְּצִוָּה לְכָלְלָה
מִלְּפָנֵי פָּזָה רָגְזָה תְּצִוָּה שְׁדָךְ אֶחָד מִסְפָּרִי רַבְּגָלִיל אֲזִיחָה תְּצִוָּה לְכָלְלָה
"חֶק נְתָנוּ וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לֹאָור עִי הָוֹצָאת "נְצָחִית וְאֱנָצָחָה" שְׁעִי יִשְׁיבָת תִּיקְוָן הַמִּידּוֹת

גָדוֹל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֶךְ וּכְלָם מַבְקָשִׁים וּמַפְצִירִים בֵּי לְהַבְיאָם לְדִפּוֹם.
(יְחִזְקָאֵל ל'ה י"ג) הַעֲתִירוּ עֲלֵיכֶם דְּבָרֵיהֶם עַד שְׁהוּכְרַחְתִּי לְמְלָאוֹת
רְצָוֹנָם. וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֶךְ יִרְחַם עֲלֵינוּ שְׁנָזְכָה לִילְךָ בְּדָרְכֵי אֲבוֹתֵינוּ
אֲשֶׁר עָשָׂו בָּאִימָה וּבִירָאה רְצֹוֹן קּוֹנוֹם עַד יִבְנֶה צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם
(יִשְׁעִיה ס' ה') וַיִּשְׁׁבוּ יִשְׂרָאֵל אֶל אֶרְזּוֹבּוֹתֵיהֶם כִּיּוֹנִים בָּמָהָרָה
בַּיּוֹמֵינוּ אָמֵן:

ימין מורה רב"ת

הקדמת חלק ראשון

אמֵר הַמְעָתִיק: יִדּוֹעַ מָה שֶׁאָמַרְנוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכֻרוֹנָם לְבָרְכָה (אבות א', יז): לא הַמִּדְרָשׁ הוּא הַעֲקָר, אֲלֹא הַמְעָשָׂה וְאָמַרְנוּ עוֹד (שם ד, יג): גָּדוֹל הַתַּלְמוֹד, שְׁמַבִּיא לִיְדֵי מְעָשָׂה וְהַגָּה בְּכָל תֹּرְתִּינָה הַקְדוֹשָׁה יִשְׁגַּפֵּי תּוֹרָה, שְׁהָنָן כֹּל הַהֲלָכוֹת, שְׁמַבָּאָרִין כֹּל מִצּוֹת הַתּוֹרָה וּמִזְרִין לְנוּ אֶת הַדָּרֶךְ אֲשֶׁר נִלְךְ בָּו, וַיֵּשׁ גַּם־כֵּן סְפּוּרִי הַתּוֹרָה, שְׁהָם פְּרִשְׁיוֹת הַרְבָּה שֶׁבְּסֶפֶר בְּרָאשִׁית, שְׁמוֹת וּכְוֹי וְכֵן בְּכָל תָּגִ"ד וְתוֹרָה שֶׁבָּעַל פֶּה, יִשְׁבַּחַם שְׁנֵי אֲפָגִים הַגְּלִיל וְהַגָּה מִצְינָה, שְׁהַתְּחִילָה הַתּוֹרָה הַקְדוֹשָׁה הִיא דִּיקָא מִהְסִפְפּוֹרִים הַקְדוֹשִׁים, וְעַל דָּרֶךְ שֶׁאָמַרְנוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכֻרוֹנָם לְבָרְכָה (רש"י בְּרָאשִׁית א): לא הָיָה צָרִיךְ לְהַתְּחִיל הַתּוֹרָה אֲלֹא מִ"הַחְדָּשׁ הַזֶּה לְכֶם" וּכְוֹי, אֲלֹא מִשּׁוּם "כַּח מְעָשָׂיו הָגִיד לְעַמּוֹ" וּכְוֹי, וְעַל־פִּי פְּשָׁוֹטוֹ גַּם־כֵּן, כי בְּשָׁם שְׁאָפָ-עַל־פִּי שְׁעַקְרָבְתְּכִילָה לְמִזְדָּח הַתּוֹרָה הַמְעָשָׂה הַטּוֹב, אֲפָ-עַל־פִּיבְּכֵן: גָּדוֹל הַתַּלְמוֹד, שְׁמַבִּיא לִיְדֵי מְעָשָׂה כְּמַזְכֵּן: גָּדוֹלים מְעָשֵׂי הָאָדָם, וְגָדוֹל כַּח הַסְּפּוֹרִים שֶׁבְּתוֹרָה כי מִלְבָד תְּעִלוֹמֹת חַכְמָה וּסְתִּירִית תּוֹרָה, אֲשֶׁר גָּעָלָם בְּהָם, בְּמַבָּאָר הַרְבָּה בְּזֹהֶר הַקְדוֹשָׁה, מִלְבָד זה גם עַל־פִּי פְּשָׁוֹטוֹ הָנָן הַמָּעֵרֶךְ יִסּוּד תֹּרְתִּינָה הַקְדוֹשָׁה כי עַל־יָדָם נִתְחַזֵּק וּנְתַעֲזֵר לְבַבְּ הָאָדָם בְּרָשְׁפֵי אָשָׁש לְהַבְּתִיה לְלִימָד

התורה ולחגות בה יומם ולילה ולקים בכלל הפתוח בה ולהאמין בכל סודותיה, שהם בחינות: הסתירות לה, אלקינו מאחר שרוֹאָה ולומד כל סדר מעשה בראשית וסדר כל הדורות מאדם ועד נח ומנח עד אברהם וכוי וכו', עד שיצאו ישראל ממצרים וכו', ואכלו את הפון ארבעים שנה, וזכו לקבלה התורה וכו', עד שבגנסו לארץ ישראל ובו עליידי כל זה גਊר לב האדם למד התורה ולקיים וכן בתורה שבעל-פה מצינו כי יצא בזה, כי יש בה הלבות ואגדות, ואמרו רבותינו זכרונם לברכה בספרי, פרשות עקב: ולדקה בוזורשי רשותות אמרו: רצונך שתפבר מיש אמר והיה העולם, למד הגודה, שמתוך לך אתה מביר את הקדוש ברוך הוא ומדבק בדרכיו וכן אמרו במקילתא, פרשות בשלה: והישר בעיניו תעשה-אל אגדות משבחות, הגשמעות באזני כל אדם ואמרו ב"תנאי-ביבליהו", פרק ב: בכל הארץ יצא קומיאלו ההגדות, שמקdashיןשמו הגדול בהן וכן עוד הפליגו רבותינו זכרונם לברכה במקומות הרבה בענין למود ההגדות שבתורה, והכל מפני שהן ממשיכין לב האדם ומעוררין אותו לעובdotו יתברך ולקיים התורה: והגה, בכל דור ודור עקר למד התורה וקיים התורה וקיים כל קדשת ישראל, הכל הוא רק עליידי חכמי הדור, שהם הצדיקים הגדולים שבעל דור ובין שדרשו רבותינו זכרונם לברכה במשפט מגלה, דף יא: ואף גם זאת וכו-ילא מאסתיים-בימי בשדים, שהעמדתי להם דגיאל וכו', ולא געתהם בימי יונאים, שהעמדתי להם שמעון הצדיק וכו' להפר בריתי אתם וכו', שהעמדתי להם בית רבי וחכמי דורות וכו' וכן אמרו רבותינו זכרונם לברכה (מפות כב): בפה טפשאי וכו', דקימי מקמי ספר תורה ולא קימי מקמי צורבא מרבענו וכו': והגה בענין

אָמֵן וְלֹא יַעֲבֹר

מִזְקָן נְתָן

אֶלְעָזֶר פָּזָה רַצְתָּת זָצְעָל "אֶלְעָזֶר אֶלְעָזֶר מִזְקָן שְׂדֵךְ אֶלְעָזֶר מִסְפְּרִי רַבְּנָן זָהָה תְּזַקְּזֹעַ לְפָלָא"

וְלֹא יַעֲבֹר "חַק נְתָן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר ע"י הַוְצָאת "נְצָחָת וְאַגְּנָחָת" שְׁעִיר יִשְׁבִּת תִּיקְוֹן המידות

הצדיקים יש גם כזו שגי בחרינות הגזברות לעיל, כי מלבד החדושים תורה הנפלאים שמתגלים על ידם שמביבאין את האדם לידי מעשה וקיים התורה, אלא אף גם הפספרים הקדושים שמספרין מהם יש בהם כח גדול לעורר לב האדם לעובdotו יתברך, ולמד החדושים תורה שלהם ולקיהם באמת ובתמים ברצונך יתברך:

זהה סמוך לדורותינו אלה בעקבות משיחא ממש חמל עליינו השם יתברך ושלוח לנו מושיע ורב עיר וקדיש נחת מ' שמי נחל נזבע מ'קור חכמה אור האורות וכו' הוא רבנו הקדוש וכו' בעל המחבר ספרי לקוטי מורה"ז וספריו מעשיות וכו' וכו' הוא הפליא לעשות להאר עיני כל ישראל בחדושים תורה וشيخותיו וספריו עניגיו, מבאר הרבה מזה בספריו הקדושים והעמיד תלמידים הרבה חכמים וצדיקים גדולים ואף על פי כן מגדל ההלך ותסתה שהיה עליו זהה העולם, על דרך (בראשית א) וירא אלקים את האור כי טוב"לגן (חגיגה יב) על כן גם תלמידיו המقربים אליו לא זכו לידע ולהשיג גם מקצת מן המקצת ממנו זכרונו לברכה, עד היין הגיע נזראות נשגבות מעלה קדשות ותשגת זכרונו לברכה כי אם על אחד מתלמידיו המבתקים הוא מזרנו הצדיק הקדוש וכו' הרבה רב רבי נתן זכרונו לברכה לחיה העולם הבא עליו העיד רבנו זכרונו לברכה בעצמו שהוא מישיג קצת מגדלות מעלהו מבאר קצת מזה במקום אחר והגה מבאר במקום אחר מה שהזהיר לאנשיו שיישתדרו זהה הרבה, לדבר עם אנשים אחרים ולהודיע להם קצת משיחותיו ועניגיו ומאריו בכדי שייתעורר על ידי זה לעובdotו יתברך ופעם אחת אמר ברכת ובעזיע בהתלהבות גדול ורעה גולה בלשון זה, והודעתם לבניך ולבני בגדה-איינער זאלט איך מודיע

ז'ין ז'ואם דא ה'אט זיך גיטאהן [לבעניכם תודיעו מה שגעהה באן]:

והנה הרבה רבי נתן זכרונו לברכה הפליא לעשות בזה כל ימיו
לקירב בני אדם לעבודת השם יתברך, ולהודיע להם מפוארות
בשגבות מעלה קדשת רבנו זכר צדיק לברכה, ומעלה קדשת
תורתו ושיחותיו וכו' וכל עניינו הקדושים והרבה לכתב ספרים
קדושים זהה ולהדפסם, בכדי לקים (משלי ה) יפיצו מעינותיך
חוצה והן הם ספרי לקוטי מוחר"ז, ולקוטי עצות, וספר המדות,
ספרוי מעשיות, והשיחות שאחר הספורי מעשיות, וספר חי
מוחר"ז, בספריו לקוטי הלוות על כל ארבעה חלקי הארץ,
ספריו לקוטי תפנות ובעת חפשנו באמתחת הכתבים שלו
ומצאנו קוגטרים אחד ונראהשמו ימי מוחרג"ת ותבן עניינו הוא
מה שרשם עוד לעצמו איזה ספרים קדושים מה שעבר עליו
בימי חייו הקדושים, מענין ההתקשרות איך שזכה להתקירב אל
רבנו זכר צדיק וקדש לברכה והמניעות אשר עברו עליו זהה,
ואיך שחלל עליו השם יתברך וזוכה לשברים ועוד עניינים כאלו
אשר על ידם יתעורר המעיין לעבודת השם יתברך גם גמצא
בhem איזה ספרים ועניינים מקדשת רבנו זכר צדיק וקדש לברכה
אשר מבארין באן ביותר מה שטבארים במקומות אחרים, ועוד
עניינים יקרים וכו':

לכן אמרנו לזכור את הרבים גם בספרים אלה למעוז ידעו הור
אחרון וכו', ויקים בנו מקרא שכחוב (הושע ו, ב-ג): יחיננו מימין.
ביום השליישי יקימנו ונחיה לפניו, ונדע גראפה לדעת את ה'
בשחר נבון מצאו ויבוא בgeschם לנו במלוקש יורה ארץ: אמן בז
יה רצון:

מִתְּהֻנָּה וְלֹא יַעֲבֹר חֶק נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר מִתְּהֻנָּה וְלֹא יַעֲבֹר

הקדמת חלק שני

**בָּזֶה הַסְּפִר יִסְפֵּר סְדָר הַגְּסִיעָה לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁל מֹרְנוּ הַצָּדִיק
הַקָּדוֹש רַبִּי נָתָן מִבְּרָסְלָב זֶכֶר צָדִיק וּקְדוֹש לְבָרְכָה תַּלְמִיד מִבְּהָק
שֶׁל אֲדוֹגָנוּ מֹרְנוּ וּרְבָנוּ אָוֶר הַגְּנוֹז וּהַצְּפּוֹן נְחַל נֹגֵע מִקּוֹר חַכְמָה
מֹרְנוּ הַרְבָּרַב רַבִּי נְחַמֵּן זֶכֶר צָדִיק וּקְדוֹש לְבָרְכָה מִבְּרָסְלָב:**

וְגַדֵּל הַמִּגְעָזָת שֶׁהִיה לוֹ לְבוֹא לְאָרֶץ-יִשְׂרָאֵל וְהַזָּעֲבָנָה בְּגַדֵּל
הַתְּחִזְקוֹתָו זָכָה לְשִׁבְרָה הַכָּל וּבָא לְאָרֶץ-יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוּם:

אמֵר הַמְעָתִיק מִבָּאָר בְּדָבָרִי רַבְגּוֹ הַקְדוֹש אָזֶר הַגָּנוֹ וְהַצְפּוֹן
מוֹרָנוּ רַבִּי נְחַמּוֹ זָכָר צָדִיק לְבָרְכָה, בְּכֶמֶה מִקּוּמוֹת בְּסֶפְרֵיו
הַקְדוֹשִׁים מְגַדֵּל כְּחָסֵד הַסְּפּוּרִים שֶׁמְסֻפְּרִין מִצְדִּיקִים הַקְדוֹשִׁים
מְאַשֵּׁר עָבֵר עַלְיָהֶם בְּמוֹבָא בְּלִקּוּטִי מוֹתָרָן ח"א סִימָן רַלְ"ד שָׁעַל
יְדֵי זֶה גַּטְהָר מְחַשְּׁבָתוֹ שֶׁל הָאָדָם הַמְסֻפֵּר וְעַל יְדֵי זֶה גַּזּוֹל מִצְרוֹת
וּמִמְתִּיק כָּל הַדִּינִים שֶׁהֵם מִבְּחִינַת מְחִין דְּקָטְנוֹת וּכְוֹי עַיִן שֶׁם וּכְנַזְעַק
בְּתַבְבָּשָׂר הַמְדֹזֶת שֶׁלֽוּ מֵי שֶׁמְסֻפֵּר מִעֲשִׂיות מִצְדִּיקִים הַקְדוֹשִׁים
בְּרֹזֶךְ הוּא עֹזֶשֶׁה לוֹ חֶסֶד וּמְרַפֵּז זֶה בְּפָתָחָב (תְּהִלִּים ג"א) "מְגַדֵּיל
יְשֻׁועָת מִלְכֹו" (מִאן מַלְכִי רַבְגּוֹ) וְעֹזֶשֶׁה חֶסֶד לְמַשִּׁיחָו הַיָּנוּ לִמְיָד
שֶׁמְסֻפֵּר וּמַשִּׁיחָ אֹתָם וְעוֹד בְּתַבְבָּשָׂר בְּסֶפְרָו ח"א סִימָן רַמְ"ח שָׁעַל יְדֵי
זֶה גַּתְעֹזֶר לְבָב הָאָדָם לְעַבּוֹדָתוֹ יִתְבְּרָךְ בְּחַשְׁקָ גְּמַרְץ בַּיּוֹנָה
אוֹ עַל יְדֵי זֶה הַרְשִׁימָו שֶׁל אֹתוֹ הַצָּדִיק מַה שָׁעַשָּׂה עַל יְדֵי
עַבּוֹדָתוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה גַּתְעֹזֶר לְבָב הָאָדָם לְעַבּוֹדָתוֹ יִתְבְּרָךְ וְאָמֵר,
אֲשֶׁר הוּא בְּעַצְמוֹ, יְעַזְזֵבְנָה הַצָּדִיקִים הַיּוֹ שְׁכִיחִים בְּקַהְלַת-קָדְשָׁ
מְעֹזֵיבּוֹזֶר שֶׁשֶּׁם מִקּוֹם הַבָּעֵל שֶׁם טוֹב זָכָר צָדִיק לְבָרְכָה, וְרַבָּם
כְּכָלָם גַּתְאַכְסָנוּ בְּבֵית אָבִיו וְאָמוֹ הַצָּדִיקִים וּשְׁמָעַ מֵהֶם הַרְבָּה
סְפּוּרִים מִצְדִּיקִים, עַל יְדֵי זֶה הָיָה עֲקָר הַתְּעֹזֶרֶת לְעַבּוֹדָת הַשָּׁם
עַד שְׁזַבָּה לִמְהָ שְׁזַבָּה, בְּמִבָּאָר מֵזָה בְּשִׁיחָותָיו הַקְדוֹשָׁות וְגַם כִּבר

נִתְבָּאֶר בְּהַקְדָּמָה לְסֶפֶר יִמֵּי מוֹהָרֶג"ת חָלֵק רָאשׁוֹן בַּי בְּמוֹ שְׁבָכְלָל תּוֹרַתְנוּ הַקְדֹּשָׁה גָּדוֹלִים מְעֻשִׂי הַשָּׁם, וְגָדוֹל כְּחַסְדָּם הַסְּפּוּרִים שְׁבָתּוֹרָה, שְׁבָהָם מִתְחִיל הַתּוֹרָה, בַּי מַלְבָּד תְּעִלוֹמֹת חֲכָמָה וִסְתָּרִי תּוֹרָה שִׁישׁ בָּהָם, גָּדוֹל כָּהָם גַּם עַל פִּי פְּשׁוֹטוֹ לְעוֹזֵר לִבְּ הָאָדָם לְזֹכּוֹת לְקִים הַתּוֹרָה, בְּמוֹ כֵּן הַסְּפּוּרִים מִהָּצָדִיקִים גָּדוֹל גַּם כֵּן כָּהָם לְעוֹזֵר לִבְּ הָאָדָם לְעַבּוֹדָתוֹ יִתְבְּרָךְ וְלִלְמָד חֲזָשִׁי תּוֹרָתָם וְלִקְיָמִם בְּאָמָת וּבְתָמִים בְּרַצּוֹנוּ יִתְבְּרָךְ עַיִן שָׁם:

וְעַל קְטָב זֶה כִּבְרָר נִדְפָּסוּ סְפּוּרִים רַבִּים מִכֶּל הַצָּדִיקִים מִהָּרָאשׁוֹגִים וְהָאָחָרוֹגִים, מִהָּאָרְבִּי זָכְרוֹנוּ לְבָרְכָה וּמִהָּבָעַל-שָׁם-טֹב הַקְדֹּשׁ זָכָר צָדִיק לְבָרְכָה, וּבֵן כָּל הַסְּפּוּרִים הַגְּפָלָאים מִאָדוֹגָנוּ מְזִירָנוּ וּרְבָנוּ הַקְדֹּשׁ רַבִּי נְחַמֵּן זָכָר צָדִיק לְבָרְכָה, בְּסֶפֶרְיוּ "חַיִּים מוֹהָרֶג" וּ"שְׁבָחַיִּהְרֶג" וּ"שְׁיִיחּוֹתִהְרֶג" מִכֶּל מָה שָׁעַבְרָעַלְיוּ בָּמְקוֹמוֹתָיו לְמוֹשְׁבָוֹתָיו, וּבָכֶל גְּסִיעָותָיו הַקְדֹּשָׁות וּבְפִרְטָה מִפְּדָר הַגְּסִיעָה הַקְדֹּשָׁה שֶׁלֽוּ לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל כִּמְבָאָר שָׁם מַעַט כְּטֶפֶה מִן הַיּוֹם מַעַצְמָם הַתְּלִאות וְהַתְּרִפְתָּקָאות שָׁעַבְרוּעַלְיוּ עד שְׁזָכָה לְבֹזָא לְשָׁם וְלִזְכּוֹת שָׁם לִמְה שְׁזָכָה וְהַגָּה אָדוֹגָנוּ מְזִירָנוּ וּרְבָנוּ הַקְדֹּשׁ הַרְבָּ רַבִּי נְחַמֵּן, זָכָר צָדִיק לְבָרְכָה הוֹא גָּלָה לְנוּ בְּמַאֲמָרָיו הַקְדֹּשים גָּדְלָן גְּפָלָאות מַעַלְתָּת קָדְשָׁת אָרֶץ יִשְׂרָאֵל גַּם עֲבָשָׁו כְּשַׁהְיָא בְּגָלוֹת, כְּמוֹ שָׁאָמָר בְּפִרְושׁ בְּהַתְּחִילָה הַמְּאָמָר תְּשִׁעָה תְּקוֹגִין יִקְיָרִין סִימָן כ' בְּלִקּוֹטִי מוֹהָרֶג"נ ח"א מַי שְׁרוֹצָה לְהִיוֹת אִישׁ יִשְׂרָאֵל, הַיָּנוּ שְׁיַלְךָ מִדְרָגָא לְדִרְגָּא אֵי אָפְשָׁר אֶלְאָעַל יְדֵי אָרֶץ יִשְׂרָאֵל וּשָׁם סִימָן רֶלֶד כְּתָב, בַּי אָרֶץ יִשְׂרָאֵל הוֹא כְּלָלִיות הַקְדָּשָׁה שֶׁל כָּל הַקְדָּשָׁות וְגַם גָּלָה לְנוּ גָּדָל הַחִיּוֹב כְּמַעַט עַל כָּל אָחֵד מִיְּשָׂרָאֵל לְהִיוֹת בָּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל לְפִי שְׁעָה עַל כָּל פָּגִים, אָם אֵי אָפְשָׁר לוֹ לְהַשְׁתַּקְעַ וּלְדֹור שָׁם בְּקַבְיָעוֹת וּלְבוֹהָה בּוֹעָר מַאֲד לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל

זֶקְןָ נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

נָתַן פְּזֹהַרְתִּי תְּצִוֵּל "אֶת שְׁדָךְ מִקְוֹה שְׁדָךְ אֶחָד מִסְפָּרִי רַבָּנוּ עַזְהָה תְּקֹזָעַ לְפָלָא" →
"חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹרָעִי הַוֹּצָאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָחָת" שְׁעִירִי יִשְׁבַּת תִּיקְוֹן המידות 30

כִּמוֹ שֶׁכְתַּב עַל פָּסּוֹק וַיַּקְדֵּם אֶרְצָה בְּלֻקּוּטִי אֶ' סִמְןָ קְנָ"ה שְׁהִיא
בּוּעָר לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל לְשׁוֹזְבָן כִּיּוֹד אַשׁ וְגַם אַחֲרָבָן מִאָרֶץ
יִשְׂרָאֵל הָיָה גַּם כֵּן הַשְׁתּוֹקָקוֹתָו לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל עַצּוֹם וּמִפְלָגָה מִאַד
בְּכָלוֹת הַגְּפַשְׁתָּמָשׁ כַּאֲשֶׁר אָבוֹתֵינוּ סְפִּרוֹ לְנֶגֶד אֲשֶׁר בְּהִזְוֹתוֹ
בְּלִמְבְּרָגָה יִשְׁבַּב עַם אָנְשִׁים בְּסַעַדָּה הַשְׁלִישִׁית שֶׁל שְׁבָתָ קְדָשָׁה שָׁאוֹל
הַזָּא רְעָיוֹן דְּרָעָיוֹן וְדָבָר אֹז הַרְבָּה מַגְדָּל קְדָשָׁת אָרֶץ יִשְׂרָאֵל
בְּרַצּוֹן וְהַשְׁתּוֹקָקוֹת עַצּוֹם עַד מִאַד עַד שְׁחַחְשִׁיךְ הַלְּילָה וְלֹא
הַכְּנִיסָּה עַדְיוֹן גָּר לְבִיתָו וְהַרְגִּישָׁו הַאֲנָשִׁים שִׁיחָבָו אַצְלוֹ שְׁהַתְּחִילָה
לְגֹועַ וּמִצְעָקוֹ לְהַבִּיא גָּר לְבִיתָ, וְעוֹרָרוֹ וְהַקִּיצוֹ אַזְתָּו וְהַבִּינָו אֹז
אֲשֶׁר בְּגַלְלָה גַּדְלָה הַשְׁתּוֹקָקוֹתָו לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּלַתָּה גַּפְשָׁו לְצָאתָ:

וְשִׁמְעָתִי מֵאַחַד מֵאָנְשִׁי-שְׁלֹומָנוּ אֲשֶׁר גַּרְמֹז גַּם בְּתוֹרְתֵנוּ הַקְדּוֹשָׁה
אֵצֶל הַסְּתָלָקָות מִשְׁהָ רְבָנוּ עַלְיוֹ הַשְׁלָוָם שִׁיצְאָה גַּפְשָׁו בְּעַת רְעָיוֹן
דְּרָעָיוֹן בְּשְׁבָת בְּמִנְחָה מִחְמָת גַּדְלָה הַשְׁתּוֹקָקוֹתָו לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, כִּי
יָדוּעַ שְׁהַתְּפִלָּל מִשְׁהָ תְּקַטְּוּ [חַמְשָׁ מִאוֹת וְחַמְשָׁ עַשְׁ�ָה] תִּפְלוֹת
לְבֹוא לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל וְלִבְסֹוף בְּשָׁאָמֵר לוֹ הַשָּׁם יִתְבָּרֶךְ (דִּבְרִים ל"ג)
"זֹאת הָאָרֶץ וּכְזֹאת הַרְאִיתִיךְ בְּעִינֶיךְ וְשָׁמָה לֹא תִּעֲבֶר" מִיד בְּתִיב
"זִימָת שֶׁם מִשְׁהָ" וּכְזֹאת כִּי עַל יְהִי שְׁמַרְאָיוֹן לוֹ לְאָדָם דָּבָר הַגְּחַשָּׁק,
וּמֹגְעָיוֹן אַזְתָּו מִאַתָּו, גַּתְגָּבָר הַחַשָּׁק בְּיוֹתָר, כִּמוֹ כֵּן עַל יְהִי
שְׁהַרְאָה לוֹ הַשָּׁם יִתְבָּרֶךְ אֶת הָאָרֶץ, וְאָמֵר לוֹ וְשָׁמָה לֹא תִּעֲבֶר
גַּתְגָּבָר חַשָּׁקוֹ בְּיוֹתָר עַד שִׁיצְאָה גַּפְשָׁו:

וְהִגְהָה יוֹתָר מִכֶּל תַּלְמִידִיו הַקְדּוֹשִׁים זֶבֶת מִזְרָנוּ הַרְבָּה הַצְדִּיק
הַקְדּוֹשָׁ רְבִי נָתַן זֶבֶר צְדִיק לְבִרְכָה לְקַבֵּל דָעַתָּו הַקְדּוֹשָׁה לְשִׁמְרָה
וְלְעַשּׂוֹת וְלִקְיָם וּבְאֲשֶׁר הַבִּין מִמְּאָמָרָיו הַקְדּוֹשִׁים שֶׁבְּלִקְדָּשָׁת אִישׁ
יִשְׂרָאֵלי תָּלוּי בָּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, גַּבְסֹוף גַּבְסֹף מִאַד לְזֹבּוֹת לְבֹוא לְאָרֶץ
יִשְׂרָאֵל וְשִׁפְךְ כְּמִים לְבֹו לְפִנֵּי הַשָּׁם יִתְבָּרֶךְ שִׁיזְבָּה לְבֹוא לְשָׁם

זֶקְנָתָן וְכֹא יַעֲבֹר

אֵלּוּ לְפָנֵי קָדְשָׁךְ כִּי תְּמִימָה בְּעֵדוֹתֶךָ

כַּאֲשֶׁר יִרְאָה הָרֹאָה הַתְּפִלוֹת הַגּוֹרָאות עַל זוּה בְּסֶפֶר לְקוֹטִי
 תִּפְלוֹת שֶׁלֽוּ וְגַם זָכָה לְחַדְשָׁת הַרְבָּה חַדּוֹשִׁי תֹּרְהָה גַּפְלָאִים לְבָאָר
 אַיְדָה שֶׁבֶל קָדְשָׁת אִישׁ יִשְׂרָאֵל תָּלוּי בְּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל הַלָּא הַמָּה
 בְּתוּבִים בְּסֶפֶרְיִי לְקוֹטִי הַלְּכֹות שֶׁלֽוּ, עַד שְׁעַזְרוֹ הָיָה לְזֹכּוֹת לְשִׁבְרָה כָּל
 הַמִּגְיעָות וְלִבּוֹא לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל וּבְאַשְׁר מִצְאָנוּ בְּאַמְתָּחָת כְּתַבְיוֹ
 הַקָּדוֹשִׁים קָנְטָרִים מִיחִיד גְּקָרָא גַּם כֵּן בְּשֵׁם יְמִי מִזְהָרָגָת שִׁבְתָּבָבָה
 כָּל סְדָר גְּסִיעָתוֹ בְּאֲרִיכּוֹת, כָּל מְחַשְּׁבָה דָּבוֹר וּמְעַשָּׁה שָׁעַל יְדֵי זוּה
 הָגִיעָה לוּ רְמֹז וְהַתְּחִזְקָות לִבּוֹא לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, אוֹ שָׁעַל יְדֵי זוּה הָיָה
 לוּ מִגְיעָה לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁגַּם זוּה בְּשִׁבְיל הַחַשָּׁק וּכְלַ הסְּבּוּבִים
 וְהַטְּלִטוּלִים שְׁהָיָה לוּ בְּגִסְיעָה הַזֹּאת וּכְלַ מה שָׁעַר עַלְיוֹ בְּכָל
 מֶקְומָם וּמֶקְומָם, וּכְבָר בְּתַבָּנוֹ מִקְדָּם מִגְדָּל כְּחַה הַסְּפּוּרִים שֶׁל הַצְּדִיקִים
 מִבְּלָא אֲשֶׁר עַבְרָ עַלְיָהֶם, לְזֹאת אָמְרָנוּ לְהַדְפִּיסָוּ בְּכָדי שְׁיָהָיָה
 לְזִכְרוֹן לְאָנְשֵׁי שְׁלֹמָנוֹ, וּשְׁיִתְעֹזֵר לִבְ כָּל אִישׁ כִּמָּה צְרִיכִין
 לְהַתְּחִזְקָה לִבּוֹא לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל כִּי אִם צְדִיק גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ כֹּזה אֲשֶׁר
 הַזָּמָן הָיָה יָקֵר אֲצָלוּ מֵאַד, וּשְׁמַר בָּל שְׁעוֹתָיו וּרְגָעָיו לִבְלִי יָלֶד רְגֻעָה
 לְאָבוֹד רָק עַסְקָה תָּמִיד בְּעֲבוֹדָת הַשֵּׁם בְּתוֹרָה וְתִפְלָה וּבְחַדּוֹשִׁין
 דָּאוֹרִיתָא, אֲף עַל פִּי כֵּן לִגְדָּל חֲבָת אָרֶץ יִשְׂרָאֵל סְבָב כִּמָּה
 סְבּוּבִים וּטְלִטוּלִים וּבָכֶל מֶקְומָם עַבְרָ עַלְיוֹ מִה שָׁעַר וְהַרְיֵד עַצְמוֹ
 לְקָטְנוֹת עַצּוֹם לְעַסְק אֹז בְּגִסְיעָתוֹ בְּמִכְירָת סֶפֶרִים וּלְבָקֵשׁ מֶקְומָם
 לְלֹוֹן כַּאֲשֶׁר יִסְפֶּר בְּפָנִים הַסֶּפֶר מִה שָׁעַר עַלְיוֹ בְּסֶטֶא מְבּוֹל
 וּבְאַלְכְּסָגְנְדָרִיה וּכְלֹזֶה הָיָה כְּדָאי אֲצָלוּ בְּשִׁבְיל שְׁיִזְבָּה לִבּוֹא לְאָרֶץ
 יִשְׂרָאֵל, מִכְלָשָׁכָן וּכְלֹשָׁכָן אָנוּ יִתְמִימִי דִּיתְמִי, עַזְלָלִים לְאָרוֹן אָרוֹן,
 בְּזָדָאי כְּדָאי וּכְדָאי לְסִבְלָ טְרָחוֹת וְגִיעָוֹת רַבּוֹת בְּכָדי לְזֹכּוֹת לִבּוֹא
 לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל וְלְהִיוֹת עַל בָּל פָּנִים פָּעָם אַחֲת בְּחִיוֹ בְּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל
 אֲנוֹלִי גְּזָבָה עַל יְדֵי זוּה לְשׁוֹב אַלְיוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאַמְתָּה:

אַתָּה נְתָן וְלَا יַעֲבֹר

נֵצֶר פָּזָה רְצִית אַצְּבָל "אַתָּה שְׂדֹךְ מִקְוֹה שְׂדֹךְ אַחֲרֵי רְבָבָע אַחֲרֵי תְּקָוָעַ לְפָלָא" →
"חַק נָתָן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצָא לְאוֹרָעִי הַוֹּצָאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָחָת" שְׁעִיר יִשְׁבַּת תִּיקְוֹן המידות → 30

גם יִבּוּן הַמְעֵין בְּסִפְוּרִים אֶלָּה גַּדֵּל זִרְיוֹתָו בְּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם כִּי בְּכָל
מָקוֹם בָּזָאוֹ בְּטַלְטוֹלֵיו הַרְבִּים וְהַגְּדוֹלִים וְכֹל מָה שַׁעֲבָר עַלְיוֹ לֹא
בְּלִבְלָל אָזֶתוֹ שָׁוָם דָבָר, אֲדָרְבָא לְקָח מֵזָה רְמִיזָה דְחַכְמָתָא לְהַזְכִּיר
עַצְמוֹ לְהַתְגִּבר עַל הַכָּל וְלֹבֵוא לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל וְחַדְשָׁ בְּכָל מָקוֹם
בָּזָאוֹ חַדּוֹשִׁיתָרָה נְפָלָאִים הַמְדִבְרִים מַגְדָּל מַעַלָּת קְדֻשָּׁת אָרֶץ
יִשְׂרָאֵל הַמְחִיּוֹם וּמַשְׁיִבּוּם נְפָשָׁת כָּל חַי בְּאָשָׁר יִסְפֶּר בְּכָמָה מִקּוֹמוֹת
בְּסִפְרָה הַזָּה וְהַרְבָּה מֵהֶם נְדָפָסוּ בְּסִפְרוֹ לְקֹוֹטִי הַלְּכֹות אֲרָח חַיִים
חַלְקָבָי, שְׁפָל הַלְּכָה רְבִיעִי מַהְפָּרָד הַזָּה נְתַחְדָּש אֹז בְּעֵת גְּסִיעָתוֹ
לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל עֵין שֵׁם וּבָבּוֹא מִים לִיְבָשָׁה לְתִחְלַת גְּבוּל אָרֶץ
יִשְׂרָאֵל לְעִיר צִידּוֹן, חַדְשָׁ הַלְּכֹות בְּרִכְתָּה הַזָּדָאות הַיְיחִיד הַלְּכָה דִי
הַמִּתְחִיל יְזָה בְּחִינַת אַרְבָּעָה צְרִיכִין לְהַזְדּוֹת יוֹרְדִי הַיִם' וּכְוֹי עֵין
שֵׁם כְּמוֹ שְׁכַתְבָ שֵׁם בְּסֹוף הַהֲלָכָה וְכֹל מֵשִׁיבִיט בְּעֵין הָאָמָת עַל
סִפְור הַגְּסִיעָה הַזָּאת בְּطַח יִתְעֹזֵר לְבָבוֹ לְעַבּוֹדַת הַשֵּׁם וּלְזֹבּוֹת
לֹבּוֹא לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל וּלְהַתְחִיל מַחְדָש בְּעַבּוֹדַת יִתְבָּרָךְ וְהַשֵּׁם
יִתְבָּרָךְ יְרַחֵם עָלֵינוּ שְׁגָזָה בְּלָנוּ לְשׁוֹבֵל אֶרְצֵנוּ בְּבִיאָת מִשְׁיחֵנוּ
בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמָנו:

הקדמת ספר המידות

סִפְרָה הַמְדוֹת הַגְּקָרָא הַגְּהָגּוֹת יִשְׁרָאֵל מִרְבָּנוֹ הַגְּדוֹלָה וְהַקְּדוֹשָׁ צְדִיק
הָאָמָתִי אֹזֶר יִשְׂרָאֵל וְקְדוֹשָׁו, גִּיחָל נִזְבָּע מִקּוֹר חַבְמָה, רְבִי גַּחְמָן,
זָכָר צְדִיק וְקְדוֹשָׁ לְבָרְכָה מִבְּרָסָלָב נִכְדָּה הַבָּעֵל שֵׁם טוֹב, זָכָר צְדִיק
וְקְדוֹשָׁ לְבָרְכָה, בָּעֵל מַחְבֵּר סִפְרִי לְקֹוֹטִי מַזְהָרָ"ז וְעוֹד שָׁאָר
חַבּוּרִים.

מִסְדָּר עַל-פִּי אַלְפָ-בֵּית

בְּרָאֵשׁ הַוּמִיוֹת יִקְרָא מַעֲשָׂה אִישׁ וּפְקָדָתָו, בְּמָה יַזְפַּחַד נָעַר אֶת
אָרְחוֹ לְהִיטִּיב אַחֲרִיתָו, יִרְיעַ אָפַיְצָרִיךְ מַעַלָּת קְדֻשָּׁת כָּל הַמְדוֹת

הטובות, יזכיר תפארת גִּדְלָתֶם, ולעומת זה פגם הַגָּדוֹל וְהַנוֹּרָא של כל מְדֵה רְעֵת, רְחַמְנָא לְצַלּוֹ, עַצְמָתֶם גִּנּוֹת חֲרֵפָתֶם, שׁוֹמֵר נְפָשׁוֹ יַרְחֵק מֵהֶם לְבֵל יַלְכֵד בְּרִשְׁתָתֶם. פְּקַח עִינְגִּיהֵךְ וְרַאֲתָה, כַּמָּה גָּדוֹל כַּח הַמְּדוֹת וּסְגָלָתֶם יַעֲלֵה לְשָׁמִים שִׁיאָם וְאַחֲיוֹתֶם, אִם בַּעַל נְפָשׁ אַתָּה תִּמְצָא מַרְגּוֹעַ לְנְפָשָׁךְ, אֲשֶׁר יִיטְבֵּל לְעֵד, לְמַעַן תַּלְךְ לְבִטְחָה דָּרְבָּךְ וְאַשּׁוֹרָךְ לֹא תִּמְעַד.

הקדמה

בָּזָה הספר מבאים כל המדות והגבות על סדר אלף-בית, וחלק לשני חלקים, והם מכונים אצלנו בשם אלף-בית ישן ואلف-בית חדש. החלק הראשון הם לקוטים גפלאים, אשר לקט רבנו הטהור והקדוש בימי ירושה, כל אשר השיגה יד חכמתו הגדולה להבין דבר מתוד דבר, ואסף מכל ספרי קדש, כל אשר מצא בהם, מה שפוגע למוסר ולהגבות ומדות ישרות, ובתבם אצלו לזרון. הון מה שמצא מאיר בדברי רבותינו, זרונם לברכה, איזה מעלה של מדחה טובאה או להפכה גנות מדחה רעה, הפל באשר לפל היה מאסף על-יד על-יד והעתיקם אצלו על סדר אלף-בית אצל כל מדחה ומדחה, למען יהיה לו לזרון לראות בעינוי מעלה כל מדחה ומדחה והפוכה, למען לבת בדרך טובים וארכחות צדיקים לשמר. וכן אמר לזה, השיגה חכמתו הרכה דברים רבים יקרים וגפלאים, אשר איינם מבאים בפרש בדברי חכמיינו, זרונם לברכה, אך ברוב עצם הישגתו הבין דבר מתוד דבר וחשיג הדושים יקרים בעוני המדות מתוד הפסוקים ומתחם דברי רבותינו, זרונם לברכה, אשר איינם מבאים בדבריהם בפרש, כי אם ברכמו למשכיל במותו.

וְהִכְלָל אָסֶף וּקְבִּיז בַּיְחֵד עַל סִדְרָ אֲלָפּ-בֵּית, וּבְרֻבּוֹת הַיּוֹמִים
גַּמְצָא אֲצַלּוֹ חֶבֶור שְׁלָם עַל כָּל הַמִּדּוֹת, וַצְּזָה לְהַעֲתִיק
הַכְּלָל, וּמִפְיוֹ יִקְרָא אֵלֵי, וְאַנְיִ פֹּתֵב עַל הַסְּפִיר, לְמַעַן לֹא יִמּוֹשׁ סִפְרָ
הַזָּה מִפְינָנוּ לְהַגּוֹת בָּזָה תְּמִיד, לְמַעַן גַּחְדֵל מִמּוֹדֹת רְעוֹת. כִּי כָל
אֲחָד בְּרָאוֹתָו מִסְדָּר עַצְם גִּנּוֹת מִדָּה רְעה וּגְדֵל הַפְּסָדָה וְהַפְּגָם
הַפּוֹרָא הַמְּגִיעַ עַל-יִדָּה, יְחֻום עַל נְפָשׁוֹ וַיַּאֲזַר מִתְגִּיו לְעַמְּדָה בְּגַדָּה
וַיִּבְקַשׁ מִפִּי שְׁהִרְחָמִים שֶׁלֹּוּ, לְמַלְטֵ נְפָשׁוֹ מִגִּי שְׁחָתָה, לְהַצִּילוּ
מֵאוֹתָן הַמִּדּוֹת רְעוֹת אוֹ תְּאֹוֹת רְעוֹת וּכְיוֹצָא בָּהֶן, וּכְן לְהַפְּךָ
בִּמְדֹות טֹבוֹת.

גַם מִשְׁכֵיל עַל דָּבָר יִמְצָא טוֹב, עֲצֹת גְּכוֹנוֹת אֵין לְהַזְהָר
מְאֵיזָה מְדָה, עַל-יְדֵי שִׁיחָיה גְּשָׁמֶר מִהְמָדָה הַסְּמוֹכָה אֶלְיָה,
כִּי הֵם שְׁכָנִים זוֹ לֹזוֹ וּכֹל אֶחָד שׁוֹמֵר חֶבְרָת חֶבְרָתָה, כִּמְבָאָר בְּסָמוֹךְ
בְּהַקְדָּמָה שְׁשָׁמָעַתִּי מִפְיוֹ הַקְדוֹשׁ. וּמְעֻלָּת סְפִיר זֶה אֵין מִן הַצָּרָה
לְבָאָר לְכָל בָּעֵל אָמָת, הַחַפֵּץ בְּאָמָת וּמַתְגַעַגַע לְאָחָז בְּדָרְכֵי יִשְׁרָאֵל,
בּוֹדָאי יִמְצָא בּוֹ מַרְגּוֹעַ לְגַפֵּשׁוֹ. אֲשֶׁר יִשְׁיָאָחָז בּוֹ, אֹז טוֹב לוֹ בָּזֶה
וּבָבָא, כִּי כָל הַסְּפִיר הַזֶּה מִיסְדָּעָל פְּסוֹקִי תְּגַ"ד וּעַל דָּבָרִי חַכְמִינָה,
זָכְרוֹנָם לְבָרְכָה, כָּלִם גְּכוֹחִים לְמַבִּין וַיְשָׁרִים לְמוֹצָאִי דָעַת.

הַחֲלֵק הַשְׁנִי הוּא גַּם-כֵּן בְּעֵין הַחֲלֵק הָרָאשׁוֹן בְּצַלְמוֹ
וְתִבְגִּיתוֹ, אֵין בְּיִגִּיהָם הַבָּדֵל, כִּי הוּא גַּם-כֵּן בְּאוֹר
מַעַלָּת מְדוֹת טֻובּוֹת וְגִנּוֹת מְדוֹת רָעוֹת וּבְיוֹצָא בָּזָה.

אָגָלָם הַתְּפִרְשָׁה בֵּין־הַמִּבְּאָרִים בְּחֶלְקָה הָרָאשׁוֹן
עַל כָּל מְדֹה וּמְדֹה הֵם דְּבָרִים, הַמִּבְּאָרִים בְּסֶפֶרִים
בְּפִרְשָׁה אֲזַעֲלָל-כָּל-פָּנִים בְּרַמֵּז, וּמִשְׁכֵיל עַל דְּבָר, וּחֲרוֹצָה
לְהֻעְמִיק עַיִונָו לְהַבִּין דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר, יוּכַל לְהַבִּין וּלְהַשִּׁיג מִהִיכָן
הַזְּצִיאָה הַרְבָּה עַגְנִין זוֹה, מַאיִזָּה פָּסוֹק אוֹ מַאיִזָּה מַאֲמָר חַכְמִינָה,

זֶכְרוֹנָם לִבְרָכָה. כִּי כֵּל הַדָּבָרים הַמְבָאָרִים בַּאֲלָפּ-בֵּית הַיִשְׁן, לֹא גְּפֻלָּאת הִיא וְלֹא רְחוּקָה הִיא מִהַמְעִין לְבוֹא עַד תְּכוֹנַתּוֹ, לְהַבִּין וְלְהַשִּׁיג מַהֲיֵּנוּ הַעֲגִינָן נוֹבָע. אִם אִמְגָן, לוֹלָא הָרָב אֲשֶׁר הָאֵיר עִינֵינוּ בְּדָבָרים אַלְוָן, לֹא הִיה בָּא עַל לִב הַמְעִין לְהַזִּיא דָבָרים אַלְוָן מִתּוֹךְ הַסְּפִירִי-קָדְשׁ, אֲךָ אַחֲר אֲשֶׁר כִּבר גָּלָה לְעִינֵינוּ דָבָרים אַלְוָן, יוֹכֵל הַמְשִׁכִּיל, אֲשֶׁר לְבוֹ שְׁלָם בְּסִפְרִי קָדְשׁ, בְּסִפְרִי תְּגִ"ד וְאֲגִדּוֹת רְבוּתֵינוּ, זֶכְרוֹנָם לִבְרָכָה, וְשָׁאָר מִפְרְשִׁים, לְהַבִּין וְלְהַשִּׁיג מִקּוֹר הַדָּבָרים. אַוְלָם הַעֲגִינָנים הַמְבָאָרִים בַּחֲלֵק הַשְׁנִי הֵם עֲגִינָן הַשְׁגּוֹת גְּבוּחוֹת וְנוֹרָאות, אֲשֶׁר הַשִּׁיג הַמִּחְבָּר, זֶכְרָ צְדִיק לִבְרָכָה, בִּימֵי גְּדוֹלוֹתָו, וּכֵל הַדָּבָרים הַאֱלָה גְּבָהוּ מִשְׁכָּל הַאֲנוֹשִׁי וְגַעֲלָמוּ מַעַיִן כֵּל, כִּי כֵּל עֲגִינָן וְעֲגִינָן יֵשׁ בּוֹ טָעַם גְּפֻלָּא וְנוֹרָא מִאֵד וְגַסְמָה עַל אֵיזָה מִקְרָא אוֹ מִאָמָר חַכְמֵינוּ, זֶכְרוֹנָם לִבְרָכָה בְּרָמָז גְּפֻלָּא וְגַעֲלָה מִאֵד בְּדִרְכּוֹ הַגְּפֻלָּא כְּאֲשֶׁר יַרְאָה הַרְזָאָה בְּעִינֵינוּ, כִּי יֵשׁ כַּמָּה וּכַמָּה עֲגִינָנים הַמְבָאָרִים בָּאוּ בְּלִי שָׁוֹם טָעַם וְרָאִיה, וּבִתוֹךְ הַחְבּוֹר הַגָּדוֹל שֶׁל דָרוֹשִׁים מִבָּאָר שְׁמָעָנָן שְׁלָם וְדָרוֹשׁ גְּפֻלָּא וְנוֹרָא עַל עֲגִינָן זה בְּאֲרִיכּוֹת גָּדוֹל, וְזֹה תִּמְצָא בְּכַמָּה מִקּוֹמוֹת. בָּמוֹ כֵּן יַלְמֵד סְתּוֹם מִן הַמִּפְרָשׁ, כִּי גַם בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר לֹא בְּאָר הַעֲגִינָן בְּפִרְושׁ, גַם שְׁמָה הַשִּׁיגָה יַדְוָה הַגָּדוֹלה הַשְׁגָּהָה שְׁלָמָה עַל זה, אֲךָ לֹא רְצָחָה לְבָאָר כֵּל הַעֲגִינָן מִטָּעַם הַכְּמוֹם אַתָּו.

כִּי כֵּל הַדָּבָרים הַאֱלָה, כָּלִם הֵם דָבָרים עַלְיוֹנִים וּמִמּוֹקָום קָדוֹשׁ יַתְהַלֵּכוּ, מִמּוֹקָר עַלְיוֹן וְנוֹרָא מִאֵד, וְאֵין בָּהֶם דָבָר אֲשֶׁר לֹא יַהְיֶה בּוֹ דָרוֹשׁ גְּפֻלָּא וְנוֹרָא עַל מָה אֲדֹנֵי הַעֲגִינָן הַטְּבָעוֹ, טָעַמוֹ שֶׁל דָבָר וְעֲגִינָן וּסְמִיכּוֹת גְּפֻלָּא וְעַמְקָה וְגַסְפָּרָה מִאֵד מִתּוֹךְ תֹּרַה שְׁבָכְתָב אוֹ שְׁבָעַל-פֶּה, וְלֹא עַלְיוֹנוֹ לְהַרְבּוֹת בָּעָצָם שְׁבָח דָבָרים אַלְוָן, כִּי כֵּל הַמוֹסִיף גּוֹרָע. כִּי לֹא גַעֲלָם מַעֲגִינָנוּ שְׁפָלוֹת עַרְכֵנוּ

אָזְקֵן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

וְאֶתְּנָאָר פִּזְחָרֶת זָצַ"ל "אֶתְּנָאָר שְׂדֵךְ מִקְוֹה שְׂדֵךְ רַבְּנָא עַזְּהָה תְּזַקְּזֹעַ לְפָלָא" →
"חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹרָעָי הַוְצָאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָחָת" שְׁעִירִית תִּיקְוָן המידות → 30

וְגָדְלַת אֲדוֹגָנוּ הַרְבָּה הַקְדּוֹשׁ בְּוֹצִינָא עַלְּאָה, זָכָר צָדִיק לְבָרְכָה,
וְעַצְם הַעַלְמָוּ וְהַסְּתָרָתוֹ מַעֲיָנִי הַעוֹלָם, אֵי לֹזָאת עַלְיָנוּ לְשָׁוּם לְפִינוּ
מִחְסּוּם, הַמְּכִין כִּי לֹא לְהַזְכִּיר, לְבָלִי לְסִפְרָ בְּעַצְם שְׁבָחוּ הַקְדּוֹשׁ לֹא
דָּבָר וְלֹא חָצֵי דָּבָר, וְהַמְשֻׁכֵּיל בְּכָעָת יִדְמָ, אֵל אֲלָקִים הָא הַזָּא יוֹדֵעַ
וַיִּשְׁרָאֵל הַזָּא יָדַע. אֲשֶׁרִי הַמְחַבָּה וַיַּגְיִעַ לִימִים אֲשֶׁר יִשְׁבַּת בְּהַמִּחְפָּץ,
בָּכָעָת אֲשֶׁר תְּצִמָּח קָרְנוֹ יִשְׁרָאֵל אֲמָת מִאָרֶץ תְּצִמָּח וּבָוּ שְׁפָת אֲמָת
תְּכֹזֵן לְעֵד. בּוֹגָנָת לֹא בְּתִיב אֶלָּא תְּכֹזֵן. סְמָא דְמַלְתָּא מִשְׁתָּוֹקָא, בְּלָ
חַד לְפָום דְמִשְׁעָר בְּלִבָּה יִבְין וַיִּשְׁבֵּיל עַד הַיְּכֹזֵן הַדְּבָרִים מַגִּיעִים.

אָזְלָם בָּאָנוּ בְּדָבָרִים הָאֱלֹהִים לְהַעֲלָה לְהַעֲלָה לְבָב הַמְעִינִים לְהַזְדִּיעִם
מִהּוּת הַסִּפְרָ וְמִעִשְׁתָּהוּ, וְחַל עַלְיָנוּ לְהַזְדִּיעַ לְגַלּוֹת אָזְנִי
אָנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ אֲשֶׁר בְּבָודְרָבָנוּ אָוֹר הַפְּעָלָם, זָכָר צָדִיק וְקָדּוֹשׁ
לְבָרְכָה, הַזְהִיר מִאָד לְעַסְקָ בְּזָה הַסִּפְרָ, וְשֶׁלָּא יִמּוֹשׁ מִפִּינוּ כִּי הַזָּא
חַיָּנוּ. וּכְתָבוּ בְּעַצְמוֹ בְּכֶרֶד קָטָן מִאָד וְאָמָר שְׁבֹגָנָתוֹ כִּי שִׁיּוּכָל
בְּל אֶחָד לְשַׁאתָו אֶצְלָו תְּמִיד, כִּי הַמְדֹות הַמִּיסְוָד בְּל הַתּוֹרָה בְּלָה
וּבְזָה יִזְבַּח גַּעַר אֶת אֶרְחֹז לְשִׁמְרָה כִּכְל הַכְּתּוֹב בְּזָה הַסִּפְרָ, אֶזְזֵל
יִצְלִיחַ אֶת דָּרְכֵיו וְאֶז יִשְׁבֵּיל. כִּי זָה עַקְרָב עֲבוֹדָת הָאָדָם כִּל יִמְיַיֵּן
חַלְדוֹ; לְבָרֵח מִמְדֹות רְעוֹת וּמִתְּאֹזֶת רְעוֹת וְלֹאָחֹז בְּמַהּוֹת טֹבוֹת
וְהַגְּהָגוֹת יִשְׁרוֹת, הַמְבָאָרִים בְּזָה הַסִּפְרָ.

אֲשֶׁרִי אִישׁ שִׁיּוּשָׁמָע לְדָבָרִים הָאֱלֹהִים לְקִים כִּכְל הַכְּתּוֹב בָּזָה.
לְעוֹלָם לֹא יִמּוֹט, וְעַגְתָּה בָזָה צִדְקָתָה בְּיּוֹם מַחְרָב כִּי יִבּוֹא
עַל שְׁבָרוֹ, בְּמַדָּה שָׁאָדָם מוֹדֵד בָּה מוֹדִידִים לוֹ. אֲשֶׁרִי הַבּוֹחֵר בְּחִים
יִשְׁלַׁם הָאָדָם פְּעָלָו, אָמֵן לְלִצְיָם הַזָּא יִלְיָז, לֹא יַעֲשֵׂר וְלֹא יִקּוּם חִילָוּ, אָזְיָ
לְגַפְשָׁו כִּי גָּמָל יִדְיוֹ יַעֲשֵׂה לוֹ, וְלֹא יִפְתַּח לְאָרֶץ מְגַלָּם, טֹוב לְפָנֵי
הָאֲלָקִים יִמְלַט מִמְּנָgo. מָה רַב טֹוב הַצְּפֹוֹן לְמַולָּו, בְּשִׁמְחָתוֹ לֹא
יַתְּעַרְבֵּזֶר, נִפְשֵׁש עַמְל עַמְלָה לוֹ, תְּשַׁתְּפֵךְ נִפְשֵׁנוּ אֶל הָאָלָה לְשָׁוּם

חָלַקנוּ עָמוֹ, לְהִסְתּוֹפֵף בְּצַלּוֹ, וְלֹא יַאֲשִׁמוּ בְּלִי הַחוֹסִים בָּו, עַיּוּ לֹא
רֹאַתָּה אֶלְקִים זֹלַתָּה, יַעֲשֵׂה לְמַחְפָּה לֹז.

דָּבְרֵי הַמְּעַתֵּיק הַגָּאַנְחָה וְהַגְּדָבָה עַל הַסְּתָלָקוֹת פְּאַר רַאֲשָׁנוּ,
גָּאוֹן עַזְנָנוּ, מְחַמֵּד עַיִינָנוּ, מָה גָּדְבָּרָנוּ; הַמָּקוֹם יִגְחַם
אוֹתָנוּ בְּקָרוֹבָנוּ; הַקְּטֹן גָּתָן בָּן אָדוֹנִי אָבִי מֹרְנוּ הַרְבָּב גַּפְתָּלִי
הַיְּרִיעָה, גָּרוֹן יָאִיר, מִגְעַמְרָאָב רַבְתִּי. חַתָּן הַרְבָּב הַגָּאוֹן הַמְּפָרָסָם
הַצָּדִיק מֹרְנוּ הַרְבָּב דָּיְדָן צָבִי זָכָר צָדִיק לְבָרְכָה, אָב-בֵּית-דִין
דָּקְהַלָּת מָאָהָלוֹב.

וְהַגָּהָה כִּבְרֵי גַּדְפָּס פָּעָם אַחַת זוּ הַסְּפָר הַקָּדוֹשׁ, וְאִידִי דְּחַבִּיבָא
קָפָזוּ עַלְיָהוּ זְבִינִי וְלֹא גַּשְׁאָר מֵהֶם עַד אַחַד, בַּי רְבוּ
הָעָם הַמְּתָאָזִים לְסִפְרָה זוּ. לְאַשְׁר בְּכֶרֶד קָטָן בָּזָה כְּלִילִים בְּלִי
הַמְּדוֹת וּבְמָה דְּבָרִים וּעֶצֶות בְּדָרְכִים יִשְׁרִים לְעַבּוֹדָת הַבּוֹרָא, אֵין
דָּבָר בְּעוֹלָם גַּמְגַע מִמֶּה שֶׁלֹּא יְדִיבָּר מִמְּנָנוּ בְּסִפְרָה זוּ, כְּאַשְׁר יַרְאָה
הַקּוֹרָא בְּעִינָיו, וַיִּסּוּדֵתֽוּ בְּהַרְרֵי קָדְשׁוּ עַל פְּסוֹקֵי תּוֹרָה גַּבְיוֹאִים
וּכְתוּבִים וְדָבְרֵי רַבּוֹתֵינוּ זְכֻרוֹנוּ לְבָרְכָה בְּגָמְרָא וּמִדְרָשִׁים וּבְזַהָר
הַקָּדוֹשׁ וּשְׁאָר סְפִרִי-הַקָּדָשׁ, עַל-כֵּן אָמְרָנוּ לְהַדְפִּיסָם שְׁגִיתָה בְּכָמָה
תָּקוֹנִים וּהוֹסְפּוֹת חְדָשׁוֹת וּגְפָלָאות.

זֹאת לְדֹעַת, בַּי זוּ הַסְּפָר הַעֲתָקָתִי אֹתָה בְּאֹתָה מִפְיוֹ הַקָּדוֹשׁ,
בַּי אֲצַלּוֹ, זְכֻרוֹנוּ לְבָרְכָה, הַיּוּ כְּתוּבִים עַל דָּפִין קָטָנים
בְּלִי הַדָּבָרִים הַאֱלָה וּיוֹתֵר מֵזָה אֲפָלוּ בְּפָלִים, וּמְחַמֵּת שֶׁלֹּא הָיָה
רְצׂוֹנוּ לְמִסְרָר לְהַעֲוָלָם לְהַעֲתִיק בְּלִי דָבָרִוּ, שְׁהִיּוּ כְּתוּבִים אֲצַלּוֹ
בְּדָרְכִים כְּאֶלְהָה, עַל-כֵּן לֹא רְצָה לְמִסְרָר לִי בְּתַבִּיו בְּתוּיַתִן
לְהַעֲתִיקָם, רַק טְרַח בְּעַצְמוֹ וּבְכֻבּוֹדׁ וּקְרָא לִפְנֵי בְּפִיו הַקָּדוֹשׁ מֶלֶת
בְּמַלְהָה מַתּוֹךְ בְּתַבִּיו הַגְּלָל, וּמִפְיוֹ יִקְרָא אַלְיִי, וְאַנְיִי כּוֹתֵב עַל הַסְּפָר.
וּגְשִׁמְעָה מִפְיוֹ שֶׁאָמֵר, שְׁעַל אֹתָה רְפֹואָה לְבַד הַיּוּ אֲצַלּוֹ בְּמָה וּבְמָה

אָנֹכִי נְתַנֵּךְ וְלֹא יַעֲבֹר
נְתַנֵּךְ וְלֹא יַעֲבֹר פֶּזֶחֶת אֶצְבָּעַל
נְתַנֵּךְ וְלֹא יַעֲבֹר מִקְוֹת שְׁדָךְ אֶצְבָּעַל
נְתַנֵּךְ וְלֹא יַעֲבֹר רְבָעַל אֶצְבָּעַל
נְתַנֵּךְ וְלֹא יַעֲבֹר תְּקָוָעַל אֶצְבָּעַל
נְתַנֵּךְ וְלֹא יַעֲבֹר חָק נְתַנֵּךְ וְלֹא יַעֲבֹר

בזיגין בתובים, במדמה שאמר מעתים בזיגין, אך לא רצה
למסרם להעוזם.

ונ גם אגבי שמעתי מפיו הקדוש, בספר לפני זמן רב, קדם
שספר לי להעתיק זה הספר האלפ-בית, שיש אצלו
כתביהם באלו על כל המדות ושאר עוגנים והם דברי הספר הזה.
ואז אמר לי, שהשיג כל הרפואות שבעולם בתוד גבולי
ארץ-ישראל בספר יהושע, כי שמות כל הערים הכתובים שם
אצל כל גבול וגבול הם צורפי שמות של כל הרפואות שבעולם,
איך הם נקראים בכלל הלשונות. כי ארץ-ישראל היא קומה
שלמה, וחלוקת הארץ-ישראל היא כפי קומה אדם, הינו שחלק
גבול זה הוא בחינת רаш, חלק גבול זה הוא בחינת יד ימין,
וב יוצא בזה בכלל השגיים-עשר גבולים של ארץ-ישראל,
שנתחה לשבותים, שכולם הם כפי חלק קומה אדם, פמובה מזה
בספרים. ואמר שאצל כל גבול של ארץ-ישראל בתובים שם
הרפואות השיכים לאותו האיבר, שמכון בגד זה הגבול פג"ל.

כל זה שמעתי מפיו הקדוש כבר, והבנתי מדבריו הקדושים,
שבכל זה השיג בימי ילדותו ממש, אבל לא זכינו לקבל ממנו
בי-אם דברי הספר הזה, אשר ראה והבית והיה מפלם הדברים
במאזני שבלו הקדוש, מה שצריך למסר להעוזם, שהם הדברים
האללה שספר להעתיקם בג"ל, ומה שצריכין להעלים מהעולם
שהטעים שרפיה (במברר במקום אחר).

והגה אל, זכרנו לברכה, היו בתובים כל הדברים האלה
שבספר הזה עם ציון המקומות, שהוציאו מהם השגות
אל. אבל בשעתקטים מפיו הקדוש, לא נתן לי להעתיק כי-אם
אלם הדברים לבד מהויתן ולא הודיע מקומות אלה. אבל מפתלי

דִּבּוֹרֵיו הַקָּדוֹשִׁים הַבָּגָתִי, שֶׁיָּכֹל כָּל אָדָם לְמִצָּא אַיִּזהָ מִרְאָה מִקּוֹם וְרַמֵּז לְאַלּוּ הַדָּבָרִים, מַה יִכְּנֹן הֵם נּוּבָעִים; מַאִיִּזהָ מִקְרָא אוֹ מַאֲמָר רְבוּתִינָה, זָכְרוֹנָם לְבָרְכָה, וְקַצְתָּם הֵם מַאֲמָרִים מִפְּרָשִׁים בְּדָבָרִי רְבוּתִינָה, זָכְרוֹנָם לְבָרְכָה, כִּאֲשֶׁר יָרָא תְּרוֹאָה בְּעֵינֵינוּ. וְכֹבֶר יִגְעַז וְמִצָּאוֹ בְּמַה אָנְשִׁים דָבָרִים הַרְבָּה מִסְפֵּר הַזֶּה, הַיִּכְּנֹן הֵם רְמוּזִים.

וּבָעֵת, בָּעֵת עַסְקָנוּ לְהַדְפִּיסֹו שְׁגִיתָה, הַעוֹלָה עַל רֹוחֵי חַיָּה בְּלִי לְהַעֲתִיק מַאֲלֹו הַרְמָזִים וְהַמִּרְאָה מִקּוֹמוֹת לֹא דָבָר וְלֹא חַצִּי דָבָר מִפְּמָה טָעַמִּים, וְגַם מִחְמָת שְׁעַדְיוֹן לֹא יִצְאָנוּ יָדִי חֹזּוֹתִינָה לְמִצָּא רַמְזֵי כָּל הַדָּבָרִים, עַל-כֵּן הָיָה בְּדָעַתִּי לְבִלְתִּי לְהַצִּיג שָׁוֵם דָבָר מִהָּם. אֵיךְ אַחֲרֵי שׂוּבֵי גִּחְמָתִי, בַּי אַטְוֹ מִאָז דָלָא יִכְּזֹל לְמַעַבְדָּכְלָא מִצְוָה וּכְוֹי וּכְלִי אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדָךְ לְעַשׂוֹת בְּכַחַד עַשְׂתָּה, עַל-כֵּן גַּמְלַכְתִּי לְהַצִּיג בְּמַה רְמוּזִים אַצְלֵיכָה דָבָרִים, אֲשֶׁר כָּבָר מִצָּאה יָדִי וַיַּד בְּגִי-גִילִי לְמִצָּא רַמְזֵז הַמִּרְאָה מִקּוֹם, הַיִּכְּאָרְמִיזָא מַלְתָּא דָגָא בְּאוּרִיתָא דְבַכְתָּב אוֹ בְּעַל-פֶּתֶת, וּמַעַט מִזְעָר שְׁשִׁמְעָתִי מִפְיוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּעַצְמוֹ, כִּאֲשֶׁר יִבְאָר בְּמִקּוֹמוֹ. בַּי יִשְׁדַּבְרִים הַרְבָּה הַכְּתוּבִים כֹּאן בְּקָצָור, וּבְאַמְתָה גָּלָה עַל עַגְינָז זה תֹּרֶה אַרְבָּה בְּבָאָור גַּפְלָא וְגַזְרָא פְּדִרְכּוֹ הַגַּפְלָא מָאָד.

וְהַמְעִין בְּאַמְתָה, יִבְינֵן מַאֲלִיו בַּי אַחֲרֵי כָּל אֱלֹהָה, אֲפָלוּ בְּמִקּוֹם שְׁמַצְאָנוּ הַרְמָזֵז הוּא רַק רַמְזֵז וְאַסְמַכְתָּא בְּעַלְמָא, אֲבָל גּוֹף עַצְם הַעֲגִינָז בְּאַיִּזהָ דָרְךְ הַשִּׁיגָז גַּעַלְמָמִיעִינִינָה, בַּי כָּל דָבָרִיו הֵם דָבָרִי אַלְקִים חַיִּים, שַׁהַשִּׁיג כָּל דָבָר וְדָבָר בְּמִקּוֹם שַׁהַשִּׁיג, וְקָרָא אַסְמַכְתָּא בְּעַלְמָא הוּא, בַּי לִיכְאָמַלְתָּא דָלָא רַמְיזָא בְּאוּרִיתָא, וּעַל-כֵּן אֵי לְאוֹ דָלָא חַסְפָּא וְהַסִּיר מִסּוֹה הַעֲזָרָז, הַחֹופֶף עַל עַגְינָז וְגָלָה הַשְּׁגָות הַלְּלוֹ לֹא אַשְׁבַּחַיָּנוּ מִרְגְּגִינִיתָא, בַּי אֵין בְּכָחָנוּ לְדוֹן וְלַלְמֹד בְּעַצְמָנוּ דָבָרִים כְּאֵלה מִפְסּוּקִים וְדָבָרִ

זֶקְנָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

אָשָׁר פָּזָה רַצִּית אַצְּרֵל "אָשָׁר אָשָׁר מִקְוֹה שֶׁדֶבֶר אָחֵר מִסְפָּרִי רַבָּבוֹ אֲזַהַר תַּקְזֹז לְפָלֵל" →
"חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר ע"י הוֹצָאת "נְצָחָת וְאַגְּנָחָת" שְׁעִיר יִשְׂכִּת תִּיקְוֹן המידות 30

רְבָוֹתֵינוּ, זָכְרוּגָם לְבָרְכָה, בַּי-אָמָם מֵשְׁזַׁוְכָה לְקַדְשׁ עַצְמוֹ בְּאֶמֶת
עַד שְׁזַׁוְכָה לְהִשְׁגֹת מִלְמָעָלה, וְהַחֲכָם יִבְין מִדְעָתוֹ כָּל זֹה.

גַם תִּקְנַתִּי עַכְשָׂו הַפְּדָר שֶׁל הַדְּבָרִים הַקְדוֹשִׁים הָאֱלֹהִים. בַּי סִפְר
הָאֱלֹף-בֵּית הַרְאָשׁוֹן גַּדְפָּס שֶׁלֹּא בְּפָנֵי וְעַוְתָה הַמְדָפִים,
שְׁהַדָּפִים הָאֱלֹף-בֵּית הַשְׁנִי בְּפָנֵי-עַצְמוֹ וְחַלְקוֹ לְגַמְרִי מִן הַרְאָשׁוֹן,
וְלֹא כֵּן אָגְבֵי עַמְדִי, בַּי הָאָפָא אָמָנוּמִים חַלּוּקִים הַם בְּכֹמָה חַלּוּקִים
כַּאֲשֶׁר מִבָּאָר לְמָעָלה, אֲזֵה אָפָע-עַל-פִּי-כֵּן אֵין לְהַרְחִיקָם זֹה מִזָּה
בַּי מַאֲחָר שְׁשִׁנֵּיהֶם כִּאֵחָד טוֹבִים וְשִׁנֵּיהֶם מִדְבָּרִים מִמְּהוּזָת
הַמְדֹזָת, מִעַלְתָם וּפְחִיתּוֹתָם וּכְיוֹן, בְּזַדְאי רָאוּי לְהַצִּיג בְּיַיחַד כָּל
הַדְּבָרִים הַמִּדְבָּרִים מִמְדָה אַחֲת, כְּגַזֵּן אָזְתָא אָמֶת, טוֹב אָשֶׁר
יִפְהַ שְׁיִהּיו מִחְבָּרִים יִיחַד כָּל הַדְּבָרִים הַמִּדְבָּרִים מִמְעַלָת הָאֶמֶת
וְגַנּוֹת הַשְּׁקָר, אָפָע-עַל-פִּי שְׁהַהִשְׁגֹות שֶׁל הָאֱלֹף-בֵּית הַשְׁנִי שְׁגַבּוֹ
וְעַצְמוֹ מַאֲדָמָד מִן הַרְאָשׁוֹן כְּגַ"ל, אָפָע-עַל-פִּי-כֵּן פָּגִימִוֹת
בְּזַגְתָּם אָחָד וְשִׁנֵּיהֶם לְדָבָר אָחָד גַּתְבָּנוּ, לְגַלּוֹת גַּנוֹת הַשְּׁקָר
וּמִעַלָת הָאֶמֶת בְּדִי שְׁגַתְחַזְקָה בְּכָל כְּחָנוּ לְבָלִי לְדָבָר שְׁקָר, רַק אֶמֶת
בְּשֵׁם ה'. וּבְשִׁבְיָל זֹה גָּלָה לְנוּ כָּל הַתֹּועָלוֹת הַמְגִיעִים עַל-יְדֵי
הָאֶמֶת וְלַהֲפֵה, כָּל הַהַפְּסָדִים הַבָּאִים עַל-יְדֵי הַשְּׁקָר, וּבְאַיִזָה דָּרְךָ
זָכַיּוּ לְאֶמֶת וּבְיוֹצָא בָּזָה. הַזָּן כָּל הַדְּבָרִים הָאֱלֹהִים אָמָם מִקּוֹר חַצְבָּם
מִמְּקוֹם שְׁגַזְבָּעִים הַמְהָה, מִשְׁגָּגִים זֹה מִזָּה בַּי גַּבּוֹת עַל גַּבּוֹת שׂוֹמֶר
וּכְיוֹן, עַם-כָּל-זֹה בָּלָם שְׁבִים לְמִקּוֹם אָחָד, בְּדִי שְׁגַזְבָּה לְאֶמֶת.

עַל-כֵּן אָמְרָתִי לְהַצִּיג הַכָּל בְּסֶדֶר, וְכָל הַדְּבָרִים יִחְדֹו יְהִיוּ
תִּפְמִים בְּסֶדֶר אָחָד עַל-פִּי אֱלֹף-בֵּית. רַק גַּטִּיתִי קָוּ
בֵּין הַדְּבָרִים שֶׁל הָאֱלֹף-בֵּית הַרְאָשׁוֹן וּבֵין הַהִשְׁגֹות שֶׁל
הָאֱלֹף-בֵּית הַשְׁנִי, וְהַצְגָתִי הָאֱלֹף-בֵּית הַשְׁנִי בְּאֹזְנוֹת קַטְנוֹת,
לִמְעֵן יְדֻעַ הַקּוֹרָא לְהַבְדִיל בֵּינוֹ וּבֵין הָאֱלֹף-בֵּית הַרְאָשׁוֹן. בַּי כָּבֵר

זֶה נָתַן וְכֹא יַעֲבֹר

גָּלִיתִי, שְׁשָׁמַעְתִּי מִפְיוֹ הַקָּדוֹשׁ, שְׁדִבְרֵיו הַאָחִרְוֹנִים שַׁבָּאַלְפָ-בֵּית הַשְׁנִי גָּבָרוֹ וְגָבָהוֹ מִאֵד מִתְּרָאשׁוֹנִים, עַל-כֵּן גְּבוֹלָ שְׁמַתִּי בִּינֵיהֶם לְהַבְּחִין וְלִדְעַ.

וְהַשְּׁם הַטּוֹב יַגְהַנוּ בְּדָרְךָ הַיְשָׁרָה וְהַאֲמָתָה, וְגַזְבָּה לְלִמְדָה וְלִלְמָד, לְשֻׁמֶּר וְלְעַשּׂוֹת וְלִקְיָם אֶת בֶּל הַדִּבְרִים הַאָלָה הַכְּתוּבִים בָּאוֹן, וְלִהְבִין וְלִהְשַׁכֵּיל אֶת בֶּל דָּרְכֵי הַעֲצֹות, הַמְבָאָרִים בָּאוֹן אֶצְלָ בֶּל מְדָה וְמְדָה, אֹז נְצָלִיחָ אֶת דָּרְכֵנוּ וְאֹז נְשַׁכֵּיל.

גַם זוֹאת לְדַעַת, שְׁכַפְתָּה דִּבְרִים גַּמְצָאוּ כְּפּוֹלִים בְּהַאֲלָפָ-בֵּית הַשְׁנִי. וְהַטְּעָם, כִּי דַע אָחִי, שְׁפָפָר הַשְׁנִי מִסְרָר לְנוּ רַבְנָנוּ, זְכַרְזָנוּ לְבָרְכָה, בְּכִתְיבָת יְדֹוֹ הַקָּדוֹשָׁה וְאַצְלוֹ לֹא הָיוּ בְּתוּבִים הַדִּבְרִים עַל סִדְרָה אֲלָפָ-בֵּית רַק בְּפִי סִדְרָה הַהְשִׁגּוֹת, בְּפִי מַה שְׁהַשִּׁיג בֶּל דָבָר וְדָבָר בֶּל דָבָר וְדָבָר לְמְדָה הַשִּׁיכָה לְזֹה עַל-פִי סִדְרָה אֲלָפָ-בֵּית, וְגַם פְּקָד עַלְינָנוּ בְּפֶרֹושָׁה, שְׁבֵל הַשִּׁיךְ לְשָׁנִים אֹז לְשִׁלְשָׁה דִּבְרִים, שְׁגַּרְשָׁם אֶתֵּן שְׁתִּים אוֹ שְׁלִשִּׁים פְּעָמִים אֶצְלָ בֶּל מְדָה וְמְדָה, וּכֹן עֲשִׂינוּ, בְּגַזְבָּה לְמַשְׁלָ בְּאֹתָה לֵי לְמַזְדָּה (סימן ד): מַי שְׁלִמְדוֹ בְּתֹרַה וּכְוֹי, שְׁאָכְילָתָו וּכְוֹי, עַל-יְדֵי זֹה שׁוֹגָנָיו בְּדוֹגָנִין וּכְוֹי, זֹה הַעֲגִינָן שִׁיךְ לְלִמְזָדָה וְגַם שִׁיךְ לְמַרְיִיבָה וּכֹן לְאֹתָה אֶ' אָכְילָתָה, עַל-כֵּן גַּרְשָׁם בְּכָל אֶלְוֹ הַמְקוֹמוֹת וּמֵזָה תִּקְיִישׁ עַל הַשְּׁאָר. כִּי בְּזַגְתָּה הַקָּדוֹשָׁה הִיְתָה בְּדֵי שִׁיקָל עַל הַמְעִין הַחֲפִץ לְקַדְשָׁ עַצְמוֹ לְמַצָּא מַבְקָשׁו בְּגַקְלָה. שְׁאָמָן יַרְצָחָ לִידְעַ הַסְּגָלָה וְהַעֲגִינָן שֶׁל אַיִּזהֵ מְדָה, שְׁיַוְבֵל בְּגַקְלָה לְמַצָּא עַל-פִי סִדְרָה אֲלָפָ-בֵּית בְּאַיִּזהֵ עֲגִינָן שִׁיעַלָה עַל דַּעַתָּו, בְּגַזְבָּה לְמַשְׁלָ הַגְּלָל. לְפָעָמִים הָאָדָם רֹצֶחָ לְחַפֵשׁ לְמַצָּא עֲגִינָן לְמַזְדָּה וְלְפָעָמִים יַרְצָחָ לְמַצָּא מַעֲגִינָן קַדְשָׁת הַאָכְילָה וּכְוֹי, וּלְכֵן טּוֹב שִׁיהִיא גַּרְשָׁם בְּשָׁנִי הַמְקוֹמוֹת בְּדֵי שִׁיַּוְבֵל לְמַצָּא

זִקְנָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

מִבְקָשׁו בַּגְּנָל בַּמֶּקוֹם שִׁירֶצָה וְכֵן בְּשָׂאָר הַמְדֹות, וּמְחִימָת זֶה
הַדְּבָרִים כְּפֻגְלִים בְּכֹמֶה מִקְוּמוֹת. וְהַשֵּׁם יַתְּבִּרְךָ יְנִיחָנו בַּדָּרֶךְ אֲמָת,
וְכֹאשֶׁר זָכִינו לְסִידָר אֹתָם כֵּן גָּזֶקה לְעִשּׂוֹתָם, עד יִשְׁגַּבוּ יִשְׂרָאֵל
לְגַוְיֵיכֶם כִּיּוֹגִים אֶל אַרְבּוֹתֵיכֶם בַּמְהֻרָה בִּימֵינו אָמַן כֵּן יְהִי רְצָוֹן.

הקדמה טביה

**מה פַּטְמָעִתִּי מֵפִיו הַקָּדוֹשׁ בָּעֲגִינִּזֶּה הַמְּדוֹתָן
דָּעַ,** הָגָה בְּכָל מְדָה וּמְדָה יִשְׁבַּת כִּמְהָרָה וּכִמְהָרָה בְּחִינּוֹת וּעֲגִינִּים,
וּכְלָל מְדָה הִיא בְּחִינּוֹת קֹמֶה שְׁלָמָה. וּעֲלֵ-כֵן כִּשְׁחָסֶר לְאָדָם
בְּחִינָּה אַחַת מִתְּמָדָה, אַף שְׁכָל הַמְּדָה הִיא שְׁלָמָה אֶצְלוֹ,
אַף-עַל-פִּי-כֵן מִחְמָת הַחֶפְרוֹן אֶחָד שְׁיִשׁ לְאָדָם בְּתַמָּדָה, אָזִי
גַּרְאָה לוֹ, בְּאֶלְוֹ כָּל הַמְּדָה חַסְרָה אֶצְלוֹ. כִּמו אֶצְלָהּ הָאָדָם כִּשְׁיִשׁ לוֹ
חֶפְרוֹן בְּאִיבָּר אֶחָד, אָזִי כָּל גֻּפוֹ מִבְּלַבָּל וּמִרְגִּישׁ הַחֶפְרוֹן בְּכָל
הַגּוֹף, כִּמו-כֵן כִּשְׁחָסֶר לְאָדָם אֵיזָה חֶפְרוֹן בְּתַמָּדָה גַּרְאָה לוֹ, בְּאֶלְוֹ
חַסְרָה כָּל הַמְּדָה.

והנה המדות גם שכנים אלו לאלו, על-בז יכולה מדחה אחית לעזר
למדחה אחרית שהוא שכנה אצלה, בדגמת שאמרו רבותינו,
זכרונם לברכה: איבר מחזק איבר, זהינו בשאוכל זה האיבר
מהבהמה יתחזק איבר האדם, אז אצל המדות יוכל לסייע חלק
מדחה זו, שהוא בחינת איבר המדחה לאיבר מדחה השכנה אצלה.
ועל-בז בשאדם רוצחה לילך בדרך הקדש, צריד לשבר כל המדות
רעות ולזכות המדות טובות, וצריד לבקש ולהפץ עצמו תמיד
ולחפש בכל מדחה ומדחה אם היא שלמה אצלו, ובשרואה איך
חרונו באיזה מדחה או יבקש עזר וסינו מהמדחה השכנה.

וְזַהֲגֵן עֲגִינָן הַגְּאָמֶרִים בָּאוֹתִיּוֹת הַלְּלוֹג, וּבָעֲגִינָן, לִמְשָׁל, בִּשְׁחָסֶר לוֹ, עֲגִינָה, וַיֵּשׁ מְדָה אַחֲרַת הַמְּסֻגָּלָת לְעֲגִינָה, (א) פְּגֻזָּן בְּטַחַזָּן,

או צִרְיךְ לְסִיעַ לוּ עַל-יָדֵי בְּפִתְחָזָן לְבוֹא לְעִנּוֹת, דְּהִינּוּ לְפָעָמִים הַבְּפִתְחָזָן הוּא בְּקָל לוּ יוֹתֶר לְהַשִּׁיגּוּ מַעֲנָה, וְאַזְּיוּ יַעֲשָׂה הַקָּל, וְעַל-יָדֵי זֶה יַבּוֹא לְהַמְּדָה, שֶׁהִיא כְּבָדָה יוֹתֶר אַצְלוֹ. וְלְפָעָמִים יִשְׁלֹׁז מְדָה הָאַחֲרָת, אֶלָּא שֶׁאַינּוּ מִשְׁתְּפִימָשׁ עַמָּה, וּבְשֶׁצְרִיךְ לְסִיעַ לוּ מְדָה הַמְּדָה לְמְדָה אַחֲרָת, צִרְיךְ לְהַתְּחִיל לְהַשְׁתְּפִימָשׁ עַמָּה. (פרוש, על-פי מְשֻׁלָּה הַגְּיָל, הִינּוּ לְמְשֻׁלָּם מֵשְׁרוֹצָה לְבוֹא לְעִנּוֹת וּרְזָאָה שְׁבִתְחָזָן מִסְגָּל לְעִנּוֹת, וּבְאַמְתָּת בְּכֶר יִשְׁלֹׁז לוּ מַדָּת הַבְּפִתְחָזָן, רק שֶׁאַינּוּ מִשְׁתְּפִימָשׁ עַמָּה זוֹאת הַמְּדָה שֶׁל בְּפִתְחָזָן, אַזְּיוּ בְּשֶׁרוֹצָים לְזִכּוֹת לְעִנּוֹת, צִרְיךְ לְהַתְּחִיל לְהַשְׁתְּפִימָשׁ עַמָּה מַדָּת הַבְּפִתְחָזָן וּכְזוּ כֵּל בְּיֹצָא בְּזֹה בְּשֶׁאָרְךָ הַמְּדוֹת וְהַבָּן).

שִׁיחָה לְהַאֱלֹפָ-בֵּית הַחְדָּשׁ אָזְטָד' דְּעַת סִימָן א', הַמִּתְחִיל: דָעַ, כִּי לְכָל הַעוֹלָמוֹת וְלְכָל גְּבָרָא יִשְׁכַּן קֹמָה מִיחָדָה, לְמַשְׁלָל מִין הָאָרִיה וּכְיוֹן. וְתַהְבְּדִילִים כָּלִים הַם רְמוֹזִים בַּתְּמוֹגָת הָאָתוֹת בְּצִרוּפֵיכֶם, וְהַזּוֹכָה לְהַבִּין אֶת הַתּוֹרָה וּכְיוֹן, גְּרָאָה לֵי שְׁזָה עֲגִינָן הַשִּׁיחָה, שֶׁשְׁמַעַתִּי מִפְיוֹ הַקְדּוֹשׁ קָדָם שְׁבָת חַנְכָה תְּקִמָה מַעֲנִין הַבְּרִיות שֶׁל הַעוֹלָם, שֶׁבָּל הַתְּמוֹגָת וְהַצְוֹרוֹת שֶׁל כָּל בְּגִי-אָדָם כָּלִים גְּבָלִים בַּתְּבִתָּה "אָדָם" הַגְּאָמֵר בַּתּוֹרָה: "גַעֲשָׂה אָדָם". כִּי בְּזֹה הַתְּבִתָּה "אָדָם", שָׁאָמֵר הַשֵּׁם יִתְבְּרָה: "גַעֲשָׂה אָדָם", בַּתְּבִתָּה זוּ גְּבָלִים כָּל מִינֵי הַתְּמוֹגָת שֶׁל כָּל בְּגִי-אָדָם שְׁבָעוֹלָם. וּכְזוּ בַּתְּבִתָּה "בְּהִמָּה וְחִיה" הַגְּאָמֵר בְּמַעַשֵּׁי בְּרָאשִׁית, בְּזֹה הַתְּבִתָּה גַם-כֵן גְּבָל כָּל הַתְּמוֹגָת שֶׁל כָּל בְּהִמָּה וְחִיה וּכְזוּ שְׁאָר הַגְּבָרָאים. וְהָאָרִיךְ בְּשִׁיחָה זוּ וְאָמֵר אָז, שִׁיחָה חַכְמָות אָפְלוֹ בְּזֹה הַעוֹלָם שִׁיכּוֹלִין לְחִזּוֹת בָּהֶם לְבָד בְּלֵי שָׁוֹם אֲכִילָה וְשִׁתִּיה, וְהָאָרִיךְ בְּשִׁיחָה זוּ הַרְבָּה, וְלֹא זְכִינוּ לְכַתְּבָה.

אָלָף נְתַנֵּן וְלֹא יַעֲבֹר

סֶל אָלָף פָּזָה רַצִּית אַצְּעַל "אָלָף מִקְוֹה שְׂדֹק אָהָר מִסְפָּרִי רַבְּנוּ אֲזִיחָה תַּקְאֹז לְפָלָא" אָלָף "חַק נְתַנֵּן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר ע"י הַוֹּצָאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָחָת" שְׁעִיר יִשְׁבִּת תִּיקְוֹן המידות אֲלָמָּה 30

שִׁינֵּךְ לְאָלָף-בֵּית הַחְדָּשׁ אָוֹת דִּעָת סִימָן א' בְּסֻפּוֹ: וְגַם יוֹדָע הַתְּאַחֲדוֹתָם, הַיְנֵוּ רְאִשְׁיָתָם וְתְכִלִּיתָם, כִּי בְּרָאשָׁית וּבְתְכִלָּת הַמִּם בְּאַחֲדוֹת בְּלִי הַבְּדָל. אֲפָשָׁר שֶׁזֶּה הָיָה קָצָת בְּוֹנֶת רַבְּנוּ, זָכְרוּנוּ לְבָרְכָה, בְּהַתּוֹרָה הַמִּתְחָלָת: "לְכוּ חֹזֶה מִפְעָלוֹת הָיָה", בְּלִקְוּטֵי הַגִּינָּא סִימָן ל"ט, כִּי לְכָל דָּבָר יִשְׁהַרְחֵל הַתְּחָלָה וְתְכִלָּת וּכְיוֹן, עַיִן שֶׁם הַיִּטְבָּה. וְאֲפָשָׁר הָיָה בְּוֹנֶת עַגְּנִין הַגְּלִיל, שְׁצְרִיכֵיכְיוֹן לוֹזּוֹת לִידָע וְלַהֲשִׁיג עַגְּנִין הַגְּלִיל, שֶׁבְּהַתְּחָלָה וּבְתְכִלָּת הַמִּם בְּאַחֲדוֹת בְּלִי הַבְּדָל, כִּי זוֹאת הַתּוֹרָה, לְכוּ חֹזֶה הַגְּלִיל, לֹא זָכִיתִי לְהַבִּיגָה הַיִּטְבָּה בְּשָׁעָה שְׁשָׁמְעָתִי מִפְיוֹ הַקְדּוֹשׁ, וְגַם כְּשֶׁרָאָה הַתּוֹרָה בְּכִתְבָּה אָמָר, שְׁבָזָאת הַתּוֹרָה לֹא בְּוֹנֶתִי לְדִעָתוֹ. וְאָמָר בְּזֹה הַלְּשׁוֹן: לֹא כֵּד אָמְרָתִי, וְגַם אָפְלוּ לֹא כֵּד הִיְתָה בְּוֹנֶתִי. וְאֲפָשָׁר הִיְתָה בְּוֹנֶת עַגְּנִין הַגְּלִיל, וְזֶה לֹא בְּאָרְתִּי שֶׁם בְּכִתְבָּה, עַל-כֵּן אָמָר שֶׁלֹּא בְּוֹנֶתִי לְדִעָתוֹ: וְה' יוֹדָע גְּסֻפָּרוֹת.

שִׁינֵּךְ לְאָלָף-בֵּית הַחְדָּשׁ שֶׁחָבֵר בְּיִמְיָה יְלִדוֹתָו. עַל-יִדִּי זָרִיזּוֹת, בְּגַנְּקָל לְהִיּוֹת פְּרִנְסָם הַדּוֹר בְּגִשְׁמִיוֹת אוֹ בְּרוֹחָגִיוֹת. וּסִימָן לְדָבָר: לְדֹךְ אֶל גָּמְלָה עַצְל, עַל זֶה בְּכִתְבָּה: מִשְׁם רֹעָה אָבָן יִשְׂרָאֵל, דְּהַיָּנוּ פְּרִנְסָם, הַיְנֵוּ שְׁהַפְּרִנְסָוֹת, לְזֹכּוֹת לְהִיּוֹת פְּרִנְסָם, זֶה עוֹמֵד עַל זָרִיזּוֹת הַגָּלְמָד מִהָּגָּמָלָה, כִּי מִשְׁם רֹעָה אָבָן יִשְׂרָאֵל. וּעַגְּנִין זֶה בָּבָר גְּדָפָס בְּאָלָף-בֵּית הַחְדָּשׁ בְּלִשׁוֹן אַחֲרָה, אַךְ בְּסֶגֶנוֹן זֶה שְׁמָעָתִי זֶה הַעֲגִין מִפְיוֹ הַקְדּוֹשׁ.

הקדמת הספר ליקוטי עצות

מי הָאִישׁ הַחְפִּיצִים חַיִים, מִי הַבּוֹחר בְּחַיִים גַּצְחִים, מִי הַחָם עַל גַּפְשׁוֹ בְּאֶמֶת, מִי לְהַשֵּׁם, יִשְׁיָם לְבוֹ אֶל הַחְבּוֹר הַקְטָן הַזֶּה, מַעַט הַכְּמוֹת וּרְבָה הָאִיכּוֹת. הַבִּיטו וּרְאוּ וְהַתִּמְהֹוּ תִּמְהֹוּ. כִּי פָעֵל פָּעֵל בִּימֵיכֶם אֲשֶׁר גַּתְגָּלוּ דָרְכִים וְעַצּוֹת גַּפְלָאות וְגַוְרָאות. חַדְשִׁים גַּם יִשְׁגִּים.

זֶה נָתָן וְכֹא יַעֲבֹר

፩

מִסְפָּדִים עַל אֶדְגֵּי פֹּז. שְׁתַׁוְּלִים עַל פְּלִגֵּי מַיִם. נֹבָעִין מִמְּעִין הַיּוֹצָא מִבֵּית הַשֵּׁם. מַיִם עַמְקִים עֲצָה בְּלֵב אִישׁ. אֲשֶׁר הַדָּלָם אִישׁ תְּבוֹנוֹת. לְכוּ חֹזוּ מִפְּעָלוֹת הַשֵּׁם. שִׁימֹו לְבָבְכֶם לְדִבְרִים הַאֱלֹהָה. כִּי הֵם דִּבְרִים הַעוֹמְדִים בְּרוֹזָמוֹ שֶׁל עַזְלָם. דִּבְרִי אֶלְקִים חַיִים וּמֶלֶךְ עַזְלָם. דִּבְרִים הַמְּחִיִּין אֶת כָּל הַגְּפָשָׁות מַקְטָן וְעַד גָּדוֹל מַרְזָום כָּל דִּרגֵין עַד תְּכִליַת מִדְרָגָה הַתְּחִתּוֹנָה. אֵין דִּבְרִי עֲצָה קְדוּשָׁה גְּעֻלָּם מִמֶּךְ אֲשֶׁר לֹא תִּמְצְּאָהוּ בְּסֶפֶר הַזֶּה, וּכְלֵא אֲשֶׁר תִּשְׁאַלְךָ נִפְשָׁךְ לֹא יָאַצֵּל מִמֶּךְ הַבְּرָךְ הַקְטָן הַזֶּה. הַט אָזְנָךְ וּשְׁמָעָ פְּקָח עִינִיכְךָ וְרָאָה. וְהַבָּזָן וְהַבָּט הַאֲמָת לְאַמְתָתוֹ. הַסְּרָמָה מִמֶּךְ עֲקָשָׁות לֵב. וְדָרְכֵי לִיצְגָּוֹת וְשְׁקָרִים וְחַבְמוֹת שֶׁל הַבָּל הַרְחָק מִמֶּךְ. חֹסֶה עַל נִפְשָׁךְ וְהַטָּה דְעַתָּךְ וּמִחְשָׁבְתָךְ אֶל הַאֲמָת לְאַמְתָתוֹ. כִּי אִם הֵם וּשְׁלָוָם תְּפָתָה מִן הַאֲמָת, אַת מַי תְּטַעַת. הַלֹּא לֹא תְּטַעַת כִּי אִם אַת עַצְמָה. אִיתִי סֶפֶר הַזֶּה וְחַזָּה בּוּ. הַיִשׁ בְּלִשׁוֹנוֹ עַזְלָה חַם וּשְׁלָוָם. אִם הַטָּה אַשּׁוּרָוּ מִגַּי דִּרְךְ הַיִּשְׁרָאֵל אֲשֶׁר דִּרְכוּ בּוּ אֲבוֹתֵינוּ מַעֲזָלָם. בְּהַשֵּׁם בְּטִחְתִּי אֶל אֲבוֹשָׁ בְּדִבְרִים הַאֱלֹהָה, לֹא בְעַלְמָא הַדִּין וְלֹא בְעַלְמָא דְאַתִּי. אָזְדָה הַשֵּׁם מַאֲד בְּפִי וּבְתוֹךְ רַבִּים אֲהַלְלָנוּ. אֲשֶׁר עָמַד לִימִין אֲבִיוֹן כְּמוֹנִי. וְחַזְקָנִי וְאַמְצָנִי לְלִקְטָה שׂוֹשָׁגִים נֹרְאִים כְּאֶלְהָה. סְגָלּוֹת יִקְרֹות וּרְפּוֹאוֹת גְּצָחִוֹת כְּאֶלְהָה. חַיִי נִפְשָׁות כְּאֶלְהָה מִבְּאַרוֹת מִים חַיִים מִמְּעִינִי הַיִּשְׁוֹעָה. אֲשֶׁר כָּל הַגּוֹבָע מִהֶּם. כָּלִים מִסְפָּדִים עַל דִּבְרִי אֲבוֹתֵינוּ וּרְבּוֹתֵינוּ זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה בְּתוֹרָה שְׁבָכְתָב וּבְעַל פָּה בְּתִגְנִ"ד וּתְלִמּוֹד בְּבָלִי וַיְרֹא שְׁלָמִי וּמִדְרָשִׁים וּסְפִרִי הַזָּהָר הַקְדּוֹשׁ וּסְפִרִי הָאָרְבִּי זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה. עַלְיָהָם בְּנוֹיִים וּמִסְפָּדִים כָּל הַדִּבְרִים הַאֱלֹהָה הַמּוֹבָאים בְּכֶרֶד הַגּוֹרָא הַזֶּה. וְלִתְרֹחִיב בְּשֶׁבֶח מַעַלְתָם. יִקְצְרוּ הַמּוֹזִיעָות. אֵת הַמְּסִתְבָּל בְּהָם בְּעֵין הַאֲמָת. יִרְאָה בְּעַצְמוֹ אֶת יִקְרָר תְּפָאָרָת גְּדָלָתָם וְהַאֲמָת יִעַד עַל עַצְמוֹ. וְהַשֵּׁם

זֶקְנָה נִתְןָ וְלֹא יַעֲבֹר

ט

אֵשֶׁת פָּזָה רְצִית אַצְּבָל "אֵשֶׁת פָּזָה שְׂדֵךְ אֵשֶׁת פָּסְפָּרִץ רְבָבָע אֵשֶׁת תְּקֹזָע לְפָלָע" →
"חַק נִתְן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר ע"י הַוְצָאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָתִי" שְׁעִיר יִשְׁכָּת תִּיקְוָן המידות →
30

אֱלֹקִים אֲמָת יִתְן לִיעַקְבָּב אֲמָת וַיִּשְׁלַח אֹרוֹז אֲמָת וַיִּגְחַנוּ תְּמִיד
בַּדָּרְךָ הָאֲמָת. וַיַּטֵּה שְׁבָמָנוּ לְעַבְדוּ כֹּל יְמֵי חַיָּנוּ בָּאֲמָת וְלֹא הָבָב
הַשְּׁלּוּם וְהָאֲמָת. עד יִפּוֹן בְּחִסְדֵּנוּ כִּסְאָדָוד וַיִּשְׁבַּע עַלְיוֹ בָּאֲמָת.
בִּמְתָרָה בִּימֵינוּ אָמָן:

סְפּוּרִי מִעֲשִׂיות

הקדמה

מה שָׁהִיה כִּכְרָב גְּקָרָא שְׁמוֹ וְגַזְעַע שְׁהֹוא אָדָם וְזֹאת תּוֹרַת הָאָדָם
דָּקְדָּשָׁה, אֲשֶׁר זָכָה לְהַשְׁלִים דְּמוֹת אָדָם כִּי זֶה כָּל הָאָדָם הַלְּא הַוָּא
כְּבוֹד אֲדוֹגִינוּ מַוְרָנוּ וְרַבְנוּ, עַטְרָת תִּפְאַרְתָּנוּ גָּאוֹן עַזְנוּ, הַרְבָּ
הַקָּדוֹשׁ וְהַגּוֹרָא בְּוֹצִינָא רַבָּא בְּוֹצִינָא עַלְאָה בְּוֹצִינָא יַקְיָרָא
וְקִדְישָׁא קְדַשְׁתִּשְׁמָמָרָנוּ הַרְבָּב נְחַמֵּן, זָכָר צְדִיק וְקָדוֹשׁ לְבָרְכָה גִּין
וְגַבְדָּל לְהַרְבָּב הַקָּדוֹשׁ וְהַגּוֹרָא הָאָלָקִי הַבָּעַל-שְׁם-טוֹב, זָכָר צְדִיק
וְקָדוֹשׁ לְבָרְכָה אֲשֶׁר כִּכְרָב גַּהֲנוּ יִשְׂרָאֵל לְאֹרוֹז בְּחַבּוּרִיו הַקָּדוֹשִׁים
הַגְּפֻלָּאִים אֲשֶׁר כִּכְרָב יִצְאֵו לְאוֹרָה רַבִּים רָאוּ וַיִּשְׁמַחוּ וַיִּשְׁרִים יַעֲלוּ
וְהָאֲמָת יוֹרָה דָּרְכוֹ וְהָגָה עוֹד רְאָה זֶה גִּמְצָא בָּאֲמָתָהוֹתִינוּ סְפּוּרִי
מִעֲשִׂיות גְּפֻלָּאות וְגַזְעָאות אֲשֶׁר זָכִינוּ לְשִׁמְעָ פֶּה אֶל פֶּה מִפְיוֹ
הַקָּדוֹשׁ אֲשֶׁר אָזְן וְחָקָר וְתָקוֹן מִשְׁלִים הַרְבָּה וְהַלְּבִישׁ וְהַסְּתִיר
הַשְּׁגָנָת גְּבוּהָות וּעֲצֹמוֹת בְּסְפּוּרִי מִעֲשִׂיות בְּדִרְכִּים גְּפֻלָּאִים
וְגַזְרָאִים מִאֵד כִּי זֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל עַל הָגָאָלה וְעַל הַתְּמוּרָה
כַּשְׁחִיוּ רֹצִים לְדִבֶּר בְּגַסְּתָרוֹת ה' הִיוּ מִדְבָּרִים בַּדָּרְךָ חִידָה וּמְשָׁל
וְהַלְּבִישׁוּ סְתִירִי תּוֹרָה גְּנוּזָא דְּמַלְכָא בְּכַפָּה וּבַפָּה לְבּוּשִׁים
מְלֻבּוּשִׁים שׂוֹגִים בְּמַוְבָּא אַחֲר הַמְּעִשָּׂה שֶׁל בַּנְּהַמְּלָךְ וּבַנְּהַשְּׁפָחָה
שָׁאָמַר רַבָּנוּ, זָכְרוֹנוּ לְבָרְכָה, אָז שְׁבִּינִים הַקְּדָמוֹנִים בְּשָׁהִיוּ
הַחֲבָרִים מִדְבָּרִים וּמִשְׁיחִים קְבָּלה הִיוּ מִשְׁיחִים בְּלִשּׁוֹן כֹּזה כִּי עַד
רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי לֹא הִיוּ מִדְבָּרִים קְבָּלה בְּאַתְגָּלִיא וּכְיוֹן, וְעַל

הקדמת ספורי מעשיות

פִי רַב אֶחָר כֹּמָה מְעֻשֵׁיות הָיָה מְגַלָּה קָצָת מַעַט פָּחוֹת מִטְפָּה מִן
הַיָּם אֲיוֹזָה רַמְזִים לְהִיכְנוֹ הַדְּבָרִים מְגִיעִים כִּמְבָאָר לְקָמָן בָּמִקּוֹם
הַדְּבָרִים וְהַרְמִזִּים שֶׁסְּפִיר אֶחָר כֵּל מְעֻשָּׂה וּמְעֻשָּׂה וְהַגָּה עַד הַגָּה
הַיָּוֹם הַדְּבָרִים הָאֱלֹהִים גְּנוּזִים אֲצַלְנוּ אֲךָ לְהִיוֹת רַבִּים אֲוֹמָרִים
לְנַפְשֵׁנוּ מַיְ יִרְאָנוּ טֹב כִּי רַבִּים אֲשֶׁר אֲתָנוּ מְאַגְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ אֲשֶׁר
גְּכַסְפָּה וְגַם כָּלְתָה נַפְשָׁם לְשֵׁמֶעֶת תִּמְיד דָּבָרִי אַלְקִים חַיִים שִׁיצָאוּ
מִפִּי רַבְנוֹ הַקָּדוֹשׁ, זְכַרְנוּ לְבָרְכָה, וּבִיחוּד אֶלְוּ הַמְעֻשִׁיות שֶׁסְּפִיר
אֲשֶׁר לֹא זָכוּ עַדְיוֹ שִׁיגִיעוּ אֲלֵיהֶם כִּי אִם בְּהִעַתְקּוֹת בְּכִתְבָּה עַל-יִדִּי
סּוֹפְרִים שְׁזָנוּגִים אֲשֶׁר גַּתְרָבוּ הַטְּעִיות בָּהֶם מִאָד וּקְלָקָלוּ הַמְבָזָן עַל
בָּזָן תְּשׁוֹקָתָם הַגָּדוֹלָה אֲלַצּוֹנוּ, וּכְסָפָם הַחֹזֶק דְּחַקּוֹנוּ עַד אֲשֶׁר
הַכְּרָחָנוּ לְמִלְאָת רְצׂוֹנָם לְהַבִּיאָם לְבֵית הַדְּפּוֹם וְגַם כִּי הָיָה לְנוּ גָּלִוי
דָּעַת מִפִּי רַבְנוֹ הַגָּדוֹל, זְכַרְנוּ לְבָרְכָה אֲשֶׁר פָּעָם אֶחָד גָּלָה דָּעַתוֹ
שְׁרוֹצָחָה לְהַדְּפִים סְפּוּרִי מְעֻשִׁיות, וָאָמַר בָּזָה הַלְשׁוֹן לְפִנֵּי בְּפִיה
אֲנָשִׁים בְּדָעַתִּי לְהַדְּפִים סְפּר מְעֻשִׁיות וַיְהִי לְמַעַלָּה בְּתוֹב בְּלַשׂוֹן
הַקָּדְשׁ וְלַמְּטָה בְּלַשׂוֹן לְעֹז וָאָמַר: הַלְא מָה יוּכְלוּ הַעֲוֹלָם לִדְבָּר עַל
זֹה, הַלְא עַל כָּל פְּגִים הַם מְעֻשִׁיות גָּאִים לִסְפָּר וּכְזַי בְּדָבָרִים הָאֱלֹהִים
גְּשֶׁמֶע מִפִּיו הַקָּדוֹש בְּפֶרְוֹשׁ וּזֹה אֲשֶׁר הַעִירָנוּ לְהַבִּיאָם לְבֵית
הַדְּפּוֹם וְאָמַם אָמָגָם יַדְעָנוּ וְלֹא גָּעָלָם מַעֲיִינָנוּ כִּי רַבִּים קָמוּ עַלְיוֹ עַם
כָּל זֹה הָאֶמֶת עַד לְעַצְמוֹ וְאֲנָחָנוּ מִחְיִיבִים לְעַשׂוֹת רְצׂוֹנוּ וְהַשָּׁם
הַטּוֹב יִعָשֶׂה הַשׂוֹמֵע יִשְׁמַע וְהַחְדֵל יִחְדֵל וְגַם כִּי תְּהִלָּה לְאָל עַד
פָּה עַזְרָנוּ רְחַמְיוֹ יִתְבְּרֹךְ כִּי גַּתְפִּשְׁטוּ חַבּוֹרִיו הַקָּדוֹשִׁים בְּקָרְבָּם
קָדוֹש בְּקָהָל וְעַדָּה וַיְשַׁרְאָל, וַיְהִי דָּבָרִיו לָהֶם לְשָׁשׁוֹן וְלַשְׁמַחָה
וְתָהִי בְּפִיהֶם בְּדָבָשׁ לְמַתּוֹק כָּלָם יִשְׁבָּעוּ וַיִּתְעַגְּנוּ מַטּוּבָוּ כִּמוֹ חַלְבָּ
וְדַשְׁן תְּשַׁבַּע גְּפָשָׁם וִשְׁפָתִי רְגָנּוֹת יְהִיל פִּיהֶם וְרַבִּים אֲשֶׁר אֲתָנוּ

זֶקֶן נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

בגאיה ובו אשר בדו מלבים אשר לא עלה על דעתו ולא עליינו להאריך ולספר בדבר זה כי הוא כבשי דרומגנא ובמה עליון אתה הפהכו בגיניהו על ידי רבוי המחלקות שגתרבו בימינו בין החכמים והצדיקים ומיבוא אחר הפלך את אשר כבר עשהו אהזאת לדעת כי כל בוגתנו בהדפסת אלו ספרי מעשיות הוא רק בשビル אנשי שלומנו החסינים בצל קדשו התאים ומצפים ומשתוקקים לשמע דברים קדושים ואם אמרם הדברים הגדפסים בספר, באלו נאמרו בקהל רב לעמץ זה ראיינו כי כבר התחיל הדברים הפתפוח בכתב על ידי העתקות רבות ואין הבדל בין הדברים הכתבים לדברים הגדפסים וגם לא מראש בספר דברם כי כל מי שיש לו עיניים יראה וכל מי שיש לו לב יבין כי לא דבר רק הוא מכם ואם רק הוא מכם כי דברם הללו עומדים ברום גביה מרים ושמנו מפיו הקדוש בפרוש שאמר שככל דבר ודבר של אלו המעשיות יש בו בוגה עצומה וכי ממשגה דבר אחד מיאלו המעשיות מכפי מה שאמרו הוא עצמו הוא מחרף הרבה מהמעשה ואמր של אלו המעשיות הם חזושים נפלאים ונוראים מאד מאד ויש בהם דרכיהם ונסתירות וע מקומות מפלג מאד וראויים לדרשם בربים לעמד בבית הכנסת בספר מעשה מיאלו המעשיות כי הם חזושים גבוזים ונוראים מאד גם מי שלבו שלם ובקין היה טוב בספר קדש ובפרט בספר הזהר הקדוש ובתבי הארץ, זכרונו לברכה יובל להבין לדעת קצר מעט רמזים באיזה מעשיות אם ישים לבו ודעתו עליהם היה טוב גם יש בהם התועරות מוסף נפלא ועצום מאד ברב המקומות, ייגרם המשビル בעצמו כי רבים בכולם מעוררים וממשיכים את הלב מאד להשם יתברך לשוב להשם יתברך באמת לאמת לעסק רק

הקדמת סיפוריו מעשיות

בְתּוֹרָה וּבְזֶהַדָּה תִמֵּיד וְלֹהֲפֵד פְנִיו מַהֲבֵלִי הָעֹלָם לְגִמְרִי כַאֲשֶׁר
יְרָאָה הַרֹּאָה בְעִינֵי שְׁכַלוֹ אָם יִסְתַּכֵּל בָּהֶם בְאַמְתָה אֲוֹלָם תְּכִלִית
כּוֹנוֹת אַלְוָה הַמְעֻשִׂיות רְחוֹק מִאֵד מִדְעָת אָנוֹשׁ וְעַמְקָעֵמָק מִי
יִמְצָאָנוּ וְאֵין לְהָאָרִיךְ בְשִׁבְחָה תְפִאָרָת גְּדוֹלָת הַמְעֻשִׂיות הַאַלְוָה כִּי
גַבְהָוּ מִדְעָתָנוּ וּכְלָהּ מוֹסִיף לְדַבָּר בְשִׁבְחָה גְּדוֹלָתָם וְעַמְקוֹתָם הוּא
גּוֹרָעַ רָק אָמְרָנוּ לְהָעֵיר קָצָת לְבֵב אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ לְמַעַן לֹא יִשְׁכַּחְוּ
נְפָלָאוֹתָם אֲשֶׁר הַרָּאָם מַרְחֹק כִּמְאוֹן דְמִחוֹי בְמַחְזָג עַד הַיְכֹן
הַדְּבָרִים מַגִּיעִים עַל יָדֵי מַעַט הַרְמָזִים אֲשֶׁר גָּלָה לְעִינֵינוּ אַחֲרֵי
סְפָור פֶל מַעֲשָׂה וּמַעֲשָׂה כִּי הָאָפָ אֲמָגָם גַּרְשָׁמוֹ קָצָת הַרְמָזִים
שֶׁגְשַׁמְעוּ מִפְיוֹ הַקָּדוֹשׁ אֲךְ זֶה בְּרוֹר לְכָל מְשֻׁבֵּיל כִּי אֵין הַזָּמָה
הַשׁׁוֹמָעַ מִפְיִי הַחֲכָם בְעַצְמוֹ לְהַרֹּאָה הַדְּבָרִים בְסֶפֶר וּבְיוֹתָר
בְּדִרְכֵי רְמָזִים בְּאֱלֹהָה אֲשֶׁר אֵינָם מִוּבָנִים כִּי אָם עַל יָדֵי תְּנוּעָת
הָאִיבָרִים בְגַעֲנוֹעַ הַרְאָשׁ וּקְרִיאָת הָעֵינָן וְגַטִּית הַיָּד וּבְיוֹצָא בְאֱלֹהָה
אֲשֶׁר עַל יָדֵם דִיקָא יִבְין הַמְבִין קָצָת מַעַט וַיִּשְׁתּוֹמֵם עַל הַמְרָאָה
וְעִינֵינוּ לְמַרְחֹק יִבְיטֹו גְּדוֹלָת הַשֵּׁם וְגְדוֹלָת תּוֹרָתוֹ הַקָּדוֹשָׁה אֲשֶׁר
נִתְלִבְשָׁה בְכֹמָה לְבוֹשִׁים שְׁוֹגִים פְמַבָּאָר בְכָל סְפִרִי קָדְשׁ עַד כֹּה
הָגִיעוּ דִבְרִים הַמְעוֹטִים הַמְחֹזִיקִים הַרְבָּה לְבָנוּ יְהִגָּה אֵימָה, אֵיה
סּוֹפֵר אֵיה שׁוֹקֵל מָאוֹן יִבּוֹא עַזְרָנוּ מֵיִגּוֹד לְנוּ אַשׁ אַכְלָה מֵיִעַמֵּד
בְעִדִּינוּ גְשָׁא לְבָבָנוּ אֶל כְּפָרִים אֶל אֶל בְשִׁמְיִם בְיַדְוֹ נְפָקִיד רֹזְחָנוּ
אַלְיִיךְ ה' גְשָׁא נְפָשָׁנוּ עַד הַגָּהָה רְחַמִּיךְ עַזְרָנוּ עַזְרָנוּ כִּי עַלְיךָ
גְשַׁעֲגָנוּ וַיְהִי נָעַם ה' אַלְקִינָנוּ עַלְיכָנוּ עַד יִבּוֹא מֹרֶה צְדָקָה לְעַדְתָנוּ
וַיִּבְנֶה בֵית קָדְשָׁנוּ וַתְפִאָרֵתָנוּ חַזְהָה צִיּוֹן קָרִיאָת מַזְעַדָנוּ מֶלֶךְ בְּיַפְיוֹ
תְּחִזְיָנָה עִינֵינוּ בְמַהְרָה בְיִמְינָנוּ אָמֵן הַלָּא כֹה דָבָר הַכּוֹתֶב
וְהַמְסִדר וְהַמְעַתִּיק לְאַכְלָל לְשִׁבְעָה וְלִמְכֶפֶה עַתִּיק גָּם הַקְּטָן גָּתָן
בָּן אָדוֹנָי אָבִי מֹרָנוּ הַרְבָּרְבִּי נְפִתְחָלִי הַעֲרֵץ יִצְיֹו מִגְעַמְרָאָב

אָזְקָן נִתְן וְלֹא יַעֲבֹר

וְלֹא יַעֲבֹר פֶּזֶחַ רְצֵית אֶצְבָּעַל "אָזְקָן" מִקְוֹה שֶׁדֶבֶשׂ אֶחָד מִסְפְּרִי רְבָבָע אֶחָד תְּקָוָע לְפָלָא"

"חַק נִתְן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹר ע"י הַוֹּצָאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָתִי" שְׁעִירִי יִשְׁיבָת תִּיקְוָן המידות 30

רְבָתִי חַתְן הַרְבָּב הַגָּאוֹן הַחַסִיד הַמִּפְרָסִם בְּכָל קָצְיוֹ אֶרְץ כְּבוֹד
קְדוּשָׁת מִזְרָנו הַרְבָּב רְבִי דָבָד צְבִי זְכָר צְדִיק לְבָרְכָה לְחַי הָעוֹלָם
הַבָּא שְׁהִיה אָב בֵּית-דִין בְּקָהָלָת-קָדְש קָרְעָמִינִיא וְהַגְּלִיל וּבְקָהָלָת-
קָדְש שְׁאָרִיגָרָאָד וּבְקָהָלָת-קָדְש מְאַחֲלוֹב וְהַגְּלִילוֹת.

קָדְם שְׁסֶפֶר מַעֲשָׂה רְאֵשׁוֹנָה שְׁבָסֶפֶר זוּה עֲגָה וְאָמֵר בְּסֶפֶוּרִי
הַמַּעֲשִׂיות שְׁהָעוֹלָם מִסְפְּרִים יִש בְּהָם גִּסְטָרוֹת הַרְבָּה וְדָבָרִים
גְּבוּהִים מִאָד אָד שְׁגַתְקָלְקָלוּ הַמַּעֲשִׂיות כִּי חִסְרָם מִהָּם הַרְבָּה וְגַם
נִתְבְּלָבָלוּ, וְאַיִּגָּם מִסְפְּרִים אַוְתָם כְּסֶדֶר כִּי מָה שְׁשִׁיךְ בְּתִחְלָה
מִסְפְּרִים בְּסֶפֶר וּבָנָו לְהַפְּדָה וּבְיוֹצָא בָּזָה אָבָל בְּאַמְתָה יִש בְּהַמַּעֲשִׂיות
שְׁמִסְפְּרִים הָעוֹלָם דָבָרִים גָּעָלָמִים גְּבוּהִים מִאָד וְהַבָּעַל-שָׁם-טוֹב
זְכָר צְדִיק וְקָדוֹש לְבָרְכָה, הַיְה יְכוֹל עַל יְדֵי סְפֻור מַעֲשָׂה לִיחְד
יְחִזְדִים כְּשְׁהִיה רֹאָה שְׁגַתְקָלְקָלוּ צְפּוֹרוֹת עַלְיוֹנִים וְלֹא הַיְה
בְּאָפָשָׁר לְתַקֵּן אַוְתָם עַל-יְדֵי תִּפְלָה הַיְה מִתְקָנָם וּמִיחְדָּם עַל יְדֵי
סְפֻור מַעֲשָׂה וְעַזְדָּבָר רְבָנו זְכָרוֹנו לְבָרְכָה, בְּעַגְנִין זוּה וְאַחֲרִיכָךְ
הַתְּחִיל לְסֶפֶר מַעֲשָׂה שְׁבָדָף הַסְּמוֹך וְאָמֵר בְּדָרְך סְפִרְתִּי מַעֲשָׂה
וּכְוֹ וְדַע שְׁהַמַּעֲשִׂיות שְׁסֶפֶר רְבָנו רְבָם בְּכָלָם הָם מַעֲשִׂיות חְדָשׁוֹת
לְגִמְרִי שְׁלָא גְּשָׁמָעוּ מְעוֹלָם רַק הוּא בְּעַצְמָוּסְפָּרָם מְלָבוּ וְדַעַתּוּ
הַקָּדוֹשָׁה כִּפּוּ הַהִשְׁגָה הַעַלְיוֹנָה שְׁהַשִּׁיג בְּרוֹוח קָדְשׁוּ שְׁהִיה מְלַבִּישׁ
אַוְתָה הַהִשְׁגָה בְּאַוְתָה הַמַּעֲשָׂה וְהַמַּעֲשָׂה בְּעַצְמָה הִיא מְרַאָה
נוֹרָאָה וְהִשְׁגָה עַלְיוֹנָה מִאָד שְׁהַשִּׁיג וּרְאָה בָּמָקוּם שְׁרָאָה וְגַם
לְפָעָמִים הַיְה מִסְפֶר מַעֲשָׂה מִהַמַּעֲשִׂיות שְׁמִסְפְּרִין הָעוֹלָם אָבָל
הַוּסִיף בְּהָם הַרְבָּה, וְהַחְלִיפָה וְתַקֵּן הַפְּדָר עד שְׁגַשְׁתָּגָה סְפֻור
הַמַּעֲשָׂה לְגִמְרִי מִמָּה שְׁהָעוֹלָם מִסְפְּרִין וּכְגַ"ל: אָבָל לֹא גַּכְתָּבוּ
בָּזָה הַסֶּפֶר מְאַלּוּ הַמַּעֲשִׂיות כִּי אִם אַחֲת אוֹ שְׁתִים וּשְׁאָר כָּל
הַמַּעֲשִׂיות הָם חְדָשׁוֹת לְגִמְרִי שְׁלָא גְּשָׁמָעוּ מְעוֹלָם בָּאוֹתוֹ הַזָּמָן

שַׁהְתָּחֵיל רַבְנָנוּ זָכְרוּנוּ לִבְרָכָה, לְעַסֶּק בְּסִפּוּרִי מִعֲשִׂיות אָמֵר בְּפִרְוּשׁ בָּזָה הַלְּשׁוֹן: הַגְּנִי אַתְּחֵיל לִסְפֶּר מִعֲשִׂיות, (אֵיךְ וּעוֹל שָׂוֵין אָז הַיּוֹבֵן מִעֲשִׂיות דָּעֵר צִילִין), וּבְגּוֹנוֹת דִּבְרֵיו הָיָה, כְּמוֹ שֶׁאָמֵר מַאֲחֵר שְׁאַיְנוּ מֹעֵיל לְכֶם לִשְׁוֹב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עַל יְדֵי הַתּוֹרוֹת וְהַשִּׁיחּוֹת הַקְדוּשּׁוֹת וּבְיוֹצָא בָּזָה מֵהַשְּׁעָסָק בִּגְיֻעָות גְּדוּלוֹת בְּלִי יְמִיוֹ לְהַשִּׁיבֵנוּ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאַמְתָּה לְאַמְתָּה וּמַאֲחֵר שְׁאַיְנוּ מֹעֵיל בְּלִי אֱלֹהָה עַל בֵּן הַזָּא מִתְּחֵיל לְעַסֶּק בְּסִפּוּרִי מִעֲשִׂיות וְאָז בְּאַזְמָנוֹ הַזָּמָן אָמֵר הַתּוֹרָה הַמִּתְחָלָת פָּתָח רַבִּי שְׁמַעּוֹן וְאָמֵר עַת לְעַשֹּׁות לְהָיָה הַפְּרוֹ תּוֹרַתְךָ וּכְיוֹן דָּא אָוּרִיאַתָּא דַעֲתִיקָא וּכְיוֹן הַגְּדָפֶסֶת בְּסִפְּרֵר הַרְאָשָׁׂוֹן בְּדִף קְנֵז וּשְׁם מִבָּאָר בְּסֹוףּ הַמִּאָמֵר קְצָתָה מְעַנְּגִין סִפּוּרִי מִעֲשִׂיות שְׁעַל יְדֵי סִפּוּרִי מִעֲשִׂיות שֶׁל הַצָּדִיק הַאֲמָתָה מְעוֹרְבִּין מִהְשְׁגַּה אֶת בְּנֵי אָדָם שְׁגַּפְלוּ בְּשְׁגַּה וַיִּשְׁגַּנִּים אֶת יְמִיהָם וּכְיוֹן עַיִן שְׁם, וַיֵּשׁ מִעֲשִׂיות שְׁהֵם בְּקָרְבֵּן שְׁגִים, וַיֵּשׁ סִפּוּרִי מִעֲשִׂיות שֶׁל שְׁגִים קְדָמּוֹגִיות שְׁהֵם בְּחִינַת עֲתִיק וּכְיוֹן, עַיִן שְׁם הַיְיטָב וַתְּבִין וַתְּשַׁבְּיל קְצָת מִן מָוֹצָא דָבָר עַד הַיּוֹבֵן הַדְּבָרִים שֶׁל אֵלּוּ הַמִּעֲשִׂיות מְגִיעִים, וּמָה הָיָתָה בְּזֶגֶת הַקְדוּשָׁה בָּזָה, וּבְאַמְתָה יֵשׁ בְּאֵלּוּ הַמִּעֲשִׂיות הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה מְאֵד מְאֵד לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּרַב הַמִּקוֹמוֹת אָפְלוּ עַל פִּי פְּשָׁוֹט מִלְבָד הַגְּסָתָרוֹת בַּיּוֹם הַמִּסְדָּר נֹרְאוֹת וַיֵּשׁ לְהֵם כֵּחַ גְּדוֹלָה לְעוֹזֵר הַפָּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ: חֹזֶק.

בְּהִזְמָנוֹ עֹזְקִים בְּהַדְפָּסֶת הַמִּעֲשִׂיות בְּרָאשָׁׂגָה שְׁמוֹעַ שְׁמֹעַנוּ קוֹל שְׁאוֹן בְּאָמָרָם, כִּי לֹא גְּבוֹן לְהַדְפִים סִפּוּרִי מִעֲשִׂיות בְּאֱלֹהִים וְלִכְפֵּל דִּבְרֵיהֶם הַזָּא אֵיךְ לְמוֹתָר, וְאֵם כִּבְרֵר הַקְדָמָנוּ בְּהַקְדָמָה דִבְרֵי רַבְנָנוּ זָכְרוּנוּ לִבְרָכָה, שֶׁאָמֵר שְׁרַצּוֹנוּ לְהַדְפִים סִפּוּרִי מִעֲשִׂיות וּמָה יָכְלוּ הַעוֹלָם לוֹמֶר עַל זה, כִּי הַלֹּא עַל כָּל פְּגִים הֵם סִפּוּרִי מִעֲשִׂיות נְאָים וּכְבָר גְּדָפָסוּ בְּעוֹלָם כִּמָּה וּכְמָה סִפּוּרִי מִעֲשִׂיות רַבּוּ מִסְפֶּר

אָנָּקָנְתָן וְלֹא יַעֲבֹר

עַל פְּזִוְּזֵר פְּזִוְּזֵר זָצַעַל "אָנָּקָנְתָן וְלֹא יַעֲבֹר" שֶׁדְּבָר מִסְפָּרִי רַבָּה עַזְּזָה וְקֹזְזָה לְפָלָל

חַק נָתָן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצָא לְאוֹר עַי הַזָּאת "נְצָחָת וְגַנְחָת" שְׁעִיר יִשְׁיבָת תִּיקְוָן המידות

וְאֵין פֹּצַח פֶּה וְמִצְפָּצָף בְּפֶרֶט כִּי רַב הַמְּעֻשִׂיות שֶׁל אֲדוֹגָנוּ מִזְרָנוּ וְרַבָּנוּ זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה, מִסְפָּרִים בְּבָאָור מִהְתַּעֲרָרוֹת מִזְסָר גַּפְלָא מִאָד, בְּגֹזֶן הַמְּעֻשָּׂה שֶׁל הַבָּעֵל תִּפְלָה וְהַמְּעֻשָּׂה שֶׁל הַשְּׁבָעָה בְּעַטְלִירְשָׁה, וְכֹן בְּרַב הַמְּעֻשִׂיות גַּמְצָא מֵהֶם בְּבָאָור דְּבָרִי חַכְמָה וּמִזְסָר מִלְבָד הַגְּסָפָרוֹת בָּהֶם, וְגַם אֲצָל בְּמַה מְעֻשִׂיות כְּבָר גַּדְפָּסָו הַעֲרוֹת וּמִקְצָת רַמְזָוִים גַּפְלָאִים וּנוֹרָאִים שְׁגָלָה רַבָּנוּ זַיְל בְּעַצְמוֹ בְּמַבָּאָר לְעַיל עַל כָּל זֹה אָמְרָתִי לְהַעֲיר עַזְדָּא אֵיזָה הַעֲרוֹת לְהַיְכָן מִרְמָזָוִים הַמְּעֻשִׂיות לְפִי דְּעָתִי הַקְּלוּשָׁה וְהַרְזָצָה לְהַזְסִיף יוֹסִיף: יָדָיע בְּכָל סְפָרִי הַזָּהָר וְהַתְּקוֹנוֹנִים וּבְכָל בְּתָבִי הַאָרְבָּי זַצְ"ל שְׁבָת מֶלֶךְ הִיא בְּגַי לְהַשְּׁכִינָה וּבְגַסְתִּישָׁרָאֵל בְּבִיכּוֹל וּכְבָר נָתָן לְנוּ רִשּׁוֹת לְדִבָּר בְּלִשׁוֹנוֹת בְּאֶלְהָ מִן הַרְאָשׁוֹנוֹנִים אֲשֶׁר קָדְמוֹנוּ אֲשֶׁר מִפְּיָהֶם אָנוּ חַיִים וְגַם דָּוִד הַמֶּלֶךְ, עַלְיוֹ הַשְּׁלָום, וּשְׁלָמָה בְּנוּ הַשְּׁתָּמֵשׁו בְּלִשׁוֹנוֹת הַלְּלוֹ הַרְבָּה מִאָד כִּמּוֹ שְׁכָתּוֹב: "כָּל כְּבוֹדָה בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה" וּכְיוֹצָא בָּזָה הַרְבָּה וּכָל סְפָר שִׁיר הַשִּׁירִים שַׁהְוָא קָדְשׁ קָדְשִׁים שְׁאֵין בָּל הָעוֹלָם בְּדָאי לוֹ מִזְפָּד עַל סָוד זֹה וּכָל בְּתָבִי הַאָרְבָּי, זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה, וּסְפָרִי הַזָּהָר מְלָאִים מִזָּה בְּמַבָּאָר שָׁם: מִאָז דָּקְטָל לְחַזְקָיא יִהְבִין לָה בְּרַתָּא דְּמַלְכָא דְּהִיא צְלָוֹתָא וּבְפֶרֶט בְּמִאָמָר הַסְּבָא דְּמִשְׁפְּטִים שָׁאָמָר: עַזְלִימָתָא שְׁפִירָתָא דְּלִית לָה עִגְּנִין וּכְיוֹצָא בָּזָה הַרְבָּה רַבָּו מִסְפָּר וּכָמּו שְׁאֹמְרִים בְּ"יְהִי רְצָוֹן" שְׁקָדָם תְּהִלִּים: וְלַחֲבָר אִשְׁת גַּעֲוָרִים עִם הַזְּדָה וּכְיוֹ וְכֹן בְּהִלְשָׁם יְחִידָה" קָדָם הַגְּנָחָת תִּפְלִין הַגְּדָפָם בְּ"שְׁעִירִי צִיוֹן" אֹמְרִים שָׁם וְהַחְתָּן וּכְיוֹ עִין שָׁם, וְמַי שְׁמַעְיָין קָצָת בְּכָתָבִי הַאָרְבָּי זַצְ"ל יְרָאָה שָׁם בְּבָאָור שְׁכָל יִסְׂדֵד הַקְּבָלָה הוּא בְּדָרֶךְ זֹה לִיחֵד בְּחִינָת חַתָּן וּבָלָה דְּכֹוָרָא וּגְקָבָא וּמְבָאָר שָׁם כָּל הַשְּׁמוֹת וְהַסְּפִירּוֹת וּכָל הַשְּׁתָּלְשָׁלוֹת הַעוֹלָמוֹת עַל דְּמוֹת וְצָלָם שֶׁל פְּרַצּוֹף דְּכֹוָרָא וּכְיוֹ

זֶקְנָתָן וְכֹא יַעֲבֹר

וּמִבָּאָרִים שֶׁם בְּפִרְטֵיּוֹת כֹּל הָאִיבָּרִים שְׁלָתָם וּכֹל עֲגִינִּי יְחִזְדָּה וּזְוֹוג
וְעַבּוֹר וְהַזְּלָדָה וַיְגִיקָה וְהַתְּגִדְלָות הַקְּטָנוֹ וְהַקְּטָגָה עַד שְׁגָעָשִׂים
גְּדוֹלִים וְכֹוִי וְכֹוִי וְהַזָּא דָבָר מִבָּאָר מִאָד מִאָד בְּכָל הַעַזְזִים חִיִּים
וַיְפִרְזֵי עַזְזִים חִיִּים וְגַם בְּאַדְרָא רַבָּא בְּגַשָּׂא וְהַאֲזִינוּ מִדְבָּר בְּדָרֶךְ
רַמְזָוּ מִזָּה, וְגַם כֹּל סְפִּיר שִׁיר הַשִּׁירִים מַלְאָוֹת מִזָּה שְׁפִרְט כֹּל
הָאִיבָּרִים שֶׁל הַחֲתָנוֹ שְׁהַבָּלָה מִשְׁבְּחָת אֹתוֹ, וּבָנָ פּוֹרָט הָאִיבָּרִים
שֶׁל הַבָּלָה מִה שְׁהַחֲתָנוֹ מִשְׁבְּחָת אֹתוֹ וְגַם רְבּוֹתִינוּ זְכָרוֹגָם לְבָרְכָה,
בְּמִדְרָשִׁים הַמְשִׁילוּ מַתָּן תּוֹרָה לְחַתְּגָה כִּמוֹ שְׁאָמָרוּ: בַּיּוֹם חַתְּגָתָו
זֶה מַתָּן תּוֹרָה וְכֹוִי וְאָמָרוּ עַל פָּסּוֹק: לְקַרְאַת הַאֱלֹקִים כַּחֲתָנוֹ הַיּוֹצָא
לְקַרְאַת בָּלָה כִּי שְׁבָת קְדָשׁ גַּקְרָא בָּלָה וְמַלְכָתָא, כִּמוֹ שְׁבָתָבוּבָ: לְכָה
דוֹדי לְקַרְאַת בָּלָה בָּזָא כָּלָה וְכֹוִי, תְּרֵי מִבָּאָר לְעֵין שְׁפָלָ רְבּוֹתִינוּ
זְכָרוֹגָם לְבָרְכָה, בָּנוּ כְּלָלִיות וְהַתְּחִבְרוֹת הַעוֹלָמוֹת בְּשִׁרְשָׁוּ בְּשָׁם
חַבּוֹר שֶׁל הַחֲתָנוֹ וּבָלָה, כִּי בְּצָלָם אֱלֹקִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם וּכֹל
הָאִיבָּרִים שֶׁל זָכָר וְגַקְבָּה בְּלָם הֵם צָלָם אֱלֹקִים, כִּמוֹ שְׁבָתָבוּבָ:
וַיְבָרָא אֱלֹקִים אֶת הָאָדָם בְּצָלָמוֹ, בְּצָלָם אֱלֹקִים בְּרָא אֹתוֹ זָכָר
וְגַקְבָּה בְּרָא אֹתָם וּכִמוֹ שְׁאוֹמְרִים בְּבָרְכָת גַּשּׁוֹאֵין אֲשֶׁר בְּרָא אֶת
הָאָדָם בְּצָלָמוֹ, בְּצָלָם דְּמוֹת תְּבִנִיתוֹ וְהַתְּקִין לוֹ מִמְנוּ בְּגִין עָדִי עַד
וְכֹוִי כִּי הָאָדָם הָאִישׁ וְהָאָשָׁה הֵם חָלַק אֱלֹקִים מִמְעָל מִמְשָׁ וּבָהֶם
כָּלּוֹל הַשֵּׁם הַזְּוּיִ"ה בְּרָזֶךְ הַזָּא וְאָם זָכוֹר שְׁבִינָה שְׁרוֹויָה בְּגִינֵיכֶם כִּי
יָשָׁ בָּזָו יְזַד וְבָהֶה הֵי וּכֹל זֶה הַזָּא דָבָרִים פְּשֻׁוּטִים וּמִבָּאָרִים לְעֵין כָּל,
וּבָבָר הַשְׁתְּמִישׁוֹ כֹּל הַקְּדָמוֹגִים בְּלִשּׁוֹנוֹת בְּאֶלָה לְכָנוֹת הַתְּקִרְבּוֹת
וַיְשָׁרְאֵל לְאָבִיהֶם שְׁבַשְׁמִים בְּשֵׁם חַבּוֹר הַחֲתָנוֹ וּבָלָה, כִּי כֹל עַבּוֹדָתָנוֹ
בְּשִׁרְשָׁה הַעֲלִיּוֹן מִרְמָזָו לְחַבּוֹר הַחֲתָנוֹ וּבָלָה הַעֲלִיּוֹגִים שַׁהְיָא בְּחִינָת
יְחִזְדָּקָדְשָׁא בְּרִיאָה הוּא וְשִׁבְיִגְתָּה בְּאָשָׁר כֹּל סְפִרְיִ הַזָּהָר הַקְּדוֹשָׁ
וְכַתְּבִי הָאָרְיִי, זְכָרוֹגָם לְבָרְכָה, מַלְאָיִם מִזָּה בְּגַ"ל וְגַם בְּתִשְׁעָה

זִקְנָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר עַל כָּל מִזְמָרָת זֶה זֶה כְּלָל "אֵל שָׁמָךְ מִקְוָה שְׂדָקָה אֶחָד מִסְפָּרִי רַבְבָּשׂ אַחֲרָיו תְּקוּן לְכָל" אֵל מִזְמָרָת זֶה זֶה כְּלָל "חַק נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לֹאָור עַי הָוֹצָאת "נְצָחִית וְאַנְצָחָה" שְׁעִיר יִשְׁיבָת תְּיקַוָּת המידות אֵל

בָּאָב בְּקִינּוֹת שֶׁמְקוֹנָגִין עַל גְּלוּת הַשְׁכִּינָה וּכְגַּסְתֵּי יִשְׂרָאֵל,
אוֹמְרִים: אָז בְּהַלֵּךְ יַרְמִיחּוּ וּכְוֹי אֲשֶׁת יִפְתַּח תְּאֵר מִגּוֹלָת מִצּא, וּכְנֽוּ
בְּתִקְוֹן שֶׁלֶשֶׁת מִשְׁמֹרוֹת שַׁהֲוָא מְהֻזְּהָר חָדֶש מְדִבָּר שֵׁם גַּם כֵּן
בְּלִשׁוֹנוֹת כְּאֶלְהָה כְּאֶשֶּׁה הַמְקוֹנָגָת עַל בָּעֵלָה וּכְוֹי עַיִן שֵׁם.

מִכֶּל זֶה וַיָּתֵר מֵזָה מִבָּאָר לְעִינֵיכֶם שְׁגָלוֹת הַשְׁכִינָה וּכְנַסְתִּישָׁרָאֵל
הִיא בְּחִינָת אֲבָדָת בַת מֶלֶךְ וְהַתְּרַחְקּוֹתָה מְדוֹדָה וּכְוָי וְעַזְן בְּסֶפֶר
הַבְּהִיר בְּהַשְּׁמָטוֹת שֶׁל זָהָר בְּרִאשִׁית מַה שְׁכַתּוֹב שֶׁם עַל לְכָה
דוֹדִי גַּצָּא הַשְׁדָה וּכְוָי, מִשְׁלָל לְמֶלֶךְ שְׁהִיה יוֹשֵׁב בְּחִדְרִי חִדְרִים וּכְוָי
וְגַשְׁאָה לְמֶלֶךְ גַם נִתְגַּה לֹז בְּמִתְגַּה וְלִפְעָמִים קֹרֵא אַוְתָה בְּאַהֲבָתוֹ
אֲחוֹתִי, כִּי מִמְּקוֹם אֶחָד הָיָה וְלִפְעָמִים קֹרֵא אַוְתָה בְּתִי כִּי בְּתוֹ
הִיא וְלִפְעָמִים קֹרֵא אַוְתָה אֲמִי וּכְנוּ אָמָרוּ רְבוּתִינוּ, זָכְרוֹנוּ
לְבָרְכָה, עַל פְּסוֹק: בְּעַטְרָה שְׁעַטְרָה לֹז אַמְזֹן לֹא זוּ מִחְבְּבָה עַד
שְׁקָרָאת בְּתִי וּכְוָי, וּכְנוּ בְּכָל סֶפֶר מִשְׁלֵי מִכְנָה הָאָמוֹנוֹת וְהַתּוֹרָה
הַקְדוֹשָׁה בְּשֵׁם אֲשָׁה טוֹבָה אֲשָׁת חִיל וְהָאָמוֹנוֹת בְּזִבְיוֹת
וְאַפִיקוֹרָסּוֹת בְּשֵׁם אֲשָׁה רָעָה אֲשָׁה זוֹגָה בְּמִבָּאָר בְּפִרְוּשׁ רְשֵׁי
וּבְכָל דְבָרֵי רְבוּתִינוּ, זָכְרוֹנוּ לְבָרְכָה, וּבָבָר גְּדֹפָם מְעֻשָּׂה מִהְבָּעֵל
שְׁמִיטּוֹב, זָכְרוֹנוּ לְבָרְכָה, בְּסֹוף סֶפֶר תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף מִהְפֹּתָר
עִם אֲשָׁתָו שְׁהִיו בַּיִם וּכְוָי שְׁמִיפָּד עַל הַקְדָמָה זוּ שְׁאָשָׁה יַרְאָת ה'
הִיא כְּנַסְתִּישָׁרָאֵל וְאַחֲרֵי הַזְדִיעָה אַוְתָנוּ אֶת בָּל זֹאת עַל יְדֵי בָּל
הַגְבִּיאִים וְהַצְדִיקִים וְהַחֲכָמִים הָרָאשׁוֹנוֹם, עַל פִי הַדְבָרִים הָאֶלְהָ
בְּקָל יוּכָל הַמְעִין הַמְבִין הַרְזֹצָה לְהַסְתַּפֵּל בְּאַלוּ הַמְעֻשָּׂיוֹת בְּעַזְן
הָאֱמָת לְאִמְתָו לְהַבִּין וְלִהְשַׁבֵּיל בְּהָם לְמִצָּא בְּהָם דְבָרִים גְּפָלִיאִים
וּגְזָרָאִים וְאִם אִמְגָנָם אֵי אָפְשָׁר לְבֹוא עַד תְּכוֹנַתְתֶם לְהַבִּין בְּלַקְשָׁוֹר
הַמְעֻשָּׂה מִרְאָשָׁה לְסֹפָה עַם בָּל זֶה יִבְין מַעַט מִזְעִיר מֵהֶם וַיַּעֲרֵב
לְגַפְשׂוֹ מִאַד וְהַגָּה מַעַשָּׂה הָרָאשׁוֹנוֹת מִהְבָּת מֶלֶךְ שְׁגַגָּאָבָדָה זֶה

זֶה קְדֻשָּׁה וְכֹא יַעֲבֹר

הקדמת סיפוריו מעשיות

מִבָּאָר שֶׁזֶה סֹד שְׁכִינָה בְּגָלוֹת, כִּי גָלוֹת הַשְּׁכִינָה הַתְּחִילָה קָדָם בְּרִיאָת הָעוֹלָם בָּסֹד שְׁבִירָת כָּלִים בָּסֹד וְאֶלָּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מַלְכוּ וּכְוֹ, וַתִּכְפֵּף שְׁגַבָּרָא אָדָם הַרְאָשׁוֹן הַיְהָ צְרִיךְ לְתַקּוֹן זֹאת לְהַעֲלוֹת כֵּל הָעוֹלָמוֹת עַל מִכּוֹנָם לְגָלוֹת מַלְכֹותוֹ יַתְבִּרְךְ תִּכְפֵּב בְּשִׁעת בְּרִיאָת הָעוֹלָם, כִּמוֹ שְׂתַתְגָּלָה מַלְכֹותוֹ בְּקָרוֹב בָּעֵת בִּיאת מֶשְׁיחָנוּ שִׁיבֹּא בִּמְהֻרָה בִּימֵינוּ אֲךָ הוּא לֹא גַּזְהָר מַלְאָכָל מַעַז הַדָּעָת וּכְוֹ שֶׁזֶהוּ בְּחִינָת מָה שְׁכָתּוֹב בְּהַמְעָשָׁה הַגְּלִיל שְׁהַשְׁנִי לְמַלְכֹות לֹא עָמֵד בְּגַפְיוֹן וְאָכֵל הַתְּפִוָּח וְעַל-יִדְיָיו פָּגָם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת וְחוֹרָה וַיַּרְדָה הַשְּׁכִינָה וְהַלְכָה לְמַטָּה בֵּין הַסְּטָרָא אֲחָרָא בַּיּוֹנָעָ וְאַחֲרִיכָה בָּא נָח וַרְצָח לְתַקּוֹן וְלֹא תַקּוֹן כִּי שְׁתָה וְגַשְׁבָּר בָּסֹד וַיִּשְׁתַּחַת מִן הַיּוֹן וַיִּשְׁבַּר וּכְוֹ שִׁיבָּא בְּמַוְבָּא בְּסִפְרִים שֶׁזֶהוּ בְּחִינָת מָה אֲנוֹשׁ וְרָוי [מָה שְׁהַשְׁנִי לְמַלְכֹות] וְלֹא עָמֵד בְּגַפְיוֹן וְשְׁתָה מִן הַיּוֹן בִּמוֹ שְׁכָתּוֹב שֶׁם וּמְאוֹז וְהַלְאָה כֵּל הַצְדִיקִים שִׁבְכָל דָוָר עֲוֹסָקים בְּתַקּוֹן זֶה עַד שִׁיבָּא מֶשְׁיחָנוּ בִּמְהֻרָה בִּימֵינוּ שְׁאֹז יְהִיה גַּמֵּר הַתַּקּוֹן וְמַעֲשָׁה זוּ הִיא בְּכָל אָדָם וּבְכָל זָמָן כִּי גַם בְּכָל אָדָם בְּפָרְטוֹת עֹזֶב עַלְיוֹ בְּמַעַט כֵּל מַעֲשָׁה זוּ בְּלָה כִּי כֵּל אֶחָד מִיּוֹשְׁרָאֵל צְרִיךְ לְעָסָק בְּתַקּוֹן זֶה לְהַעֲלוֹת הַשְּׁכִינָה מִהְגָּלוֹת לְאָזְקָמָא שְׁבִינָתָא מַעֲפָרָא לְהַזְכִיא מַלְכֹות דְּקָדְשָׁה מִבֵּין הָעֲבוּ"ם וַהֲסִטָּרָא אֲחָרָא שְׁגַתְחָזָר בְּיִגְיהֶם: אֲשֶׁר סֹד כֵּל עֲבוֹדָתֵנוּ וּכֵל הַמְצׁוֹות וּמַעֲשִׁים טוֹבִים וּעֲסָק הַתּוֹרָה שְׁאָנוּ עֲשִׁים כֵּל יְמִי חַיָּינוּ שְׁבָלָם מִיסְדִים עַל קְטוּב זֶה בִּמְבָאָר בְּכִתְבִים וְאֶפְלוֹ אֲנָשִׁים פְשׂוּטִים לְגַמְרִי וְהַמּוֹן עִם שְׁאַיִן יוֹדָעים בֵּין יְמִינָם לְשִׁמְאָלָם עִם כֵּל זֶה גַם הֵם אָם זָכִים לִילְךְ בְּדָרֶךְ הַיְשָׁר לְפִי עַרְכָם, דְהִינּוּ לְסֹור מַרְעָ וְלַעֲשׂוֹת טוֹב כִּי אֶפְלוֹ אִישׁ פְשׂוּט לְגַמְרִי יוֹדָע מָה שְׁאָסְרָה תּוֹרָה וְאָם עִינָיו לְגַבְחָ יְבִיטוּ לְסֹור מַרְעָ וְלַבְחָר בְּטוֹב אֹז גַעֲשֵׁין כֵּל הַתַּקּוֹנים בְּעַולְמוֹת

אָזְקָן נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

וְאֶלְעָזִיר פָּזֹה רַצְתָּת אַצְ"ל "אֶלְעָזִיר מִקְזָה שְׂדֵךְ אֶחָד מִסְפָּרִי רַבְבָּשׁ אֶחָד תְּזַקְזֹעַ לְפָלָא"

וְ"חַק נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר ע"י הַזָּאת "נְצָחָת וְגַנְחָת" שְׁעִיר יִשְׁיבָת תִּיקְוָן המידות

וְ"חַק נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר ע"י הַזָּאת "נְצָחָת וְגַנְחָת" שְׁעִיר יִשְׁיבָת תִּיקְוָן המידות

הָעֲלִיוֹגִים מִמְּילָא עַל יָדו זֹכָה לְהַקִּים הַשְּׁבִינָה מִגְפִּילָתָה כִּפִּי מַה
שְׁזֹכָה לְקַדְשָׁ וְלַטְהָר עַצְמוֹ.

גַּמְצָא שֶׁכֶל אֶחָד מִיּוֹנָה אֶחָד מִיּוֹנָה עַזְמָה עַזְמָה לְחַפֵּשׁ וְלַבְקֵשׁ אֶת הַבָּת מֶלֶךְ
לְהַשִּׁיבָת אֶל אָבִיהָ שְׁתַּשְׁזַבְּ אֶל אָבִיהָ בְּגַעֲזָרִיהָ בְּסֹוד וְשָׁבָה אֶל
בֵּית אָבִיהָ בְּגַעֲזָרִיהָ מֶלֶךְ מֶלֶךְ אָבִיהָ תַּאֲכֵל כִּי יִשְׂרָאֵל בְּכָלָם הֵם
בְּחִינָת שְׁגַנִּי לְמֶלֶךְ כִּי הֵם מְזֻשְׁלִים בְּעוֹלָם, מַה הֵם מִחְיָה מִתִּים
רוֹפָא חֹזֶלים אֶפְיָה יִשְׂרָאֵל כֵּה, כִּמוֹ שְׁאָמְרוּ אֶל תְּקִרֵי עַמִּי אֶלְאָעַמִּי
מַה אֲגַנָּא עָבֵד שְׁמִינִיא וְאַרְעָא בְּמַלּוֹלִי אֶפְיָה אֶתְכֶם כֵּן וּכְיוֹ וּכְיוֹצָא בְּזֹה
הַרְבָּה וּכְלָ אֶחָד כִּפִּי מַה שְׁזֹכָה לְעַסְק בְּעַבּוֹדָתָו שְׁעַל יְדֵי זֶה עַסְק
בְּבִיכּוֹל לְחַפֵּשׁ וְלַבְקֵשׁ הַשְּׁבִינָה וּכְגַּסְתִּי יִשְׂרָאֵל לְהַזִּיכְיָה מְהֻגְלֹות
כִּמוֹ כֵּן בְּבִיכּוֹל הַשְּׁבִינָה מְתַגֵּלה אֶלְיוֹ בְּבִיכּוֹל מְתוֹךְ תְּקִפָּה גְּלוֹתָה
וּמְתַעַּלְמָת וּמְסַתְּתִּרְתָּת עַצְמָת וּבָאָה אֶלְיוֹ בְּסֶתֶר וּמְגַלִּית לוֹ
מִקְוָמָה וּמְזַשְּׁבָה וּמַה לְעַשׂוֹת בְּשִׁבְיָה בְּאָפָן שְׁיַזְבָּה לְמִצְאָה שְׁזֹה
בְּחִינָת מַה שְׁגַלְתָּה הַבָּת מֶלֶךְ אֶל הַשְּׁגַנִּי לְמִלְכֹות בְּאַיִּזהֵה תְּחִזּוּלֹת
יִוּכֵל לְהַזִּיכְיָה וְהָעֲנִיגִים וְהַתְּחִזּוּלֹת הַמְבָאָרִים שֶׁם הֵם מִבָּאָרִים
בְּאָר הַיִּטְבָּע עַל פִּי פְּשָׁוֹט (כִּי כֵּה דָּרְךְ רַבְנוֹ זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה, בָּרְבָּה הַמְעָשִׂיות
שְׁבָתוֹךְ קִשְׁׁוֹר הַמְעָשָׂה מִסְפָּר דְּבָרִי מִזְסָר עַל פִּי פְּשָׁוֹט כִּמְבָאָר לְמַעַיִן בָּהָם) כִּי צְרִיכִין
לְבָחר לוֹ מֶקְומָן וּלְקַבֵּעַ לוֹ תְּשׁוּבָה וּתְעִנִּית וּלְהַתְּגַעֲגָע תְּמִיד
וּלְהַשְׁתּוֹקֶק תְּמִיד אֶלְיוֹ יִתְבָּרֶךְ שְׁיַזְבָּה לְהַבִּיר אֶתְהוּ שְׁיִתְגַּלְהָ
מְלִכּוֹתָו בְּעוֹלָם וַיַּדְעַ כָּל פָּעֹול כִּי אַתָּה פָּעַלְתָּו וַיַּבְינַ כָּל יִצְוָר כִּי
אַתָּה יִצְרָתָו וַיֹּאמֶר פָּל אֲשֶׁר גַּשְׁמָה בְּאָפָו וּכְיוֹ וּמְלִכּוֹתָו בְּכָל
מִשְׁלָה שְׁזֹה עֲקָר הַקְּמָת הַשְּׁבִינָה מְהֻגְלֹות כְּשַׁזְׁוּכִין לְהַבִּיר מְלִכּוֹתָו
בְּאָמוֹנָה שְׁלָמָה בְּאָמָת וּכְלָם יִדְעַ אֶתְהוּ יִתְבָּרֶךְ מִקְטָנָם וְעַד
גְּדוֹלָם וְהִיְתָה לְהָיָה הַמְלּוֹכָה וּכְיוֹ וּבְשָׁהָאָדָם מְתִיחָיל לְעַסְק בְּזֹה
וּבְזֹהר לוֹ מֶקְומָן לְהַתְּבֹזְדִּdot לְעַסְק בְּעַבּוֹדָת הַשָּׁם וּלְכַסְפָּ

זֶה נָתַן וְלَا יִשְׁבֹּר

አዲስ አበባ

וְלֹהַשְׁתּוֹקָק אֶלְיוֹ יִתְבָּרֵךְ וְלֹפְעָמִים זֹכָה שֶׁגֶמֶשׂ אֵיזָה זָמָן אֲזֶה
אַחֲרִיכֶד כִּשְׁהָוָא סָמוֹךְ מִאֵד לְבֹזָא לְמִבְקָשׁו שִׁיתְגָּלָה אֶלְיוֹ לְפִי
בְּחִינְתּוֹ הַתְּגִלוֹת מְלֻכּוֹת יוֹתֵרְךָ, אֵיזָה בַּיּוֹם אַחֲרוֹן מְזֻמִּינִים לוֹ
אֵיזָה גְּפִיזָן לְפִי בְּחִינְתּוֹ וְאוֹז בְּאַוְתּוֹ הַיּוֹם שְׁחַפְלָל תָּלוֹי בְּזָה הַיּוֹם,
אֵיזָה מַתְגִּיבָּר עַלְיוֹ הַבָּעֵל דָּבָר וְכָל חִילוֹתָיו עַלְיוֹ בְּהַתְגִּבְרוֹת גָּדוֹלָה
מִאֵד וְגַבְגָּס עַמּוֹ בְּדָבָרים וּמִמְשִׁיכָו לְעַצְתּוֹ וּרְזֹאָה כִּי תָאָוָה הוֹא
לְעַיְנִים וְגַחְמָד וּכְוֹי וְלוֹקָה מִפְרִיוֹ וְאוֹכֶל, חַם וּשְׁלוּם, וְאַינוֹ עַזְמָד
בְּגַפְסִיזָן שֶׁלֽוֹ מַה שְׁהָוָא מִכְרָח לְהַתְגִּסּוֹת וְלְהַצְטִרָּף אֹז בְּאַוְתּוֹ הַעַת
וְהַזָּמָן וְאוֹז תְּכָפָה נֹפֵל עַלְיוֹ שְׁנָה וּשְׁנָה הוֹא הַסְּתָלְקוֹת הַמְּחִין
שְׁגַסְתָּלָק מִמְּפָגָנוֹ דְּעַתּוֹ וְחַכְמָתוֹ הַמְּאִיר בְּפָנָיו בְּסֹוד וַיִּפְלֹא פָנָיו
וּבְתִּיבָּר לְמָה גַּפְלֹא פָנִיקָה, וְעַזְנָן מִזָּה בְּמִאמְרָה הַמִּתְחִיל פָּתָח רַבִּי
שְׁמַעוֹן (בְּסִימָן סְמִיד לִק"א) שֵׁם מִדְבָּר מִזָּה שְׁעַל יְדֵי פָּגָם תָּאוֹת
אֲכִילָה אָזְבָּדֵין אֶת הַפָּנִים שְׁהָוָא הַשְּׁכָל וְאוֹז נֹפְלִין לְבִחִינָת שְׁנָה
עַזְנָן שֵׁם הַיְיטָב וּתְבִין, כִּי שֵׁם מִדְבָּר הַרְבָּה מְעַגְנִין סְפּוּרִי מְעַשְׁיָות
אֲשֶׁר עַל יָדָם מַעֲוָרְרִין מִהְשָׁנָה עַזְנָן שֵׁם וּבְאַלּוֹ הַעֲתִים שְׁהָאָדָם
הָוָא בְּבִחִינָת שְׁנָה, חַם וּשְׁלוּם, עֹזֶבֶר עַלְיוֹ מַה שְׁעֹזֶבֶר שְׁזָה
בְּחִינָת כָּל הַחִילוֹת שְׁעַבְרוֹ עַל הַשְּׁנִי לְמִלְכּוֹת בְּעַת שְׁהִיה מְגַטֵּל
בְּשְׁנָה וְאַחֲרִיכֶד גַּתְעֹזֶר וְנוֹדָע לוֹ שְׁהִיה יִשְׁוֹן כָּל כֶּד וְחַזְר וְהַלְּדָה
לְמָקוֹם שֶׁל הַבָּת מִלְּהָ, וְחוֹדִיעָה לוֹ גַּדְלָה הַרְחִמְנוֹת שְׁעַלְיוֹ וְעַלְיָה
שְׁבָשְׁבִּיל יוֹם אַחֲד אָבֵד מַה שְׁאָבֵד וְהַקְּלָה עַלְיוֹ הַאֲזָהָרָה, שְׁאַיִן
צְרִיךְ לְהַתְעִזּוֹת רַק לְזָהָר מִשְׁתִּית הַיּוֹן כִּי שְׁלָא יִבּוֹא לִידֵי שְׁנָה
וְחַזְר וְהַתִּגְעַע אֵיזָה זָמָן רַב בְּעַבוֹדָת הַשֵּׁם כִּי לְהַזְרִיא הַבָּת מִלְּהָ
אָבָל בַּיּוֹם הַאֲחָרוֹן לֹא עָמַד גַּם כֵּן בְּגַפְסִיזָן קָל כִּי רַאֲה מְעַזְנָן שֶׁל יְיָ
וְהַטְעָה אֶת עַצְמוֹ וְהַתְחִיל לְהַמְּשָׁךְ אַחֲרִיו וְאָמָר לְהַמְּשִׁרָּת, הַלָּא
רָאִית שְׁזָה מְעַזְנָן וְמַאיַן בָּא לְכָאָן יְיָ, וּבְתוֹךְ כֶּד הַלְּדָה וְלַקָּח מְעַט

וְשָׁעַם מֵהִין וַתַּכְפֵּף גַּפְלָעַל עַלְיוֹ שֶׁגָּה וַיַּשַּׂן הַרְבָּה מִאַד, כִּי כֵּה דָּרְךָ
הַבָּעֵל דָּבָר וַתְּתַאֲוֹת כְּשֶׁרְזָצָה לְהַחֲסִית הָאָדָם הַכְּשֵׁר שֶׁרְזָצָה
לְהַתְּרִיחַק מַהְתָּאֹות שְׁאַזִּי מִטְעָה אָתוֹ מַעַט מַעַט שִׁיְתְּפָלָא
וַיַּתְּמַה בְּדֻעַתּוֹ עַל עֲגַנֵּין הַדָּבָר שְׁמַתָּאֹה אַלְיוֹ וַתַּכְפֵּף שְׁגָבָגָם
בְּדָבָרִים בְּעֲגַנֵּין הַתָּאֹה מַתְגָּבָר עַלְיוֹ הַבָּעֵל דָּבָר עַד שְׁמַבְשִׁילָוּ
בָּהּ, כִּמוֹ שְׁמַפְרֵשׁ בְּתוֹרָה בְּעֲגַנֵּין עַז הַדִּעָת אֵיךְ דָּבָר הַגְּחַשׁ עִם
הָאַשָּׁה אֲפִי כִּי אָמֵר אֱלֹקִים וּכְוָי וַתָּרָא כִּי טֹב הָעֵץ לְמִאָכֵל וּכְיִ
תָּאֹה הַזָּא לְעַיִגִּים וּכְוָי דָזָק וַתְּשַׁבַּח כִּי כֵּה הָעֲגַנֵּין בְּכָל הַתָּאֹות
וְהַגְּסִוּנוֹת, וּמֵי שְׁהַזָּא בָּר דִעָת אַמְתִי וְחַם עַל נְפָשׁוֹ בְּאֶמֶת לְמִלְתָּ
נְפָשׁוֹ מִגִּי שְׁחַת וְרוֹצָח לְעַמְדָה בְּגַסְיוֹן, הַזָּא צְרִיךְ לְהַתְגִּיבָּר בְּכָל עַז
לְהַסִּיחַ דִעָתוֹ לְגַמְרִי וְלַבְּלִי לְכָנָם עִם הַתָּאֹות בְּטוֹעָן וְגַטְעָן בְּכָל
וְלַבְּלִי לְדָבָר וְלַהֲרַהָר וְלַהֲתִפְלָא וְלַתְּמַה עַלְיָהָם בְּכָל וְאֶל יְבָתְלוּהוּ
רְעִיּוֹנִיו בְּכָל וּכִמוֹ שְׁכַתּוֹב בְּסֶפֶר הָאַלְפִּיבִּית אֶל תְּכָנָם עִם פַתְגִּינִּיהָ
בְּטוֹעָן וְגַטְעָן וּכְוָי עַיִן שֶׁם, רַק יִסְיַיחַ דִעָתוֹ מֵזָה לְגַמְרִי וַיַּפְקַח דִעָתוֹ
בְּדָבָרִי תּוֹרָה אוֹ בְּמִשְׁאַזְמָתָן אוֹ בְּדָבָרִי שִׁיחָה וּבְיוֹצָא עַד שְׁיִגְצָל
מִמֶּה שְׁצְרִיךְ לְהַגְּצָל וְאַחֲרִיכָּךְ חֹזֵר וַמְתַעוֹרֵר לוֹ מִחְשָׁבּוֹת
וּרְעִיּוֹנִים בְּאַלְהָה וְצְרִיךְ לְחֹזֵר וְלַהֲתִגְבָּר עַלְיָהָם לְהַסִּיחַ דִעָתוֹ מִמָּה
וּכְנוּ כִּמֶּה וּכִמֶּה פְּעָמִים וְצְרִיךְ לְהִיוֹת עַקְשָׁן גָּדוֹל עַד שִׁיגִּצחָה

והנה מחלוקת שגם בפעם ההשניה לא עמד בכספיון וטעם מהיון חזר ונפל עליו שנגה גדולה ויישן הרבה, דהינו שבעים שנגה ועגין שנגה כל שבעים שנגה מבאר בהתורה פתח רבי שמעון בסימן ס' ה"ל שיש שנופלים משנה מכל השבעים פנים של תורה שלהם בחינת שבעים שנגה וכי עין שם שאי אפשר לעזיר ולהקיז אוטם כי אם על ידי ספרי מעשיות של שנאים קדמוניות וכי עין שם היטב

זֹקֶן נָתֵן וְכֹא יַעֲבֹר

וְהַבִּתִּמְלֵךְ שֶׁהִיא שֶׁרֶשׁ גְּשֻׁמָתוֹ כְּשֻׁעָזֶבֶרֶת עַלְיוֹ וְרוֹאָה [אָזֶת] נָפַל בְּשֶׁגֶה יָמִים וְשֶׁגֶים הַרְבָה זָמֵן רַב כֶּל כֶּה הִיא בּוֹכִית הַרְבָה כִּי יִשְׁ רְחַמְנוֹת גָּדוֹל עַלְיוֹ וְעַלְיהָ וְאַז הַזְדִיעָה לוֹ מִקּוֹמָה שְׁעַכְשֶׁוֹ אֵינֶה בָּמָקוֹם הַרְאָשָׁוֹן כִּי אִם בָּמָקוֹם אַחֲרֵי דְהִינּוֹ בְּהַר שֶׁל זְהָב וּכְוֹי וְהַרְמֹז מִבָּאָר כִּי אַפְ-עַלְ-פִּי שְׁעַשֶּׁה מָה שְׁעַשֶּׁה וְגַפֵּל אֵיךְ שְׁגַפֵּל זֶה זָמֵן רַב מִאַד אַפְ-עַלְ-פִּי-בִּין הַשְׁבִּינָה מַעֲזָרָה אָזֶת בְּכֶל פְּעָם, וּבְכֶל פְּעָם מִרְמֹזָת עַצּוֹת חְדֹשָׁות אֵיךְ שִׁיחָפֵשׂ וַיַּבְקַשׁ אֶת שֶׁרֶשׁ קְדֹשָׁתֹו שֶׁהִיא בְּחִינַת הַבִּתְמֵלֵךְ הַגְּל וְזֶה הַשְׁגִי לְמִלְכּוֹת אַפְ-עַלְ-פִּי שְׁלָא עָמֵד בְּגַפְיָו שְׁנֵי פְּעָמִים וְגַפֵּל לְשֶׁגֶה כֶּל כֶּה וְעַבְרָ עַלְיוֹ מָה שְׁעַבְרָ וְאַחֲרִי יְגִיעָות וְטַלְטוֹלִים וְיִפְוִרִים וְצְרוֹת קְשָׁוֹת וְמִשְׁגָּוֹת בְּאֶלְהָ שְׁעַבְרָ עַלְיוֹ בְּשִׁבְיָל לְמִצְאָ אֶת הַבִּתְמֵלֵךְ וְאַחֲרֵי כֶּה בְּשִׁבְיָל יוֹם אֶחָד אָבֵד הַכֶּל וְכֵן גְּבַשֵּׁל שְׁנֵי פְּעָמִים בְּגַל אַפְ-עַלְ-פִּי-בִּין לֹא הַגִּיחָ אֶת עַצְמוֹ לְהַתִּיאֵשׁ לְגִמְרִי, חַם וְשַׁלּוּם, רַק הַלְךְ לְחִיפֵשׂ וַיַּבְקַשׁ הַהַר שֶׁל זְהָב וְהַמְּבָצֶר הַגְּל וְאַחֲרִי שֶׁהִיא לוֹ עַז יְגִיעָות וְטַלְטוֹלִים קְשִׁים הַרְבָה וְחִפֵשׂ הַר וְמְבָצֶר הַגְּל מִצְאָ אִישׁ גָּדוֹל עִם אִילּוֹ גָּדוֹל וּכְוֹי וְזֶה הָאִישׁ דָּחָה אָזֶת שְׁבּוֹדָאי אֵינוֹ בְּגַמְצָא הַר וְמְבָצֶר הַגְּל וְרַצָּחָה לְהַסִּיתּוֹ וְלִדְחוֹתּוֹ שְׁשִׁישׁוֹב אָבֶל הַשְׁגִי לְמִלְךְ לֹא שְׁמַע לְהַמְגִיעָות וְהַדְחִיוֹת וְאָמַר שְׁבּוֹדָאי הוּא בְּגַמְצָא הַר וְמְבָצֶר הַגְּל עַד שְׁהַכְּרָח הָאִישׁ הַגָּדוֹל הַגְּל לְקָרְא וְלִקְבַּץ כֶּל הַחִיוֹת וּכְוֹי אָבֶל כֶּלֶם הַשִּׁיבוֹ שְׁאֵינוֹ בְּגַמְצָא וְאַז אָמַר לוֹ (הָאִישׁ הַגָּדוֹל לְהַשְׁגִי לְמִלְךְ) רַאֲה וְהַבֵּט בְּעִינֵיכֶם שְׁאֵינוֹ בְּגַמְצָא וְעַל מָה אַתָּה מַתִּיגֶע כֶּל כֶּה בְּחִנּוּם אִם תְּשִׁמְעָ לְדִבְרֵי שׁוֹב לְאַחֲרִיךְ אָבֶל הוּא לֹא שֶׁם לְבוֹ לְזֹאת וְאָמַר שֶׁהִוא בּוֹדָאי בְּגַמְצָא וְאַז הַשִּׁיבָה לוֹ הָאִישׁ הַגָּדוֹל הַגְּל שְׁיַלְךְ לְאַחֲיו שְׁמַמְגָה עַל הַעֲזֹפוֹת וְהַלְךְ וְהַתִּיגֶע וַיַּבְקַשׁוּ עד שְׁמַצָּאוּ וְאַז גַּם הַשְׁגִי דָּחָהוּ וְהַסִּיתּוֹ לְשֹׁוב שְׁבּוֹדָאי אֵינוֹ בְּגַמְצָא הַר וְמְבָצֶר

חֲזָק נְתַן וְלֹא יַעֲבֹר

פֶּן אֵשֶׁת פָּזָה רְצִית אַצְּבָל "אַנְגָּלָן" מִקְוֹה שֶׁדֶבֶר אֲחֵר מִסְפָּרִי רְבָבָן אֲזַהָּה תְּקֹזָעָ לְפָלָן

חֲזָק נְתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר ע"י הַוֹּצָאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָתִי" שְׁעִירִית תִּיקְוָן המידות 30

הַגְּל וְהֹוא לֹא שָׁמַע לְדִבְרֵי הַדְּחִיּוֹת שֶׁלוּ גַם כֵּן וְהַכְּרָח הַשְּׁגִי
לְקָרָא לְקַבֵּץ כָּל הַעֲזָפוֹת אֲבָל כָּלְם הַשִּׁיבוֹ שְׁאַינּוּ גִּמְצָא בְּעוֹלָם
הָר וּמִבְּצָר הַגְּל וְאַז אָמַר לוֹ זֶה הַשְּׁגִי גַם כֵּן רָאָה בְּעִינָיו שַׁאֲתָה
מִתְּגַע בְּחָגָם שֹׁוב לְאַחֲרִיךְ וְהֹוא לֹא הַטָּה אַזְנוֹ גַם לְדִבְרֵי הַשְּׁגִי
וְאָמַר שַׁהְזָא חַזָּק בְּאַמּוֹגָתָו שְׁבִוְדָאי הָזָא בְּגִמְצָא וְאַז הַזְדִיעַ לוֹ זֶה
הַשְּׁגִי שְׁיַלְךָ לְאַחֲיו שְׁמַמְגָה עַל הַרְזָחוֹת וְגַם זֶה דָּחָה הַרְבָּה בְּגַל
וְאַחֲרִיכָּה קָרָא וְקַבֵּץ כָּל הַרְזָחוֹת וְכָלְם הַשִּׁיבוֹ שְׁאַינּוּ בְּגִמְצָא וְאַז
אָמַר לוֹ זֶה הַשְּׁלִישִׁי עַתָּה רָאָה גַם רָאָה שְׁלָחָם טְרַחְתָּ בֵּי בּוֹדָאי
לֹא תִמְצָא עוֹד שֹׁוב לְאַחֲרִיךְ וְאַז רָאָה שְׁכָלוּ כָּל הַקְצִין וְאַינּוּ יוֹדָע
לְגַטּוֹת יִמְין וִשְׁמָאל אֵיךְ לְבָקְשָׁה, אֲבָל בְּעַצְמוֹ הָיָה חַזָּק בְּדִעָתוֹ
שְׁבִוְדָאי הָזָא בְּגִמְצָא הָר וּמִבְּצָר הַגְּל שְׁשָׁם יוֹשַׁבְתָ הַבָּת מֶלֶךְ
הַגְּל, וְאַז מַגְּדָל צָעָרוֹ וּמִרְיוֹתָת לְבוֹ הַתְּחִיל לְבִכּוֹת מַאֲד וּבְאוֹתָה
הַשְּׁעָה חַמְל עַלְיוֹ הַשָּׁם יִתְבָּרֶךְ וּבְתוֹךְ כֵּה בָּא עוֹד רֹוח אֶחָד
וְהַזְדִיעַ לוֹ שַׁהְזָא בְּעַצְמוֹ נְשָׁא הַבָּת מֶלֶךְ לְהָר וּמִבְּצָר הַגְּל וְאַז
נְתַן לוֹ בְּלִי שִׁיקְבָּל מִפְנֵן מִעוֹת שְׁלָא יְהִי לֹא עֲבוֹב מִחְמָת מִעוֹת
וְאַז הַלְךָ לְשָׁם וְהַשְׁתַּדֵּל בְּתִחְבּוֹלֹת עד שְׁמִצָּאתָה, אֲשֶׁרִי לֹא.

וְהַמְעִין בְּכֶל זֶה בְּעֵין הָאֱמָת יִבְין הַיְטָב בְּמַה וּבְמַה צְרִיכִין
לְהַתְּחִזָּק בְּעֲבוֹדָת הַשָּׁם וְאֵיךְ וְעַד הַיְכוֹן צְרִיכִין לְהִיּוֹת עֲקָשָׁן גָּדוֹל
בְּעֲבוֹדָת הַשָּׁם בְּלִי שְׁעוֹר וְעַרְך וּמִסְפָּר כָּל אָדָם וְאָדָם לְפִי מִדְרָגָתוֹ
וּלְפִי עַלְיוֹתָיו וַיְרִידֹתָיו וְאַפְלוּ אִם עָבָר מַה שְׁעָבָר רָאָה וְהַבָּן
וְהַבָּט בְּהַמְעִשָּׂה הַגְּל בְּמַה יִגְעַז וּבְמַה טְרַחְתָּ טְרַח הַשְּׁגִי
לְמֶלֶךְ הַגְּל וְאַחֲרִיכָּה נִפְלָמָד עַל יָדָי שְׁלָא עַמְד בְּגַסְפִּין קָל שְׁגִי
פָּעָמִים עד שְׁגַפְל לְבִחִינָת שְׁגָה בְּמַה וּבְמַה שְׁגִים עד שְׁהִיא
בְּבִחִינָת שְׁגָה שֶׁל כָּל הַשְׁבָעִים שְׁגָה בְּגַל וְאַפְעַל-פִּיכָּן לֹא
הַתִּיאַש עַצְמוֹ וְהִיא לֹא יִגְעַז הָאֱלָה אַחֲרִיכָּה וְלֹא שָׁמַע לְשָׁום

מגיעות ודחיות שרצה לדחותו שלא לבקש ולחפש עוד ובכל מה שהתקzik ולא שמע ל科尔 הדחיות של האנשים ה"ל תכף נתקפה שהאנשים ה"ל היו לסייע כי כל אחד קבץ בשביבו ההיות או העופות שהיה ממנה עלייהם ואם אחר כך חזרו ודהו אותו ואמרו לו ראה שאיןו במצו ואfine פיבון לא שמע לדחיתם ואו סייעו לו והודיעו לו כל אחד מאחו עד שבא זהה שמןמנה על הרוחות של ידו בא לבקשתו וגם זה דחה אותו הרבה יותר אבל על ידי שהיה חזק בדעתו ולא גתי אש לעוזם בשום און איזי ברגע קללה נתקפה הדבר ונתקפה המגיעות לסייעות וישועות ובארזה אחד והודיע לו שהוא בעצמו גשא את הבית מלך להר ומברצך ה"ל ואחריך זה הרזה בעצמו גשא אותו גם כן לשם ה"ל ראה והבז והבט על כל פרט ופרט מהמעשה ותבין רמזים והטעירות נפלא כמה צריכין להתקzik לדרש ולחפש ובקש את עובדת השם תמיד כמו שכחוב: "בקשו פניו תמיד" וגוי כי אם אמנים עצם המעשה גבהה מדעתנו ואיין אנו יודעים כלל מהו הר של זהב וברצך של מרגליות וכו' ושאר העוגנים בכלל ובפרט אף-על-פיוב כל הרמזים ה"ל כלם אמיתיים ומאירים לעין האמת בתוך המעשה ה"ל ויוצר מהם יכול כל אחד להוציא מיהם רמזים והטעירות נפלא אם ירצה ישמע חכם יוסיפ לzech וכן בשאר המעשיות (ענין הר של זהב וברצך של מרגליות מרמז לעשירות נפלא דקדה שצריכין בשבי התובנות וכו' מבואר בהTORAH פתח רבינו שמעון סימן ס' חלק א' עין שם היטב והבז מאי כי התורה הזאת היא פרוש על המעשה זאת באשר הבנו ממנה זכרונו לברכה).

ולך מענין לעניין וגשים לב מעט להמעשה של החכם והם שם תראה מברך קצת המבן באוטו המעשה שער התכליות לילך

פנ זְקָנָתֶן וְלֹא יַעֲבֹר
בְּשִׁירָה מֵזָהָרֶת תְּצִוָּתָךְ
זְקָנָתֶן וְלֹא יַעֲבֹר

בְּתִמְימֹות בְּלֵי שׁוֹם חָכְמוֹת וַעֲיָן שֶׁם הַיִטְבָּה בְּכָל דָּבָר וְדָבָר
וְתִמְצָא רְמִזִּים גְּפֻלָּאים לְהַתְּחִזְקָה בְּדָרְכֵי הַתִּמְימֹות שַׁזְּה עֲקָר
הַתְּכִלִּית הַטוֹּב גַּם בָּעוֹלָם הַזֶּה מִכֶּל שְׁבֵן בָּעוֹלָם הַבָּא.

וכן בהמעשה של הבנים שגთחלפו ובהמעשה של הבעל תפלה
ומכל שכן יוכל שבעה של השבעה בעטליים ששם מבאר
אצל כל אחד ואחד מהשבעה מוסר נפלא ונורא שאין במו הוה כי
כל אחד התפאר בגדל רחוקו מהעולם הזה בתכילת שזה
התפאר שהוא עיר לגמרי מהעולם ואין לו שום הסתכלות בזו
העולם בכלל כי כל העולם אין עולה אצל כתרף עין וכי וחרש
התפאר שהוא חרש לגמרי מלשמע קולות של זה העולם שbulkם
חסרונות כי כל העולם אין עולה אצל לשמע קול החסرونות
שליהם וכי וזה התפאר שאין מדבר שום דבר שאין שבחיים
להשם יתברך ועל בן הוא בבד פה לגמרי מדברי העולם הזה
וכן זה התפאר שאין רוצחה להגיה שום חבל בעלים לזו העולם
וכן כלם עין שם היטב ואם הבית בעין האמת תעמד מרuid
ומשתומים ותראה עצם המוסר הנפלא והtauוריות נורא להשם
יתברך בהמעשה הניל שאין במו הוה.

ועין בדברינו בספר "לקוטי הלוות" בכמה מקומות מה שהאר
השם עיני ויאזה רמזים בכמה מעשיות עין בהלכות תפlein על
פי המעשה של הבעטלייר הראשון שהיה עיר וכו' עין שם
ובהלכות ברכות השחר על פי המעשה של הבנים שגחלו
ובהלכות תפלה על פי המעשה של הבעל תפלה ובירחה דעה
בhalכות תולעים על-פי המעשה של הבעטלייר הששי שהיה שלא
ידים שספר המעשה של הבות מלך שברחה להמבחן של מים
 וכו' ובaban העזר בהלכות אישות על המעשה הניל על מה

שִׁבְתוֹב שֵׁם שְׁרָפּוֹאות הַבָּת מֶלֶךְ עַל יְדֵי עַשְׂרָה מִינֵּי נְגִינָה וְעוֹד בְּכֹמֶה מִקּוּמוֹת עַיִן שֵׁם וַתִּמְצָא נְחַת בַּעֲזָר הַשֵּׁם יַתְּבָרֶךְ וְעַיִן בְּהַלְכּוֹת גְּדָרִים עַל הַמְּעֻשָּׂה שֶׁל יוֹם הַרְבִּיעִי מַעֲנִין הַשְׁתִּי צְפָרִים וּבְהַלְכּוֹת צְדָקָה עַל הַמְּעֻשָּׂה שֶׁל יוֹם הַשְׁלִישִׁי מַעֲנִין הַכְּבָד פֶּה וְהַמְּעִין שֶׁל מְעָלָה מִהְזִים וְהַלְּבָב שֶׁל הַעוֹלָם הַשֵּׁם יַתְּבָרֶךְ יָרְאָנוּ נְפָלָות בְּתוֹרָתוֹ שְׁגָזָה לְהֹסִיף וְלְהַשְׁבִּיל רַמְזִים אֲמַתִּים בְּכָל הַמְּעֻשָּׂיות וְדָבוֹרִים שְׁזָכִינוּ לְשָׁמָעּ מַאוֹר הַזָּה.

זֹאת מְצָאנוּ בְּאַמְתָּחָת הַכְּתָבִים וְהַזָּא עֲנִין הַתְּגִצְלוֹת עַל שִׁבְתוֹב זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה הַסְּפּוּרִי מִעֻשָּׂיות עַל לְשׁוֹן פְּשָׁוט כֹּזה וְזֹהוּ.

עוֹד רָאִיתִי לְהַעֲרֵר לְבָב הַמְּעִינִים בְּסֶפֶר זה שֶׁל הַמְּעֻשָּׂיות לְבַל יִהְיֶה בְּלִבָּם עַלְיוֹ עַל אֲשֶׁר גְּמַצָּאים לְפָעָמִים שִׁיצָא מִתְּחַת לְשׁוֹנוֹ לְשׁוֹנוֹת גְּפִים בְּסֶפֶר "סְפּוּרִי מִעֻשָּׂיות" בְּגַזְוּ וְגַעַשְׁתָּה בְּרַגְזָו עַלְיָה בְּסֶפֶר א' וְלַקְחָת אֵת עַצְמוֹ אֶל הַשְׁתִּיה בְּהַמְּעֻשָּׂה שֶׁל הַבָּנִים שְׁגַחְלָפוּ וְעוֹד בְּאֵיזָה מִקּוּמוֹת כִּי יִדְיַן אָזְטוֹ לְכָפָר זְכוֹת שְׂזָה הִיה בְּשִׁגְגָה הַיּוֹצָא מִלְּפָנֵי הַשְׁלִיט עַל-פִּי הַכְּרִיחַ גָּדוֹל כִּי, נָעֵד בְּאָז מְצָאנוּ וְהַעֲתָקָתִי אָז בְּאָז לְשׁוֹנוֹ זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה.

וְהַגָּה גָּרָאָה בְּעַלְיִל שְׁרָצָנוּ הַקְּדוֹשׁ הִיה לְכַתֵּב טָעם עַל זה אֵד לְפִי הַגָּרָאָה שְׁפָסָק בְּאַמְצָעָה מִחְמָת אֵיזָה אֲגָם וְשׁוֹב לֹא זְכִינוּ שְׁהָשָׁם יַתְּבָרֶךְ יִסְבֶּב הַדְּבָר שִׁיכְתָּב בְּעַצְמוֹ תְּהִלָּה לֹאֶל אֲשֶׁר זְכִינוּ בְּרַחְמָיו יַתְּבָרֶךְ שְׁגַבְתָּבוֹ דְּבָרִים אֱלֹהָה כִּי עַל בָּל דָּבָר וְדָבָר שְׁרָצָה לְכַתֵּב שִׁיתְגַּלְהָ בְּעוֹלָם הִיה מִגְיָעֹות עַל זה תְּרִבָּה וּמִחְמָת זה הִיה זָרִיזׁ מִאֵד מִאֵד בְּכַתִּיבָתוֹ בְּאֵשֶׁר רָאִינוּ בְּעַיִינִינוּ כִּי הִיה רְגִיל לֹזֶר לְנוּ תְּמִיד שָׁאָם אֵינוֹ מְזִירֹז אֵת עַצְמוֹ לְשָׁבֵר הַמִּגְיָעֹות לְכַתֵּב מִיד אֵינוֹ יוֹדֵעַ אֶם יִכְתֵּב עוֹד מִכֹּמֶה טָעָמִים הַכְּמוֹסִים אֲצָלוֹ וְעַתָּה בְּשִׁבְיָל שְׁשָׁמְעָתִי גָּלוּי דָּעַת מִמְּנָנוּ זֶל שְׁרָצָנוּ בְּשִׁידְפִּים

אָמֵן וְלֹא יַעֲבֹר נָתַן כַּךְ כִּי כֵל
כֵל אָמֵן פֶּזֶחֶת זָצַר לְפָנָיו שֶׁדֶבֶר אָמֵן מִסְפְּרִי רַבָּנוּ עֲזִיזָה תְּקֹוֹן לְפָנָיו

בְּחֵיקָה נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יָצָא לְאָרוּעַ עַזְיָת וְאַגְּזָה שְׁעִיר יִשְׁיבָת תִּיקְוָן הַמִּידּוֹת

עוד הפעם לכתב איך טעם על זה אמרתי לא אביחד מלכתחבר
טעם אחד מטעמים הרבה אשר היו גנוזים וממוסים אצלן זיל
זהו ששטעתי ממנו זיל כי אדונינו מורינו ורבנו מוחראן זכר
צדיק וקדוש לברכה ספר המשיות בלשון אשכנז הוגה
במידגנתנו ומורנו הרבה רבינו נתן זצ"ל ראשון שבתלמידו היקרים
זיל העתיקם על לשון הקדש והוריד את עצמו בכוון לשון פשוט
בידי שלא ישתגה העגנון אצל הקורא אותם בלשון הקדש מכפי
מה שספרם הוא זיל על לשון אשכנז הוגה ביגינו וזה סבה אשר
נשמע מלשונו הקדוש לשונות פשוטים באלה בכמה מקומות זה
הטעם הוא כפי מה ששטעתי ממנו זיל פי פשוט וחוץ ששיה
לו טעמיים במוסים אשר לא זכית לשמע ממנו זיל וראי להאמין
זה ששיה לו עוד טעמיים במוסים כי זה ידוע מספרי הקדושים
אשר היה בעל לשון גדול ובאן הוריד את עצמו לשון פשוט לבן
ראי להאמין ששיה לו בעל גדול זה ואיש אמונה יבוא לו רב
ברבות אמן בן יהי רצון.